

RAMM

Karol Kuntsel

mees mere tagant

Colin Maggs

„Vanemuine on minu loteriivõit“

Spordihullud viuldajad

EKSPERIMENT

Ott Sepa päev lavameistrina

VÄRSKE REPERTUAARIÜLEVAADE

Fotoseeria

KÜLLIKI SALDRE

kostüümide
aardekambris

Merle Jalakas

„Operett võib olla suurem väljakutse kui ooper“

VANEMUISE NOORTETÖÖ
5. SÜNNIPÄEV

Address:
Teater Vanemuine
Vanemuise 6
51003 Tartu

Piletid:
744 0165
kassa@vanemuine.ee
Piletimaailm
Piletilevi
Ticketpro

www.vanemuine.ee
www.facebook.com/vanemuine

Tere,

Mina olen Vanemuise pressiesindaja, minu tööpäevad mööduvad arvuti taga, saadan pressiteateid, toimetan Vanemuise kodulehekülge, suhtlen ajakirjanikega. Artistide töö on hoopis teistsugune – see möödub proovisaalides ja paljuski iseenda sees. Olen kuulnud tihti sellist arvamust: „Ah, mis see näitleja töö ka ära pole, läheb lavale ja räägib“. Küllap on sellist suhtumist tajunud mitme teise eri ala inimesed. Milline on siis meie arvates see päris töö? Kas üks töö on teisest mingit moodsam või kuidagi rohkem töö? Kus seda päris tööd tehakse – kas arvutis, treipingi ääres või teatrilaval?

Kui näitleja on oma ülesannete kõrgusel ja roll tuleb „mängleva kergusega“, ei paista selle taga olev raske töö loomulikult saali. Alles siis, kui näeme laval eba-professionaalsust, tunnetame, et midagi jäi puudu, alles siis, kui laval pole rekvisiite või tooli, meenuvad rekvisiitor ja lavameister, kes need sinna oleksid pidanud panema. Alles siis, kui ... Seni, kuni inimene teeb oma tööd hästi, kipume seda mitte märkama, sageli isegi alahindama.

Ramp püüab selleski numbris tõsta esile erinevaid teatris tehtavaid töid ja neid töid tegevaid inimesi. Tegime isegi ühe eksperimendi, nii et Ott Sepp sai täispika tööpäeva olla lavameistri ametis. Millise tõdemuseni ta seda tööd tehes jõudis, saate lugeda juba ajakirja seest. Lisaks lavameistri tööle kohtute ajakirjas lavastusala juhataja, teatri peakunstniku ning kontsertmeistri ja dirigendiga, saate teada, kuidas korraldatakse noortetöid ja mida tehakse maalisaalis.

Oma suhe töösse on muidugi ka suuremate persoonilugude peakangelastel. Karol Kuntseli lapsepõlv oli täis erinevaid maatöid lehma lüpsmisest heinateoni. Karol töödeb tagantjärele, et lapsena saadud töökasvatus on tal hiljem ka teatritöös aidanud erinevaid protsesse lõpuni vastu pidada. Ooperisolist Merle Jalakas on seisukohal, et oma tööd peaks inimene suutma teha naeratus näol. Kui naeratus kaob, on järelikult koormus liiga suur ja midagi peab muutma. Balletitantsija Colin Thomas Maggs ei ole tantsimise kõrval ära põlanud ka tislertöid.

Tehkem siis oma tööd rõõmuga ja märgakem teiste oma, isegi, kui vahel tundub, et „mis see tema amet ka ära ei ole“.

Ave-Marleen Rei,
ajakirja koostaja

36

48

14

32

- 4 Karol Kuntsel - mees mere tagant
- 12 Portreelugu Vanemuise peakunstnikust Maarja Meerust
- 14 Fotoseeria - Külliki Saldre kostüümide aardekambris
- 26 Portreelugu ooperisolistist Merle Jalakast
- 32 Intervjuu - Jaanika ja Lauri Sirbi koostöö muusikas
- 36 Portreelugu balletisolistist Colin Thomas Maggsist
- 42 Vanemuise lavastusala juhataja Lui Lääts
- 44 Suured ja väikesed imed maalisaalis
- 48 Eksperiment - Ott Sepa üks päev lavameistrina
- 54 Noortest ja noortele
- 63 Retsepte teatrijuhilt
- 64 Spordihullud viiuldajad
- 70 DRAAMAREPERTUAAR
- 84 MUUSIKAREPERTUAAR
- 94 TANTSUREPERTUAAR
- 99 Mängukava 2012/2013

70

Head teatrisõbrad!

Alanud on Vanemuise teatri 143. hooaeg. Selle hooaja alguse tervitusteksti on raske kirjutada. Ühelt poolt oleks mõistlik tutvustada plaanitavat. Teisalt on kõnealust kirjatükki kirjutades klomp kurgus...

1. augustil täitus mul Vanemuise teatris 17 tööaastat. See on pikk aeg, kuid vaatamata sellele ei konkureeri ma ligilähedaseltki teatri raudvaraga, inimestega, kes on töötanud Vanemuises 40, 50 või veel enamgi aastat. Selliseid inimesi on palju. Loomingulised töötajad ning teatri tehnilised spetsialistid kannavad järjepidevust ja tagavad selle, et Vanemuise teater jõuaks oma 150nda, 200nda ja kaugemategi sünnipäevadeni. Teatrijuhit ja loomingujuhitud on aga need, kes peavad teatud aja järel vahetuma. Mõõnan, et kuus aastat teatrijuhina pole ülemäära pikk aeg ning paariks aastaks oleks mulle kindlasti tegevust ja ideid jagunud. Seejärel aga oleksin osutunud teatri arengule ilmselt tõsiseks piduriks ja andku kes iganes kus - Jumal taevas või Lotte kosmoses, et teatrijuhitudel jaguks mõistust õigel ajal lahkuda. Alates 1. jaanuarist 2013 asun tööle Kultuuriministeeriumi kantslerina.

Viimasel kuuel aastal on Vanemuise teatri etendusi ja kontserte üle Eesti külastatud 1 039 963 korda. Pea 1,1 miljonit külastajat on olnud suur vastutus ja suur rõõm. Vastutus, et need 1,1 miljonit vaatajat saaksid elamuse, mis tooks neid teatrisse või kontserdile tagasi. Rõõm, et Vanemuise teatripere poolt tehtu on pakkunud huvi ja andnud vanemuislastele võimaluse mängida oma etendusi arvukale publikule. Aitäh teile selle eest!

Kuus aastat teatrijuhina on olnud südamlilik aeg. Meie majas töötab igapäevaselt 350 inimese ringis, kellele lisanduvad vabakutselised artistid ning mittekooosseisulised publikuteenindajad. Muidugi on tulnud ette keerulisi aegu, ka erimeelsusi ja sõnelusi, kuid need on olnud Vanemuise püsimise nimel. Rohkem on olnud ühist rõõmu. Ma tänan kõiki vanemuislasi fantastilise aja, unustamatute hetkede ja väärt kogemustepagasi eest.

Alanud hooajal on teatril teile varuks palju põnevat ja eriilmelist, ka lavastusi, mille taolisi pole Vanemuise repertuaaris kunagi varem või vähemalt viimastel aastatel olnud. Loodan, et naudite Vanemuise poolt pakutavat ja olete koos Vanemuisega, alati. Nii nagu mina kannan Vanemuist oma südames, alati.

Paavo Nõgene

Tekst **Ave-Marleen Rei**

Fotod **Julia-Maria Linna, erakogu, Vanemuine**

Karol Kuntsel

„Mul on õnnestunud jätta endast paipoisi mulje“

Kui Karol Orissaare Gümnaasiumis esimesse klassi läks, anti talle garderoobis pink abiks, et ta ulatuks oma jopet nagisse riputama. Nüüdseks on tema joped rippunud veel Kuressaare Gümnaasiumi, Tallinna Pedagoogikaulikooli, Lavakunstkooli ning Ugala teatri nagides. Pärast aastast ilmareisi ning lühikest vabakutselise põlve otsustas ta oma jope Vanemuise nagisse riputada.

„Kooli minnes olin tõesti imepisike, heleda peaga ja mul õnnestus endast jätta paipoisi mulje, isegi kui ma seda alati ei olnud,“ meenutab Karol kooli algust. Mõte endast, kui pisikest kasvu inimesest, jäi Karolile veel pikalt kuklasse. „Ma olin lavakooli akrobaatika-tunnis tõelises hämmingus, kui Vello Vaher teatas, et „härjad, nagu Kuntsel, lähevad püramiidi alla!“ Ma mõtlesin, et kuulsin valesti – et kas ma tõesti olen kasvanud? Väiksekasvuline Karol oli koolis üsna korralik õpilane ja ka vane-matele sõnakuulelik laps. Ehk polnud konflikte vaja koolist otsida sel lihtsal põhjusel, et Karoli mängumaa oli

põnevust niigi täis... „Meil on Orissaare taga, Mäekülas, oma talu – metsa ääres, küla kõige viimane maja. Loomulikult ehitasime onne ja ronisime mööda metsa ringi. Olin suur üksiuutaja, võisin tundide kaupa metsas olla ja loomade jälgi ajada. Mul on vanem vend ja noorem õde, lisaks tädide-onude lapsed, kes tulid suvel maale – siis oligi suvi nagu üks suur maastikumäng – kambad, koopad ja heinategu. See oli aeg, mis praeguseks on kahjuks vist lõplikult kadunud, selline vanaisade maailma otsake, kus tehti veel rehadega heina,“ meenutab Karol oma lapsepõlve suvesid.

Karoli sõnul ei ole temast, kui pere keskmisest lapsest, eriti palju fotosid tehtud. Mõned pisikesed näited mängudest koos vennaga siiski leidsid.

Mäng ja töö

Karoli kodutalu maadelt oli sõda üle käinud ning laste mängud kujunesid teinekord päris ohtlikeks. „Ma olen tagantjärele mõelnud, et me puutusime sõjaga ikkagi üsna palju kokku – kuulasime külahava lugusid sõjast, sellest, kuidas majad maha põletati, leidsime vintpüsse ja padruneid, sai paukugi tehtud. Ema riisus ükskord mesipuu alt välja terve käsigranaadi, peitis selle kiviaia alla, et lapsed kätte ei

„Leidsime vintpüsse ja padruneid, sai paukugi tehtud.“

saaks. Aga meie mängumaa muudkui laienes ja ema kartis, et leiame selle ikkagi üles. Ta käis mitu korda kohalikus sõjaväeosas palumas, et tulge, demineerige. Ei tulnud keegi. Lõpuks ta siis läks ja ähvardas, et toob selle granaadi ise kohale. Seepeale lõpuks tulli ja tehti lõhkekeha kahjutuks.“ Karol on nautinud tõelist taluelu koos loomade keskel kasvamise, aga ka peedivagude kõplamise, lehmaliüpsmise ja muude maatöödega. „Vahel olid need tööd muidugi täielik piin, aga see oli asi, mis tuli ära teha. Küllap selline töökasvatus distsiplineerib inimest – kui sul on asi, mille sa pead ära tegema, siis sa lihtsalt teed. Usun, et see on isegi teatritöös teinekord aidanud mingit protsessi lõpuni vastu pidada. Muidugi, pärast heina lakka trampimist või kolme kohustuslikku peedivagu järgnes reeglina ka preemia – sapikas topiti inimesi täis, võileivad ja tekid kaasa ja mere äärde. Ma mäletan seda mõtet,

seistes lakas kõige kõrgema kuhja otsas, et kohe-kohe saab ujuma. Vette hüpates heinakriimud kihelesid, oli natuke valus ja väga mõnus. Mulle tõesti meeldib väga meres ujuda. Järves ja jões ma ei saa silmi vee all lahti teha, kohe hakkavad kipitama. Aga merevesi on soolane nagu pisaradki, saab silmi lahti hoida ja see mulle sobib.“

Karoli kodu katusele on meri paista, ka Tallinnas õppides oli meri lähedal. Kui oluline see tema jaoks on, sai Karol aru alles Ugalasse tööle minnes, siis kui meri jäi päris kaugele. „Viljandis töötades sain aru, et mingi aja jooksul tekib teatud äng.

Kui bussiga Saaremaa poole sõitsin ja Pärnu hakkas paistma, siis tundsin, et see on meri, mis on puudu. Ma ei teagi, kas Tartus aitab jõgi või on aeg teinud oma töö, aga ma ei tunne ennast enam igapäevaselt mere puudumise tõttu kehvasti.“

Lavakunstkooli aega peab Karol väga ägedaks perioodiks ja tõdeb, et see oli kool, kus ta sai olla tema ise. Sisseastumiskatsel peast läbi käinud mõte, et kuidas küll kõigi nende tüüpidega on võimalik neli aastat koos olla, taandus ja kursusekaaslasti hakati armastama koos nende vigadega. „Need

Lavakunstkooli aegu – üheksa viieteistkümnendikku XX lennust. Karoli sõnul on kursusekaaslastel talle siiani väga olulised.

Karol saab teatrilaval mängida ka teatriprodutsenti – foto lavastusest „Harmoonia“. Pildil koos Marika Barabanštšikovaga.

inimesed on siiani väga olulised, isegi kui me igapäevaselt ei näe. Mingi hetk peale kooli oli ilma selle kambata ikka väga raske. See on kooslus, mis sellisel kujul enam kunagi kokku ei tule. Selles on oma ilu – see on olnud ja ei tule enam tagasi.“

Koolist päris ellu

Igapäevasesse teatriellu sisseelamine pärast kooli ei läinud ülemäära valutult. „Ugalas olid olud ja võimalused võrreldes kooliajal kogetuga ikka sootuks teistsugused. Ma olin teatris tööd alustades väga sinisilmne ja sellest tingituna oli mitmeid hetki, mis mind suisa šokeerisid. Mäletan, et mind häirisid isegi sellised pisiasjad, et etenduse eel ei anta mulle iga kord puhtaid sokke. Tegelikult oleksin

ju võinud need koju kaasa võtta ja ise ära pesta. Oli hetki, kus tegime tööd hambad ristis ja klomp kurgus, aga ma olen saatusele ikkagi väga tänulik, et ma just Ugalasse sattusin, sest kui ma ei tunneks neid inimesi, kellega ma seal kuus aastat koos töötasin, oleksin praegu palju vaesem.“ Oma võlu lisas Viljandi-perioodile pansionaadis elamine. „Aeg-ajalt kujunesid meil välja oma veidrad mängulised naljad ja rituaalid. Näiteks viisime pühlike lauluviiside saatel keset ööd kursusekaaslastele jääpurikaid voodisse. Ükskord olid mul pereliikmed Viljandis etendust vaatamas ja ma panin venna ja tema pruudi oma voodisse magama. Öösel kuulen, et koridorist kostab laulu – ja nad panidki jääpurikad mu venna voodisse,“ muheleb Karol ühiselu meenutades.

„Näiteks viisime pühlike lauluviiside saatel kursusekaaslastele jääpurikaid voodisse.“

Vahva vahepalana tuleb Karolil meelde ka jõuluõhtu tähistamine koos kuuse ja jõuluvanaga ning seda 24. augustil. „Mõnele inimesele see ühikaelu ei sobi, aga ma läksin juba pärast põhikooli Kuressaarde kooli ja avastasin selle võlu enda jaoks üsna varakult. Meie Viljandi pansionaadiga seotud emotsioonid on minu jaoks nii suured, et tahaks uksele lüüa sildi – „Siin elasid oma elu ilusaid päevi Karol Kuntsel etc.““

Ugalast laia maailma

Koormus, mis noorele näitlejale Ugalas kaela langes, oli muidugi suur. Karol tegi kuue aasta jooksul ligi kolmkümmend rolli ja ei pea seda tagantjärele eriti mõistlikuks. „Mulle hakkas tunduma, et ma tean, kuidas teatrit tehakse. Mul oli ettekujutus, kuidas minu jaoks hea teater peaks välja nägema, kuidas hea roll võiks sündida. Ja mingil hetkel ma väsisin endast ära.“ Abivahendina võttis Karol kasutusele pikema reisi idamaadesse. „Me õppisime ühe India teatritrupi juures kuu aega India teatri teooriat ja praktikat. Tegime näitemängu kohaliku trupiga ja seal ma tundsin, kui raske oli mul panna ennast uuesti õpilase olukorda. Samas oli see väga vajalik. Mulle anti mingi ülesanne ja ma sisemiselt võitlesin sellega, tahtsin öelda, et nii see ei tööta, nii teatrit ei tehta. Teatritöö on pidev võitlus iseendaga – oma kogemuste ja taagaga. Kogemused ei tule mitte alati kasuks, väga raske on enda harjumuspärasest mudelist välja astuda. Samas aitab tavapärasest olukordadest väljaastumine puhata ja edasi minna. Näitlejat arendab see, kui ta ei ole enda jaoks kõige mugavamas olukorras.“

Vaatamata sellele, et Karolil on ka Vanemuises palju tööd, püsib reisilt saadud värskus siiani. „Ma usun, et oskan nüüd ennast ebaolulise peale vähem kulutada. Minu suhtumine töösse on pärast reisi muutunud. Ambitsioon on ikka teha nii hästi, kui ma selleks hetkel võimeline olen, ambitsiooniks on mitte rahulduda. Aga ma teen tööd nüüd enda jaoks isiklikumalt,

„Jube tore oleks, kui keegi võtaks kodust interneti ka ära.“

teadlikumalt. Kui ma uue materjaliga kokku puutun, siis ma oskan endalt küsida mingeid küsimusi, mida ma varem ei osanud. Teatris kehtib see, et sa võid homme alati teha paremini kui täna. Ja ma püüangi nii.“

Vähem klikke

Kui Karol parajasti ei tööta, siis pakuvad talle rõõmu üsna lihtsad asjad – suusatamine, marjulkäik, saun ja lugemine näiteks. Moodsatest meelelahutustest hoiaks ta pigem eemale. „Telekat meil ei ole ja jube tore oleks, kui keegi võtaks kodust interneti ka ära. Kui me Tartusse kolisime, siis meil polnud kaks kuud interneti – ühtäkki oli palju aega lugemiseks ja ma sain iseendaga hoopis tugevama kontakti. Siiani ootan, et selle internetipulga järelmaks saaks läbi, ehk tekib siis ka jõud sellest loobuda. Muidu tulevad kogu aeg mingid klikid vahele, meie elus on liiga palju katkestusi. See kõlab trafaretselt, aga me peaks rohkem aega võtma lihtsalt olemiseks. Sisse ja välja hingama ja tajuma peab ka vahel.“ RAMB

“Teatritöö on pidev võitlus iseendaga – oma kogemuste ja taagaga”

Sisearhitekt Raul Kaikmetsana Rein Paku autorilavastuses „Inimese parimad sõbrad”

Robert Annuse lavastuses „Viimnepäev”

Vanemuise peakunstnik
MAARJA MEERU

itaalia
 temperamendi
 ja Veneetsia kooliga
 eestlanna

Tekst **Ave-Marleen Rei**
 Fotod **Rait Avestik, erakogu**

Kui Maarja 1998. aastal Veneetsiasse õppima läks, oli tema eesmärgiks tuua kaasa erialaseid teadmisi. Tagasi tulles oli pagas aga palju suurem ...

Vaatamata sellele, et Maarjale meeldis juba lapsena väga joonistada, ei olnud tal koolis käies kindlaid tulevikuplaane: „Nõukogude ajal ei olnud noorte vahel sellist konkurentsi nagu praegu. Mul tõesti puudus plaan, kelleks saada. Ma isegi ei mõelnud sellele. Kui keskkooli lõpp juba väga lähedal oli, taipasin, et see aeg saab nüüd läbi ja tulevikku tuleb ise planeerima hakata. Püüdsin siis mõelda, mida mulle teha meeldib ja mõte seostus kunstikooliga.“ Maarja alustas õpinguid Tartu Kunstikooli dekoratsioonierialal 1989. aasta sügisel ja juba kaks aastat hiljem sündis tema esimene lavakujundus Ugala teatri lavastusele „Kui me, surnud, ärkame“ (lavastaja Andres Lepik). „See oli väga põnev töö, mäletan, et värvisime ise koos Ugala toleaeegse värvijaga suuri akse ja lavahorizonti tohutu suures katlas,“ meenutab Maarja. Kunstikooli lõputööks olid lavakujundus ja kostüümid Margus Kasterpalu dramatiseeritud ja Andres Lepiku lavastatud „Williamile“ Vanemuises, millele järgnesid mitmed tööd Tartu Lasteteatril. „Siis, järjest teatris toimetades, sain ühel hetkel aru, et põhioskustest jääb puudu ja et pean minema kunstiakadeemiasse, aga ei saanud sisse. Kuulsin jutte, kuidas sinna kooli ikka 5-7 aastat järjest sisse astutakse, aga ma ei kujutanud ette, et mis siis vahepeal saab.“

Väike Maarja mänguhoos koos vanema õe Evaga

Mõte liikus seejärel hoopis Inglismaa poole, Maarja saatis portfoolid teele ja peatselt kutsuti ta ka eksamitele. Siis selgus aga, mis üks Inglismaa kooliharidus maksab ja nii tuli see idee maha matta. Kaks Maarja kursuseõde kunstikooli päevilt, kes tookord juba Itaalias õppisid, veensid teda aga Inglismaa asemel hoopis Itaalia poole vaatama. „Saatsin portfoolid mitmesse kooli ja eksamitele läksin Veneetsiasse (Accademia di Belle Arti di Venezia) stsenograafia erialale, sest sealset sisseastumiskatsete ajad klappisid mulle kõige paremini.“

Odavatest lennupiletitest võis Eestis toona vaid unistada. Rännak Itaaliasse sai teoks tänu tuttavale rekkajuhile ja kestis neli- viis päeva. Veneetsia ei võtnud Maarjat siiski nii avalisüli vastu, kui ta lootis. „Kuna ma olin varem õppinud aasta Norras rahvaülikoolis, siis oli mul Skandinaavia kogemus – seal paigutatakse see õpilane, kes on kooli vastu võetud, ka kindla katuse alla. Veneetsias selgus, et kooli ühikakoha saamiseks oleksin pidanud tegema avalduse juba kolm kuud varem. Lisaks sellele tuli välja, et kool algab alles kuu aja pärast. Mulle näidati ühte seina paberilipikutega, kus olid üürkorterite pakkumised. Kursuseõded soovitasid, et kui viimane häda käes, otsi mõni klooster või kirik, nemad pakuvad odavat majutust. Leidsingi siis ühe kiriku lahke majapidajannaga ja paar ööd olin tema juures, hiljem aitas ta mul ka elukoha leida.“ kirjeldab Maarja koolialguse sekeldusi. Eestis läbis Maarja itaalia keele algkursused ja mingit hirmu tal itaalia keeles õppimise ees ei olnud. „Kui sa oled sundseisus keset võõrast keelekeskkonda ja sind ümbritsevad inimesed on sõbralikud, siis on keel paari kuuga omandatav. Esimene kuu läheb selle peale, et hakata aru saama, mida nemad räägivad ja veel üks kuu kulub sellele, et ka ennast arusaadavaks teha.“

Argipäev Veneetsias

Kui paljude eestlaste jaoks on Veneetsia ilmselt unistuste reisisihtmärk, siis Maarja veetis selles linnas kuus aastat. Kas see maailma kõige erilisem linn muutub seal igapäevaselt toimetades vähem eriliseks? „Ega ta oma võlu ei kaota – see on äär-

miselt huvitav keskkond ikkagi. Sisuliselt on ju tegemist muuseum-linnaga. Alguses käid lihtsalt suu ammuli ringi ja imestad, et „oikuiilus-oikuiilus“, vaatad nagu näitust. Hiljem suudad juba süveneda, kui erinevad ajastud on sinna ladestunud – see on nagu arhitektuuriõpik. Veneetsia on linn, kus võib lõputult jalutada terve linn on nagu üks suur raamat, kultuurikiht on väga paks. Astud koduuksest välja, kõnnid ja vaatad, kogu aeg on huvitav, see on väga teatraalne linn.“ kirjeldab Maarja Veneetsia elukeskkonda. „Tartu on samuti mõnus linn elamiseks, aga hoopis teistmoodi. Kahjuks on nii, et koledaid maju on väga palju. Usun, et ümbrus mõjutab inimest nii füüsilises kui vaimses mõttes.“

Kui meie loo tegevus juba Veneetsias sünnib, ei saa mööda ka Veneetsia karnevalist. Just karneval tõi Veneetsiasse Cataniast pärit Peppe. „Itaallased ise hindavad Veneetsia karnevali kõrgelt. Peppe pidi karnevali ajal Veneetsias ühe sõbraga kokku saama, tema jõudis kohale, aga sõber mitte. Minu korterikaaslased said temaga tänaval tuttavaks ja kutsusid meile külla. Ta tuli ja jäi esialgu kaheks nädalaks.“ Nüüdseks on Peppe ja Maarja olnud koos juba aastaid. Tütar sündis käsikäes diplomitöoga.

Maarja diplomitöö oli teoreetiline uurimus „Fantastika ja müüdi teema ooperis ajavahemikus 1600–1800“. „Töö tegin nelja lavastuse põhjal – Claudio Monteverdi „Orpheus“ Gran Teatre del Liceu, Barcelona 1993, stsenograaf William Orlandi; Baldassarre Galuppi „Kuumailm“ Teatro Rossini Lugo 1979, stsenograaf Gabbris Ferrari; W. A. Mozart „Võlufloöt“ Teatro Carlo Felice, Genova 2002, stsenograaf Emanuele Luzzati; Gioacchino Rossini „Tuhkatriinu“ Teatro Comunale di Bologna 1992, stsenograaf Mauro Carosi. Tegin intervjuud stsenograafidega ja „Võlufloöti“ õnnestus mul Bolognas ka näha, mis oli super elamus! Meie erialaõppejõuks oli Gabbris Ferrari ja tehnilist poolt andis Giuseppe Ranchetti, mõlemad tegevad stsenograafid ning huvitavad isiksused. Põnevaid õppejõude oli palju, näiteks Francesco Falanga, arhitektuuri ja urbanistika õppejõud – tema jutustas meile tihti igasuguseid vahvaid lugusid. Ta oli aastaid tagasi Lõuna-Itaaliast Veneetsiasse tulnud ja tema sõnul iseloomustas seda linna väga hästi üks juhuslikult pealt kuulud kahe prügivedaja vaheline vestlus päikesetõusu ajal, kui üks ütles teisele, et vaata, vaata, milline ilus Tiepolo (Giovanni Battista Tiepolo, Veneetsia maalikunstnik – toim.) valgus praegu on!“

Maarja kursusekaaslased olid kõik väljastpoolt Veneetsiat – Põhja-Itaaliast, Horvaatiast, Koreast ja Šveitsist. „Käisime omavahel päris tihti läbi ka väljaspool kooli. Teatris vaatasime suuremalt jaolt seda, mis jõudis Veneetsiasse: ooperid, draamalavastused ja biennaali raames ka paljud tantsulavastused. Kõige väärtuslikumaks, mille nende aastatega kaasa sain, pean kogemust olla teise rahvuse keskel ja näha seda maad nende silmadega, nii palju kui see võimalik on. Loomulikult ka erialased oskused ja see, kuidas hakkasin tajuma keskkonda enda ümber.“

Tagasi Eestisse

„Kui kool läbi sai, olime mõnda aega veel Veneetsias, aga siis oli selge, et meil ei saa olema ainult üks laps ja Peppel oli nägemus, et ega Itaalias midagi head ees ei oota, ainult halvemaks läheb. Tema oli see, kes tahtis põhjamaale elama tulla. Mina tulin Eestisse tagasi esimesena – tegin Andres Noormetsa lavas-

Oma Veneetsia kodu köögiaknal Via Garibaldiil

Veneetsia – linn, kus kogu aeg on huvitav – läbi Maarja fotokaamera silma

tusele „Aastapäeva pidu“ kujundust, siis sündis poeg ja Itaaliasse tagasimine koos kahe lapsega oleks olnud juba väga keeruline.“

Vanemuisesse sattus Maarja läbi eluliste juhuste. „Kristiina Põllu töötas Vanemuises ja meie lapsed käisid samas lasteaias ning kui Kristiina lapsepuhkusele jäi, pakkus ta mind Vanemuisele enda kohusetäitjaks. Vahepeal sai Põllu pere ühes teise lapsega ka Tartu Uue Teatri – Kristiina jäi sinna ja mina Vanemuisesse.“

Need, kes Maarjat lähemalt tunnevad, kinnitavad, et temperamendi poolest sobib ta küll rohkem Itaaliasse kui Eestisse. Kuhu ta ise enda hinnangul rohkem kuulub? „Mul on seda raske mõõta. Küllap on siis minus mõlemat. Eestlaste emotsioonitus ärritab mind mõnikord küll – vahel seletan midagi ja vestluspartneri näos ei liigu ükski närv, ei saa aru, kas ta üldse kuulis midagi või mõtleb omi mõtteid rahulikult edasi. Eestlaste emotsioonid on vaoshoitud ja diktsioon nõrk. Itaallaste hääldus ja kehakeel on väga selged, sellega harjub ära.“

Kui küsida, et millised on ühe suure teatri peakunstniku kohustused, siis töötab Maarja, et seda on üsna keeruline seletada. „See töö on ehk võrreldav lavastusega, mis ei saa kunagi valmis. Kui lavastuses hoiab kunstnik visuaalset poolt koos ja kahtluste tekkides, et kas üks või teine asi sobib, peab temal olema nägemus tervikust, siis teatriga on umbes samamoodi.“

Ooper ennekõike

Kui rääkida tööst konkreetsete lavastustega, siis ei oska Maarja oma senistest töödest suuri lemmikuid esile tõsta. „Oluline on tööprotsess ja see tõttu tundub viimane töö alati kõige huvitavam, sest seal on veel lahtisi otsi.“ Aga žanrite seas on tal oma lemmik olemas küll ja see on ooper. „Mulle tõesti meeldib teha muusikalavastusi ja eriti oopereid. Küllap mind mõjutab itaalia kool. Eestis on suhtumine teatrisse väga draamapõhine – kui öelda teater, mõeldakse sõnateatrit. Itaalias on teisiti ja minu jaoks samuti. Muusika, inimhääle ja keha võimalused on ettearvamatud – see paelub. Lisaks saavad ooperis korraka kokku paljud esituskunstid.“ Ennekõike tahaks Maarja pakkuda vaatajatele lavastusi, mis avavad neid meeli, mida me oma argitoimetuste kõrvalt kasutada ei viitsi või ei jaks. „Inimesed on tegelikult võimelised tundma ja nägema palju rohkem, kui me seda endale lubame. Me oleme osad sensorid välja lülitanud, sest nii on lihtsam. Lavastuses on võimalik panna inimesi taas tundma ja avada neis kanaleid, mille olemasolust inimesed isegi teadlikud pole. Teater on väga võimas kunstivorm, eriti meeldib mulle teatri juures tõsiasi, et seda ei tehta üksinda.“ RAMB

Külliki Saldre KOSTÜÜMIDE AARDEKAMBRIS

TEKST Ave-Marleen Rei FOTOD Rait Avestik GRIMM Erle Vannus SOENGUD Janika Kolju
TÄNAME Maarja Meeru, Rait Randoja, Andres Sarv, Piret Univer, Liina Martoja, Ivi Vels,
Kohvik Katarina ja Tartu Linnamuuseum - Kaari Siemer.

Näitlejaametit on **Külliki Saldre** pidanud aastast 1976, alustades Draamateatrist, liikudes sealt edasi Ugalasse ning viimased 14 aastat on ta Vanemuise teatri näitlejanna. Rolle on nendes aastatesse mahtunud lugematu hulgal. Külliki saab 29. detsembril 60-aastaseks ja juubelite puhul on tavaks vaadata tagasi. Kui me koos Küllikiga tagasi vaatasime, nägime seal nii palju ilusat, et otsustasime seda ka teistega jagada.

Järgnevatel fotodel näete viit kostüümi, mis on Külliki valikul korraks ajaloohämarusest välja tõstetud ja ellu äratatud. Valiku aluseks oli kostüümi ja rolli ühine hingamine. Külliki sõnul ei ole kostüüm mitte alati rolli loomisel abiks, kuid usna tihti saab näitleja just tänu kostüümile anda rollile viimase ja õige lihvi. „Kostüüm on enesetundele tohtu suure jõuga, kui sa lavale astud. Kui kostüüm sind kuidagi ei toeta, vaid hoopis lõhub, on palju raskem mängida. Võib isegi öelda, et täpne kostüüm on 50% rollist – see käivitab näitleja fantaasia, annab õige enesetunde, loomulikult mängivad ka grimm ja soeng suurt osa. Kui need detailid on täpsed, on palju kergem lavale minna,“ tõdeb Külliki.

Viie kostüümi puhul, mis siin piltidele on püütud, oli kõik just nõnda nagu kirjeldatud. Tahan teha sügava kummarduse Pille Jänesele, Mare Raidmale, Liina Tepandile ja Ann Lumistele nende kostüümide eest – mulle väga meeldis neid kanda ja ma tundsin ennast hästi. Kostüümi puhul on üks tahk see, milline ta on moeloominguliselt, aga teine väga oluline tahk on see, kuidas kostüüm on õmmeldud. Mõelda, milline käsitöö on „Sõja ja rahu“ kleit – kõik need lilled on ju käsitsi riide peale õmmeldud... Mulle meeldib väga kanda ajaloolisi kostüüme. Need lükkavad selja kuidagi sirgeks, annavad sulle teistsuguse hoiaku, mida tänapäevaseid riideid kandes kuidagi tunda ei saa. Mul ei ole midagi ka näiteks korseti vastu. See fikseerib, kontsentreerib, ei luba ennast lõdvaks lasta,“ räägib Külliki.

Üks väga oluline kostüüm meenub Küllikile ka lavakunstikooli päevilt. 1976. aasta märtsis esietendus Draamateatris 7. lennu diplomitöö – Luigi Pirandello „Kuus tegelast autorit otsimas“ (lav. Voldemar Panso) ja Külliki kostüümiks oli seal must plüüskleit, mida oli kandnud ka Ellen Liiger, mängides Niinat lavastuses „Maskeraad“ (1954). „See kleit oli nii habras, kippus selga ära lagunema, iga vaatuse vahel tuli kuskilt õmmelda. Aga tunne, et ma saan midagi sellist kanda... Et nüüd on minul seesama kleit seljas, mis Ellenil, teen selles oma esimesi samme laval... Seda on raske kirjeldada, aga mingi aegadeülene side saatis mind selles kleidis. See mõjutas mind tugevalt, andis mulle emotsionaalset energiat,“ meenutab Külliki.

Oma vanade kostüümide selgapanemine tõi Küllikile meelde ka mitmed naljakad vahejuhtumid. „Need lood ei näita ei publikut ega näitlejaid ehk kõige paremas valguses, aga on see-eest väga elavalt meelde jäänud,“ tõdeb Külliki.

„SADA AASTAT...“

Toomas Hussari näidend
Gabriel García Márqueze'i romaani
„Sada aastat üksildust“ ainetel

Esiendus 28. jaanuaril 2006
Lavastaja **Hendrik Toompere jr.**
Lavakujundus **Ervin Õunapuu**
Kostüümikunstnik **Pille Jänes**

Külliki roll – **Úrsula Buendía**

„Ennekõike on see lavastus meelde jäänud vahva prooviperioodiga. Proovides valitses hea energia. Raamat meeldib mulle ka väga, hämmastav, kuidas ikka inimese fantaasia võib lennata. Aga kõige ekstreemsem lugu, mis selles lavastuses juhtunud on... Juhtus see, et Jüri Lumiste jäi lihtsalt lavale hiljaks. Riho Kütsaril pesti laval jalgu, Jüri pidi stseeni sisse tulema ja ei tule, ei tule, ei tule... tegevus laval seisab ja seisab. Lõpuks jooksis kokkunud näoga Lumiste eeslavale ja Riho oli nii vihane, et lajatas pesukausis oleva vee lihtsalt Jürile kaela. Ma kahjuks ei näinud, mis näoga Jüri oli... Selliseid asju juhtub vahel.“

Lev Tolstoi „SÕDA JA RAHU“

Esiendus 13. novembril 1999

Lavastaja **Mikk Mikiver**

Lavakujundus **Ervin Õunapuu**

Kostüümikunstnik **Mare Raidma**

Külliki roll –

Krahvinna Anna Pavlovna Rostova

„Sõda ja rahu“ oli lavastus, mille eest sain ma oma karjääri kõige kummalisema komplimendi. Olime selle lavastusega Peterburis festivalil, mul olid selles lavastuses suhteliselt väikesed laval olemise hetked. Tegin oma sutsu ära, tulin lavalt maha ning korraga küsib üks hästi range ja kuri proua minu käest vene keeles: „Kas teie olite praegu laval!?!“. Ma püüdsin pingeliselt mõelda, et mis nüüd oli, mis ma valesti tegin, vastasin „jah“. Tema ütles seepeale sama kurja häälega: „Hästi, isegi väga hästi!“. Mulle pole elus rohkem sellisel toonil komplimenti tehtud – nagu pahandust teinud lapsele, jäi tõesti mulje nagu midagi oleks katastroofliselt halvasti olnud.“

Per Olov Enquist
„TŠEHHOVI KOLM ÕDE“

Esietendus 21. septembril 2002
Lavastaja **Mikk Mikiver**
Lavakujundus **Ervin Õunapuu**
Kostüümikunstnik **Mare Raidma**

Külliki roll – **Maša**

„Meenub üks stseen sellest lavastusest, kus õed tutvustavad oma venda Andreid külla tulnud Veršininile. Enne seda on vaatus juba pikalt kestnud. Kilkasime kõik kolm õde seal siis, et: „See on meie Andrei, meie Andrei!“, mille peale Andrei ütleb üsna järsult: „Lõpetage ära!“ ja saalist kostis seepeale: „Õige!“. See ohe tuli otse südamest. Ole siis pärast seda laval tõsine edasi!,,

Ingmar Bergman
„LÄRMAB JA VEIDERDAB“

Esietendus 15. detsembril 2007
Lavastaja **Roman Baskin**
Lavakujundus **Ervin Õunapuu**
Kostüümikunstnik **Ann Lumiste**

Külliki roll – **Anna Åkerblom**

„Selle lavastuse puhul oli üks väike möödalask see, et kaks vaatust olid ilma vaheajata kokku pandud. Kui mina tulin lavale, siis oli üks vaatus möödas ja pool teistki juba mängitud. Stseenide vahetus toimus nõnda, et eesriie tõmmati ette, meie Helena Merziniga vestlesime eesriide ees ja selle taga toimus lavapildi vahetus. Ma tulin lavale täpselt sellel hetkel, kui eesriie läks ette ja oli tunda publiku ootust, et nüüd saab vaheajale, aga ei, tulevad hoopis kaks naist, istuvad maha ja hakkavad rääkima. Publik oli väsinud. Ühel väljasõiduetendusel Rakveres pidas Helena oma pikka ja ilusat monoloogi, mina pidin seda kuulama ja järsku kostab saalist väga kõva norskamine. Ma saan täiesti aru – inimene tuleb nädala lõpus teatrisse, naine on ta sinna ajanud, ta on väsinud ja see kuradi esimene vaatus ei lõppegi ära. Küsimus ei olegi selles, kas lavastus on huvitav või mitte, mingil hetkel inimene lihtsalt ei jaksa laval toimuvat vastu võtta.“

Aleksander Galin
„TÄHED HOMMIKUTAEVAS“

Esietendus 24. märtsil 2006
Lavastaja **Eva Klemets**
Kunstnik **Liina Tepand**

Külliki roll – **Anna**

„Selles lavastuses olime näitlejatena publikule üsna lähedal. Ühel etendusel istusid esimeses reas kolm sõbrannat, kellele ilmselt tundus, et nad vaatavad televiisorit. Lavale kostusid pidevalt kommentaarid: „vaata-vaata, mis ta nüüd teeb, issand, no vaata nüüd sinna“. Pean tunnistama, et see hakkas isegi häirima, aga rollist välja tulla ja midagi neile öelda ma ka ei tahtnud. Esimest korda kogesin, et teatrit võib vaadata nagu televiisorit.“

Merle Jalakas – 17 hooaega ja 41 rolli Vanemuises

Tekst **Ave-Marleen Rei**

Fotod **Alan Poosa, Vanemuine, erakogu**

Oma rollide väga täpset statistikat teab Merle seepärast, et tema isa on olnud hea kroonik. Kroonikast saame teada sedagi, et Merle esimene roll Vanemuises oli Riquette operetis „Viktoria ja tema husaar“ 1995. aastal ning uskuge või mitte, sellest lavastusest alates on ta kaasa teinud absoluutselt kõikides Vanemuises esietendunud operettides, kokku on neid nüüdseks olnud 11. Veel on Merle tööd pagasis 21 ooperit, 5 muusikali, 2 balletti ja 2 teatritundi „Appi! Ooper!?“.

„Ma ei ole kunagi pidanud ooperit pühaks kunstiks ja operetti kuidagi teisejärguliseks. Operett võib olla isegi suurem väljakutse kui ooper, sest ta hõlmab endas ju kõike – sa pead võrdselt hästi laulma, tantsima, ütleva teksti ja seda tuleb teha loomulikult ning samas nii, et saali viimasesse nurka ka kuulda on. Teksti andmise ajaks peab ka registrit vahetama – mina kui koloratuur-sopran ei saa rääkida sama häälega, millega ma laulan – see oleks väga veider. Tantsunumbri järel tuleb ruttu hingamine korda saada, et laulmine ei kannataks. Kõige selle juures peab publikule jääma mulje, et see tuleb mängleva kergusega.“ Merle sõnul on laulja elukutse võrreldav tippspordiga, see nõuab pühendumust ja distsipliini ning muidugi palju aega. Kuna Merlel sündisid konservatooriumiõpingute kõrvalt ka kaks last, siis ühel hetkel tekkis tal kahtlus, kas ta saab kõikide kohustustega korraga hakkama. „Minu erialaõpetaja, Ljudmilla Issakova, oli väga kuri, kui sai teada, et ootan last. Tema arvates oleksin pidanud ennast vaid karjäärile pühendama. Pärast teist last ma tõesti mõtlesin, et kas peaksin õpingud katkestama ja keskendumise hoopis perele. Sisuliselt pidin ju jälle nagu nullist alustama – lihased, mida laulmise juures väga vaja on, tuli uuesti töökorda saada. Aga mina ei ole kunagi mõelnud nii, et karjäär on elus kõige tähtsam. Elu on üks tervik ja lapsed on väga oluline osa selles tervikus.“

Vasakul 3-aastane Merle lasteaia nääripeol ja üleval Tallinna Riikliku Konservatooriumi diplomietenduse (Rossini „Abieluvelsel”) järel koos abikaasa Sveni, 5-aastase Mari ja 2,5-aastase Joosepiga.

Esimesed esinemised

Kui Merle enda lapsepõlve tagasi minna, siis saatis teda juba tookord kindel soov lauljaks saada. Küllap seesama kindel soov aitas ka rasketest aegadest üle ja viis ta siiski õpingute juurde tagasi.

„Ma mäletan, et armastasin juba lapsena väga esineda. Kui maaliini bussiga kuhugi sõitsime, siis esitasin kogu bussirahvale „Horoskoobi” laule – need olid mul kõik peas. Menu oli tohutu ja mul paluti neid ikka ja jälle esitada.” Merle õppis Tamme Gümnaasiumi muusikakallakuga klassis ja mängis akordionit. Tavamõistes muusikakoolis ta siiski ei käinud ja seetõttu pidi konservatooriumiõpinguid alustama ettevalmistusosakonnas. „Solfedžot andis seal Renē Eespere, kes on väga tugev õpetaja, võtsin ka eratunde, käisin noodist laulmas ja sain üsna ruttu joone peale. Meie kursus oli väga tore – minuga koos õppisid näiteks Margit Saulep ja Pirjo Levandi.”

Veel enne, kui konservatoorium päris läbi sai, oli Merle juba veerand kohaga Vanemuise solist. Üks põhjus, miks Tartus kasvanud Merle siia tagasi tuli, oli teadmine, et oma vanemate abiga suu-

„Tegelikult on kõik rollid minu juurde tulnud nii, et ma pole jõudnud nendest unistada.”

dab ta töö- ja pereelu paremini ühildada. „Algas aeg, kui lapsed olid väikesed, aga rollid olid suured ja muidugi oli see väga raske – poeg Joosep rippus teinekord õhtuti, kui pidin etendusele minema, mul jala küljes ja nuttis: „Ära mine, ära mine!”. Loomulikult tunned ennast sellisel hetkel rongaamana, aga siis saab kiire aeg jälle mööda ja leiad rohkem aega lastega tegeleda.” Vanemuisesse tulekut ei ole Merle kunagi kahetsema pidanud. Ta on selles teatris saanud teha väga mitmepalgelist tööd, ka sellist, millest mõned solistid unistama jäävadki. „Kui mõelda, mida ma kõike siin teinud olen ... Isegi Donizetti „Lucia di Lammermoori” (lav. Taisto Noor) Lucia, kõikide koloratuursopranite unistuste roll, on mul lauldud. Mäletan, et Margarita Voites käis esietendust kuulamas ja ütles pärast mulle: „Nüüd on sul see kõige-kõigem roll tehtud ja unistada pole enam millestki”. Tegelikult on

kõik rollid minu juurde tulnud nii, et ma pole jõudnud nendest unistada. Nad on õnneks mu teele sattunud ja ma olen nad tänulikult vastu võtnud. Minu südant on samavõrra rõõmustanud nii Rosina roll „Sevilla habemeajajas” kui Helbekese roll lasteooperis „Talvemuinasjutt”. Ma olen Lõvi tähelepanu saanud ja mul on selline loomus, et tahan kõike proovida ja armastan uusi väljakutseid.”

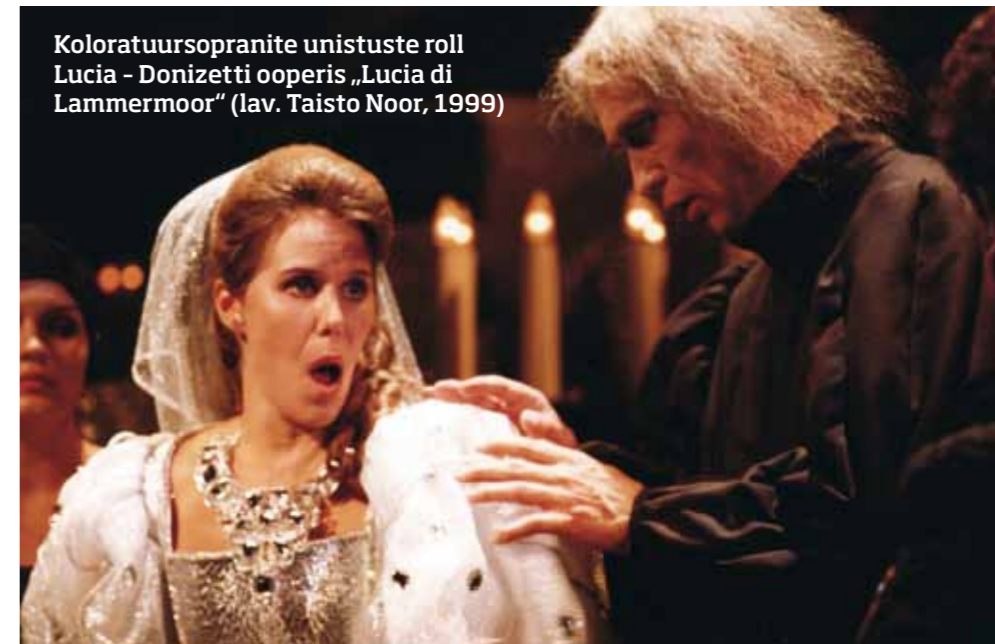
Töö nagu ratsahobusel

Merlet on Vanemuises saatnud suur koormus ja üks teinekord on see ka häälele kurnavalt mõjunud. Ükski etendus pole Merle pärast Vanemuises siiski ära jäänud – haigena lavale on ikka tulnud minna. „Ühel „Nukitsamehe” etendusel polnud mul küll üldse lauluhäält, siis tegime nõnda, et mina liikusin lava peal ja Karmen Puis laulis minu partiid lava kõrval.” Selliseid ekstreemsusi juhtub teatris ikka ning Merle sõnul on kõige olulisem, et etendus ikkagi toimuks, et publik ei peaks pettunult ära minema. „Montmartre'i kannikese” etendusega juhtus jälle nii – me olime ühe Tallinna külalissolistiga kahekesi peaosas ja tema

Violettana Kalmani operetis „Montmartre'i kannike” (lav. Ülo Vilimaa, 1998)

Koloratuursopranite unistuste roll Lucia – Donizetti ooperis „Lucia di Lammermoor” (lav. Taisto Noor, 1999)

pidi tegema tolle õhtu etendust. Järsku tormab mu abikaasa Sven koju, seisab poriste saabastega keset vaipa ja teatab, et: „Sul on täna etendus”. Tuli välja, et teine solist oli alles Tallinnas ja poleks kuidagi etenduse alguseks kohale jõudnud. Niisiis tuli minul minna. Etendus oli juba algamas, kui mind kohale toodi – parukas pähe, paar hääleharjutust grimmitoas ja lavale! Dirigent Endel Nõgene ütles, et ära muretse, küllap kõik laabub – laulja töö on nagu ratsahobusel, niipea kui start antakse, pead kappama.” „Montmartre'i kannikese” Violetta osa peab Merle enda jaoks üheks armsamaks, veel on teda väga köitnud koostöö Joachim Hertziga ooperis „Xerxes” – barokkmuusika sobib Merle häälele väga hästi – ning Georg

„Järsku tormab mu abikaasa Sven koju, seisab poriste saabastega keset vaipa ja teatab, et sul on täna etendus.”

Malviusega operetis „Savoy ball” ja praegugi laval olevas „Mary Poppins”.

Oluline on Merlele ka töö noortega. Ta õpetab Heino Elleri nimelises muusikakoolis hääleseadet ning on juhendanud Vanemuise muusikalides kaasa tegevaid lapsi. Koos kolleeg Jaan Willem Sibulaga on nad juba neli aastat kahe „Appil Ooper!” pealkirja kandva teatritunni kaudu lastele ooperit tutvustanud. „Nende ooperitundide puhul on

minu arvates tähtis see, et käime teatrikunsti tutvustamas sellistes kohtades, kuhu teater muidu üldse ei jõua. See on suur missioon ja tahan väga tänada neid õpetajaid, kes meid oma koolidesse kutsuvad. Kust see laps selle teatrisõpetuse peaks saama, kui ta kunagi ühtegi etendust ei näe? Mäletan, kui me Missos käisime, siis sealne õpetaja ütles, et ta saab nüüd suure risti seinale teha, sest lõpuks ometi on professionaalsed ooperilauljad üle nende küla piiri astunud.”

Emma roll Georg Malviuse lavastuses „Mary Poppins“ on Merlele väga südamelähedane. Pildil koos Hannes Kaljulariga.

Muutujate kokkuliimija

Alates möödunud hooajast on Merlel solisti, õpetaja ja juhendaja tööde kõrval veel üks amet - lavastaja assistent. „See ettepanek tehti mulle teatri poolt ja mul on lihtsalt hullust sellised pakkumised vastu võtta. See on tõesti huvitav töö, sest lavastajad on ju kõik nii erinevad isiksused.“ Nüüdseks on Merle olnud lavastaja assistendiks viie muusikalavastuse juures. „Esimene kord oli muidugi kõige erilisem, sest see oli „Haldjakuninganna“ (dirigent Lauri Sirp) ja minu meelest ei ole ühtegi teist nii keerukat lavastust üldse olemaski. Lavastaja Saša Pepeljajevile oli see esimene ooper - mulle tundus lavastus protsessi käigus nagu oleksime soos, astumas mättalt mättale, iga päev otsimas uut teed, kuhu jõuda. Võimalusi ja ideid oli lõputult kuni esietenduseni. Tegemist on ideaalse tükiga Vanemuisele - draama, tants ja muusika geniaalses koosluses.“ Merle sõnul on assistendi töö üks suur suhtlemine ja hästi toimiva koostöö poole püüdemine. „Eesmärk on ju esietenduseni välja jõuda, ja et kõik oleksid sealjuures terved ja reipad. Täiesti kindel on see, et kõik muutub ning assistendi töö on kõik need muutujad kokku liimida. Pead olema sekretär, innustaja ja ärakuulaja korraga. Ma pean olema

olemas ja lahendama organisatoorseid küsimusi, et lavastaja saaks tegeleda loominguga.“

Õnne tipul

Merlele meeldivad inimesed, kes teevad oma tööd naeratades: „Kui inimene kaotab võime naeratada, siis järelkult on tööd liiga palju ja midagi tuleb muuta.“ Mida teeb aga Merle ise selleks, et naeratus säiliks, kas nii paljude kohustuste kõrvalt on võimalik leida aega puhkuseks ja iseenda tasakaalustamiseks? „Eks see ongi raske. Teatris peavad lisaks ilusale häälele ja optimistlikule meelelaadile olema ka tugevad närvid. Aga minu põhiliseks tasakaalustajaks on kodu - kodus peab kõik hästi olema, siis saan ka tööd hästi teha. Ja muidugi on minu pingemaandajad koer ja kass.“ Lisaks tegeleb Merle jooga, reiki ning vabastava hingamisega. „Need on kõik sellised rahulikud enesesse vaatamise tehnikad. Ja mis seal salata, vaatamata vähesele ajaressursile meeldib mulle väga ka oma aias toimetada. Mul on suvel kindlasti oma ürdipeenar - tillid, sibulad, petersellid, basiilikud... ja kui siis ilusal suvehommikul lähed kohvikruusi ja võileivaga terrassile, paterdad paljajalu üle muru ja võtad

värsk sibula sinna võileiva peale - see on õnne tipp, seda võib võrrelda tundeaga, mis tekib õnnestunud esietenduse järel.“

Üks huvitav hobi on Merlel veel - ta nimelt oskab kaarte panna. Selle oskuse on ta pärinud oma vanaemalt. „Mäletan, kuidas me istusime vanaema juures mere ääres teelaua taga ja ta viskas nii sugulastele kui külanaistele kaarte. Praegu on kahju, et ma tookord tema käest rohkem ei pärinud, nüüd pean paljut ise läbi tunnetama. See on tegelikult üks lihtsustatud eneseabi variant, lasta oma mõtteid endast läbi - kuhu suunas minna ja mida teha. Veidi nagu psühholoogi töö läbi kaartide - inimene ise hakkab ennast sulle avama, kui ta tahab, ise annab tagasisidet. Ma olen tegelikult vanaemalt ikka midagi pärinud - lähen selle koha pealt lahti, olen tuttavale kaarte pannud ja mõned asjad on tõesti väga täppi läinud. Aga selleks peab aega olema. Võib-olla kunagi, kui ma olen vana ja mul on palju aega, siis istun majakeses mere ääres ja panen kaarte.“ Endale Merle ennustada ei lase ja suuri tulevikuplaane ka ei tee. „Ma olen rahulik kulgeja, vaatan, kui uus uks avaneb, siis lähen edasi. Aga isegi pärast seitsetteist aastat teatris ootan ikkagi uusi ja suuri ja huvitavaid rolle. Mida üks laulja siis veel peaks ootama?“ **RAMB**

„Isegi pärast seitsetteist aastat teatris ootan ikkagi uusi ja suuri ja huvitavaid rolle.“

Jaanikat ja Laurit ühendab palju, ilmselt palju rohkem, kui enamikke paare. Lisaks kooselule liidab neid ka koostöö ja muidugi ennekõike muusika. Lauri on Vanemuise dirigent, Jaanika kontsertmeister. Ühised tööpäevad võivad venida 12-tunnisteks ja pikematekski.

Jaanika ja Lauri Sirbi koostöö muusikas

Tekst Ave-Marleen Rei
Foto Rait Avestik

Kuidas te mõlemad Vanemuisesse sattusite?

Lauri: Mina lõpetasin 1993. aastal konservatooriumi koorijuhtimise eriala ja tulin Endel Nõgene kutsel üheks aastaks Vanemuisesse.

Jaanika: Mina tulin kolm aastat hiljem, 1996. See oli üsna harukordne, et Vanemuine kuulutas lehes välja konkursi kontsertmeisteri ametikohale. Mina olin Tallinnas ja mõtlesin, et miks mitte proovida. Mind väga huvitas töö lauljatega, mitte isegi nii väga töö teatris, sest sellest ma ei teadnud suurt midagi. Aga juba akadeemias meeldis mulle lauljatega töötada, õpetaja Tarmo Eespere avas seda maailma minu jaoks väga hästi.

Te kohtusite siis Vanemuises?

L: Jah, konkursil.

J: Lauri oli komisjonis.

Kas see, et valitud sai rohkemat kui kontsertmeister, oli kohe selge?

L: Mitte kohe, aga see selgus saabus juba sama aastanumbri sees.

Teil on 13-aastane poeg Karl, kas tema ka juba muusikaga tegeleb?

J: Karl õpib Elleri noorteosakonnas klaverit ja mulle tundub, et see meeldib talle.

L: See pole muidugi kuigi kindel, et temast muusik saab, aga eks paistab. Huvisid ja tegevusi on tal praegu nii palju, et 24st tunnist jääb väheseks.

J: Ma arvan, et ta ise ka ei tea veel, ega ta väga usin harjutaja ei ole.

Räägime tööst ka, mida kontsertmeisteri töö teatris endast täpsemalt kujutab?

J: Kontsertmeisteri töö algab juba enne lavastusproove, kui me õpime lauljatega partiisid. Minu töövahend on ooperi klaviir, ehk siis kogu muusikaline materjal, mida hiljem mängib orkester, koondatuna klaverile. Õpime lauljatega selle materjali selgeks nõnda, et mina saadan neid klaveril ja olen nõ orkestri rollis. Nii tuleb ühte klaviiri läbi mängida sadu kordi. Kui algavad lavastusproovid, siis see jätkub - mina olen proovides muusikaliseks saatjaks, orkestri asemel. See protsess kestab umbes poolteist kuud. Ja siis, kui toimuvad proovid orkestriga, istun ma saalis ja kuulan, kuidas lauljatel läheb ja vahest ehk oskan neile natuke nõu anda või neid julgustada. Kontsertmeisteri töö on natuke ka „psühholoogi“ töö, sest teater on emotsionaalne paik ja kõike tuleb ette, nii rõõmu kui muresid. Ma olen kõikide ooperite sünni juures algsest kuni lõpuni. Pärast käin etendustel ja kuulan, püüan olla kogu aeg lauljate kõrval.

L: Tegelikult peab kontsertmeister, enne kui ta lauljatega proovi läheb, seda teost juba läbi ja lõhki tundma, see on tal läbi hekseldatud. Kontsertmeister on nagu ämmaemand, ta on teose sünni juures, hoiab lauljatel kätt, on nõ tugiisik.

Millal dirigent materjaliga tegelema hakkab?

L: Raske öelda, aga mõned kuud enne esietendust saab tavaliselt ikka partituuri lauale ja esimene töö toimubki seal laua taga. Kaks kuud ei tähenda muidugi, et see aeg siis ainult ühe teose tähe all möödub. See on selline jupikaupa töötamine.

Kui sina oled dirigent ja Jaanika kontsertmeister, kas see muusikaline materjal, millega töö juures tegelete, saadab teid siis kodus ka?

L: Meil on õnnestunud rajada kodu, kus on erinevad tööruudad.

J: Püüan koduseid sellega mitte piinata - ma kogu aeg ei mängi. Lauri armastab rahu. Mina olen kärsitum ja vahel küsin ikka kodus ka Lauri käest, et kuule, kuidas sa mõtlesid seda või toda kohta. Niisiis, muidugi me räägime kodus ikka tööst ka.

Kui palju teie kodus muusika mängib?

L: Viimasel ajal ei ole seda eriti tihti olnud.

J: Ei ole jah nii, et paneme näiteks Mezzo kanali peale ja vaatame ainult ooperit. See, mis meil kodus kõlab, ei pea tingimata olema klassikaline muusika.

L: On muidugi head kavatsused olnud, näiteks, et vaatame kõik meie kogutud Wagnerid läbi. Aga elu on nii kiire selle töö juures, et pole jõudnud. Enamasti on ikka nii, et kui midagi kodus mängib, siis satub see tööga seotud olema.

J: Aga võib vist öelda, et meie töö on ka meie hobi – kui oled muusik, siis oledki muusik, kogu aeg.

Jaanika, sa õpetad Elleri muusikakoolis erinevaid asju, ka lauljate saatmist klaveriõpilastele. Kas laulja saatmine klaveril on nii eriline, et seda peab eraldi õppima?

L: Muidugi. Peab ju õppima tajuma teist inimest, tema hingamist, olemist ja võimalikke hetkel.

J: Sa pead olema proovis lauljatega nagu dirigendi eest.

Mis siis saab, kui olete lauljaga õppinud ühtemoodi, aga proovis selgub, et dirigendil on hoopis teised ideed?

J: Tegelikult ei saa valesti õppida, klavii-
ris on ju kõik kirjas, me teeme tööd selle järgi. Kõige alus on õige tekst ja noodid. Mina ja lauljad õpime põhja alla ja sealt pealt saab koostöös dirigendiga sündida looming. Eeltöö peab olema hea, siis saab dirigent seda oma näo järgi kujundama hakata.

Kui kontsertmeister peab tajuma lauljat, siis dirigent peab tajuma palju suuremat hulka inimesi - orkester, koor, lauljad, ka tantsijad. Kas see on kaasa sündinud oskus või saab seda õppida?

L: Seda saab ikka õppida, aastate jooksul koguneb kogemusi, aga eks tantsijate

tajumine on siiani raske. Balleti alal oli mul vahepeal intensiivseid töid. „Don Quijote“ (lav. Viesturs Jansons – toim.) näiteks oli suur õpituba minu jaoks. Seal oli mitmeid esipaare ja kõikidel olid oma soovid, et mitte öelda nõudmised. Partituurid olid koreograafilisi poose täis joonistatud.

J: Kõik need osapooled tuleb ju kokku viia nii, et muusika alles jääks. Dirigent ei saa muusikat seisma jätta ja oodata, kuni tantsija hüppab.

L: Siin varitseb tõesti suur oht muutuda matemaatikuks. Muusikaliselt peaks ilu ja loogika ikkagi säilima.

Kes siis keda vaatab - tantsija dirigenti või vastupidi?

L: See peaks olema vastastikune – dirigent peab looma tantsijale võimalused tema rolli esitamiseks koos kõikide tehniliste komponentidega, muusika ei pea mitte saatma pilti, vaid looma atmosfääri ja kogu etenduse energeetika. Tegelikult on ooperis samamoodi. Maria Seletskaja ütles ükskord nii ilusti – „Ärge muretsege, mul on kõrvad peas, teie mängige ja mina tantsin.“

J: See on ideaalis muidugi.

Millised on teie jaoks teatris töötamise võlud ja valud?

L: Seda võlu on raske sõnastada. Teatris töötamine on minu jaoks nagu privileeg, sest ma olen seda alati teha tahtnud. Ma olen lapsena palju teatris viibinud – minu isa oli Draamateatris valgustaja ja ma käisin ka ringreisidel kaugas. Kui ma siia tööle tulin, olid Vanemuise majade maa-alused koridorid mulle tuttavamad kui muud ruumid. See, et ma olen teatrisse jõudnud, on nagu lapseõlveunistuse täitumine. Vahel harva, raskematel hetkedel või kui etendus on kohe algamas ja ma ootan inspitsiendi märguannet, olen tabanud ennast mõttelt, et kas ma ikka pean seda tegema. Aga mis oleks alternatiiv? Istuda kodus, vaadata telekat ja minna hommikul kaheksaks kuhugi tööle – see mulle ei sobiks. Nii et mingit muud asja, mida ma teha tahaksin, tegelikult ei ole olemas.

J: Teatris töötamise valu on vastutus, selle tajumine. Vastutus on suur, nii dirigendil kui kontsertmeistril – sa vastutad, et kõik oleks õigesti ja hästi, et etendus saaks sündida. Teater on kollektiivne kunst ja sa pead oma osa võimalikult hästi tegema. Süda valutab ikka, kas dirigent on rahul, kas lavastaja on rahul, emotsionaalne pinge on pidev ja mida vanemaks saad, seda rohkem muretsed ja vastutad. Me väga loodame, et Vanemuises ooper ikka jätkub, see on meie armastus. Muusika on tore, aga ooper on eriline.

Lauri, sa oled praegu nagu natuke laval ja natuke pole ka, seisad seljaga publiku poole...

L: Ma olen loomult tagasihoidlik inimene ja päris lavale ei kipu, see seljaga saali poole seismine on minu jaoks sobiv variant, et ma ei pea otse publikuga suhtlema.

J: Me ikka vahel arutame, et kuidas küll ei tahaks laulja või näitleja nahas olla. See, mis nemad teevad – olla alati 100% motiveeritud ja vormis... müts maha nende ees. See peab olema geen, mis lavale viib.

L: Samas, seistes seljaga saali poole, on ometi kogu selle õhtu orgaanika dirigendi käes. Tema meeolust ja valmisolekust sõltub väga suur protsent kogu asja õnnestumisest. Dirigent võib rikkuda kogu etenduse ja teisalt anda artistidele võimaluse särada.

Kas teil esineb ka loomingulisi lahkkelisid?

J: Need ei ole suured. Muidugi on hetki, kui ma olen midagi teisiti ette kujutanud kui Lauri.

L: Eks nägemused on ikka vahel erinevad. Aga mina küll väga arvestan sellega, mida Jaanika soovib ja saalist kuuleb. Olukorras, kus proove pole palju, on väga oluline kuulda tagasisidet.

J: Aga Lauri on „kuningas“, sest tema on ju dirigent (naerab). Oluline on laiem nägemus ja see on temal. **RAMP**

KOSTÜÜMILAENUTUS

Vanemuise teatri kostüümilaenutusest on võimalik valida endale sobiv kostüüm rohkem kui 3000 eseme hulgast.

KOSTÜÜMILAENUTUS TÖÖTAB:

4. september - 23. juuni

Esmaspäeval laenutamist ei toimu, kostüüme saab tagastada kl 12-18

T ja K - laenutus avatud kl 10-15

N ja R - laenutus avatud kl 12-18

25. juuni - 3. september

E suletud

T, N ja R 12-18

K 9-14

Soovitame eelregistreerumist telefonil **744 0125**. Kostüümilaenutuse sissepääs asub Vanemuise suure maja taga, kus vastavad viidad juhatavad laenutaja õigesse paika. Ühe eseme laenutamine nädalaks maksab 1 - 7,60 €, eriti kallite ja ajalooliste kostüümi-komplektide puhul 12-13 eurot. Kostüüme ei laenutata kauemaks kui üks nädal. Parukaid, vuntse ja jalanõusid Vanemuine ei laenuta.

VANEMUISE TEATRI KÜLALISTEMAJA

Tartu kesklinna vahetus läheduses, aadressil Kuperjanovi 54a asub Vanemuise teatri külalistemaja, kus vabade kohtade olemasolul on võimalik ööbida.

Kokku on majas 12 tuba:

- » 2 topeltlaia voodiga tuba
- » 1 ühekohaline tuba
- » 9 kahekohalist tuba

Külalistemajas on võimalik korranga majutada **23 inimest**.

Igas toas on olemas:

- » pesemisvõimalus ja WC
- » kööginurk ja toidunõud
- » teler koos SAT TVga
- » WIFI leviala

Vanemuise teatri külalistemajal on olemas oma internetikeskne broneerimissüsteem, aadressil **www.vanemuine.ee/kylalistemaja**.

Sellel leheküljel saab jälgida vabade tubade olemasolu külalistemajas (punane on hõivatud/roheline vaba). Majutustingimustega saab tutvuda samal leheküljel. Lehekülg võimaldab teha broneeringut soovitud toale. Lingi „Tellimusvorm“ all on ankeet, mis tuleb täita, vajutades nuppu „Saada“ jõuab see automaatselt administraatorini, millele järgneb kinnitus tellija e-postkasti.

Lisainfo:

Kristi Söber

külalistemaja administraator

T +372 744 0107

F +372 744 0116

M +372 5800 6282

kristi@vanemuine.ee

BALLETISOLIST

Colin Thomas Maggs

„Vanemuine on minu loteriivõit“

Küsinud Ave-Marleen Rei

Fotod Alan Proosa, Vanemuine, erakogu

Colin on pärit Walesist ja ta töötab Vanemuise teatris juba kuuendat hooaega. Sellesse aega on mahtunud mitmed nimiosad, nagu Peeter Paan, Mowgli ja Casanova. Kui balleti-artistide loometeed kipuvad olema üsna sarnased - tihedad koolipäevad ja seejärel pingeline töö teatris, siis Colini tee suurele lavale on olnud igas mõttes eriline.

Kuidas sa tantsu juurde sattusid?

See on üks üsna tüüpiline lugu. Mul on kolm aastat vanem õde ja tema käis kaks korda nädalas balletitunnis. Mina olin tookord umbes kuuene ja istusin pärast kooli niisama kodus. Ema arvas siis, et ma võiks ka õega kaasa minna. Küllap tal oli vaja seda paari tundi vaba aega nädalas, et ma jalus ei tolkneks. Muidugi tundus see kõik pisut veider ja erinev sellest, mis hobid mu sõpradel olid. Esimestel nädalatel ma lihtsalt istusin ja vaatasin. Aga siis hakkasin tasapisi kaasa tegema ja õpetaja arvas, et mul on loomulikke annet, kiitis mind ja vaat siis, kuhu olen sealt välja jõudnud!

Kas sul on olnud hetki, mil oled tahtnud tantsimisest loobuda?

Jah, on. Ja ma loobusingi. Olin siis 19, kui lahkusin kolledžist. Proovisin päris mitmes trupis tantsijana tööd saada, aga ma polnud südamega asja juures. Mul ei läinud katsetel üldse halvasti, aga need inimesed, keda ma seal kohtasin, ei meeldinud mulle. Ma poleks nendesse truppidesse sobinud. See tohutu konkurents, mis seal valitses... Ju siis minu sisemine vajadus tantsida polnud piisavalt suur. Minu toonane sõbranna kutsuti Luxembourgis tööle, ma läksin temaga kaasa ning töötasin seal hoopis teistes ametites. Aasta hiljem tulin Inglismaale tagasi ja proovisin uuesti tantsima hakata, aga paus oli olnud juba liiga pikk. Vahetasin ka Inglismaal mitu korda erinevaid ameteid ja siis pakkus mu vanaisa mulle kohta oma tiseritöökojas. Kolm aastat tegin koos vanaisaga uksi ja aknaid ega arvanud, et ma kunagi enam tantsuga tegelema hakkan. Ma tõesti nautisin seda aega koos vanaisaga, usun, et see aitas mul täiskasvanuks saada. Mõistsin, mida tähendab töötegemine ja kuidas töötada koos teiste inimestega. Aga kusagil sügaval mu ajus pesitses

Umbes 9-aastane balletipoiss trennis.

see tantsumõte ikkagi edasi, sest ma olin ju väga pikka aega, 15 aastat oma elust, sellega tegelenud. Siis ühel päeval helistas üks vana sõber, kellel oli Manchesteris oma väike trupp ja kutsus mind nendega liituma. Nad tegid füüsilist teatrit, mis oli segu ooperist, tantsust, tsirkusest, komöödiast – seda on raske sõnadega edasi anda. Ma muidugi kahtlesin, sest polnud ju neli aastat ennast üldse liigutanud, ometi ostsin endale balletisussid ja hakkasin tasapisi trenni tegema – muuseas just sellesamas väikeses koolis, kus mu tutvus tantsuga algas. See oli päris veider olukord. Ma olin ju tavaline tööinimene, tegin kaheksast kuueni tööd ja siis läksin trenni. Muidugi pidasid nende väikeste tüdrukute vanemad, kes oma lapsi trenni tõid, mindki lapsevanemaks. Ma ütlesin neile – ei-ei, ma tulin ise trenni tegema. Ma justkui eirasin aega ja oma vanust. Viimaks saime Edinburghis trupiga kokku ja sain meie lavastusele isegi koreograafiat luua. Ma tõesti taaskord nautisin seda kõike ja mul oli endast nii palju anda, sest olin palju endasse kogunud. Meie lavastus polnud just eriti edukas, aga seda sattusid vaatama mõned inimesed, kes küsisid minu käest, et vau, millises teatris sa töötad ja sa oled väga heal tasemel, parem kui selle või tolle truppi tantsijad. Mina vastu, et ei töötagi tantsijana, ma olen hoopis puusepp. Aga nendest vestlustest sain ma enesekindlust. Tagasi kodus

olles teatasin vanaisale, et veel paar kuud töötan tema juures ja siis alustan tõsiste treeningutega ja püüan tantsijana tööd saada. Paari kuu pärast olingi Londonis European Ballet Company tantsija. See oli väike trupp ja väga hea koht uueks alguseks. Me olime pidavalt ringreisidel ja andsime tohutult palju etendusi. See tempo aitas mind kiiresti tagasi vormi. Lisaks andis see mulle vajalikke kontakte, et balletimaailmas läbi lüüa.

Kuidas sa siis Eestisse sattusid?

Just nendesamade kontaktide läbi. Üks minu sõber European Ballet Companyst tuli Vanemuisesse tööle ja helistas mulle, et siin otsitakse truppi noormehi. Ega ma kaua ei mõelnud. Pühapäeva õhtul tegin seal oma viimase etenduse, esmaspäeval lendasin ja teisipäeval töötasin juba siin.

Millised olid sinu esimesed muljed siia saabudes?

Ma olin täiesti pahviks löödud. Minu Inglismaa trupp koosnes 12st tantsijast, kellega me väikese mikrobussiga mööda Inglismaad ringi vurasime. Pidime ise endale grimmi tegema,

ise kostüüme parandama ja kõike muud vajalikku korraldama. Kui Mare (Tommingas – toim.) mulle Vanemuise maja tutvustas, siis mõtlesin küll, et olen loteriiga võitnud. Siin on iga asja jaoks oma spetsialistid – kostümeerijad, grimeerijad, isegi inimesed, kes tegid minu jala mõõtude järgi mulle spetsiaalsed varvaskingad. Mäletan, et kui bussijaamast Vanemuise maja poole jalutasin, siis tuli mul kohe tahtmine selles hoones tantsida. Olin sellel hetkel väga õnnelik. Pärast pikka treeningpausi ja tagasilööke ei uskunud, et sellisesse majja tööle võiksin saada. Mis mind siiani väga võlub, on fakt, et me tantsime elava muusika saatel, suure orkestriga. Seda polnud ma varem kusagil kogunud. Rääkimata lava suuruselt, mis on tõesti hiiglaslik. Alguses arvasin, et see neelab mu alla. Minu esimene suur roll oli Peeter Paan ja see osutus tõeliseks katsumuseks, ma olin täiesti hirmul. Kuidas seda suurt lava kaks tundi täita? Mul läks terve aasta, enne kui ma suure maja lava enda jaoks nõ „kodustasin“.

Kui tihti esineb Vanemuise balletitrupis kultuuridevahelisi konflikte, olete ju kõik väga erinevatest rahvustest?

Oi, ma ei tea, mul ei ole küll ühtegi konflikti olnud! Ma ei oskagi kellegagi konflikti minna – tõstan alati esimesena käed üles ja tõden, et mul ei pruugi õigus olla. Pealegi koheldakse siin kõiki tantsijaid väga võrdselt ja see ei anna konfliktideks alust.

„Mis mind siiani väga võlub, on fakt, et me tantsime elava muusika saatel, suure orkestriga.“

Mida sa Inglismaa juures taga igatsed?

Ma ei igatse mitte niivõrd Inglismaad – ma olen pärit Walesist ja selle koha suhtes väga patriootiline. Ma igatsen mägesid ja oma sõpru. Eriti tunnen puudust oma perekonnast – emast, õest, vanaemast – oleme väga lähedased ja nad on mind alati toetanud. Vanaisa ikka vahest naljatab, et kui sa tahad, siis on sul minu juures töökoht alati olemas. Kõik minu tööriistad on täpselt seal, kuhu ma nad 5-6 aastat tagasi jätsin. Suviti, kui ma neil külas käin, püüan nii palju aidata kui võimalik. Ma tunnen ennast Walesis väga hästi. Ma arvan, et ma olen loomult väikese linna inimene. Selline, kes tänaval kõndides lehvitab lihunikule ja postiljonile ja teretab kõiki. Tartus on olukord üsna sarnane – kõik on hubane ja pisike ja mugav. Vanemuises töötavad inimesed moodustavad minu teise perekonna.

Don José roll Ruslan Stepanovi lavastuses „Carrmen!“, pildil koos Marta Marcelliga.

„Olen juba kuus aastat siin, aga ikka on nii inimeste kui kultuuri juures midagi, mida ma ei tea ja mille üle imestada.“

Mis sulle Eestimaa juures meeldib ja mis võib-olla mitte nii väga?

Siinne talv on muidugi väga külm, aga samas väga ilus. Eesti on päris kummaline paik, sest minu meelest on siin talvel täpselt sama ilus kui suvel. Ja mulle meeldivad vihmased ilmad, sest see meenutab mulle kodu. Eestimaa pakub mulle jätkuvalt üllatusi. Olen juba kuus aastat siin, aga ikka on nii inimeste kui kultuuri juures midagi, mida ma ei tea ja mille üle imestada. Ma olen viimasel ajal tänu ühele oma sõbrale sattunud kokku eesti inimestega, kes ei tööta teatris. Ja see on väga värskendav – kuulda nende muredest ja rõõmudest ning kuidas nad elavad.

Kuuldavasti on sul mitmeid fänne, kes käivad kõiki su etendusi vaatamas, oled sa nendega ka kohtunud?

Jah, ma olen teadlik, et olen endale mõne fänni leidnud. On olnud olukordi, kus mind linna peal kinni peetakse ja juttu alustatakse. Siis ma ikka ehmun alguses, sest ei tea, kas see tähendab head või halba. Enamasti on need kohtumised olnud toredad. Hea on saada tagasisidet. Ükskord üks inimene analüüsis mind, et emotsioon oli sul laval väga hea, aga samas sa polnud mõtetes kogu aeg kohal. Mul on kriitika üle parem meel kui kiitmise üle. Õelda artistile, et sa oled suurepärane, on väga lihtne. Palju keerulisem on kriitikat teha. Muidugi on hetki, mil ma tähelepanu pigem ei sooviks, näiteks oled toidupoes ja saad aru, et keegi on sind märganud. Nendel hetkedel tahaksin pigem jälle puusepp olla. Kindlasti ei otsi ma ise tänaval tähelepanu, pigem püüan sulanduda ja mitte silma paista.

Mis on selle kuue aasta jooksul, mis sa siin oled olnud, Vanemuises muutunud?

Ma arvan, et trupi tase on väga oluliselt tõusnud. Ja muidugi on Inglismaalt väga palju noori tantsijaid juurde tulnud. Kui mina

saabusin, oli Inglismaalt vaid paar inimest, nüüd on meid juba terve kommuun. Omavahelist suhtlemist on juurde tulnud, esialgu oli see mulle isegi harjumatu, sest ma olen üsna omaette hoidev tüüp. Ma olen õppinud suhtlema ja seda nautima.

Millised rolle Vanemuises pead enda jaoks olulisteks?

Tegelikult on kõik suuremad osad olnud mulle olulised. Ma naudin väga „Casanovat“, see sobib minu ja mu kehaga – viisiga, kuidas ma tantsin. Ja töötamine koos Ruslaniga (Stepanov – toim) on olnud puhas rõõm. Ma imetlen tema tööd, ta tõesti näeb inimeste sisse, märkab, mis seal on ja oskab selle ka välja tuua. Nautisin väga ka „Queenis“ kaasa tegemist, olen ise selle muusika fänn ja koostöö Marega oli äge. Tegelikult ei ole olnud lavastust, mida oleksin teinud ilma naudinguta.

Millisena näed oma karjääri edaspidi?

Ma tõesti ei tea. Ma pole ei endale ega teistele lubanud, et jään siia kuni oma tantsijakarjääri lõpuni. Samas on iga uus hooaeg kaasa toonud põnevaid lavastusi ja rolle ja need on mind siin hoidnud. Ma olen saanud teha väga palju tööd ja tantsijana areneda. Iga esietenduse järel lähen Mare juurde ja tänan teda selle antud võimaluse eest. Ma usun, et Mare näeb ära ka need hetked, kui mul on igav hakanud ja annab mulle uue väljakutse. Mõnes teises trupis oleksin saanud teha ilmselt vaid murdosa sellest, mida olen saanud teha siin. Ma olen siin õnnelik.

Milllega sa tegeled, kui tantsimisest aega üle jääb?

Mulle meeldib jalgrattaga sõita ja matkata. Kui ma suvel Walesis olen, siis lähen mitmeks nädalaks Šotimaale mägedesse, telgin, olen looduses. Mulle tõesti meeldib selline vabadus – rändad oma telgiga ja teed seda, mida ise soovid. Kahjuks on Eesti päris lauge maa. Aga ma plaanin ka siin oma matkad ära teha. Meie suvepuhkus kestab kaks kuud ja terve esimese kuu sellest ajast ma ei tantsi üldse. Paar nädalat enne puhkuse lõppu hakkavad mul jalad „sügelema“, siis lähen Londonisse ja treenin. See on seal küll hirmus kallis, aga kui ma saabusin augustis ilma iga-suguse trennita, siis oleksin esimese nädala lõpuks omadega läbi. Ma pole tantsija kohta enam noor, vigastuste tekkimise oht on suurem, ma pean oma kehaga tegelema ja ennast vormis hoidma. **RAMP**

CV

COLIN THOMAS MAGGS

Sündinud:

8. oktoober 1982, Suurbritannia

Haridustee:

1994 - 1999 Hammond Lower School

1999 - 2001 English National Ballet School

2001 - 2002 Hammond Upper School

Lavatee:

2001 English National Ballet Company

2005 - 2006 European Ballet Company

alates 2006 Vanemuise teatri balletiartist

Praegused rollid Vanemuises:

Casanova - „Casanova“

(koreograaf-lavastaja David Sonnenbluck, 2011)

Piparkook - „Pähklipureja“

(koreograaf-lavastaja Pär Isberg, 2004/2011)

don Jose - „Carrmen!“

(koreograaf-lavastaja Ruslan Stepanov, 2012)

Lui Lääts – pillikandjast lavastusala juhatajaks

Tekst Ave-Marleen Rei
Fotod erakogu, Alan Proosa

Lui Lääts on mees, kes vastutab kõigi Vanemuise teatri uuslavastuste valmimise ja igal õhtul teatri kolmes majas toimivate etenduste kvaliteedi eest. Tema töölaual ei ole arvutit, küll on seal virnade viisi joonlaudu ja joonised. Lavastusala juht tagab selle, et kunstnike ja lavastajate ideed joonistelt ellu astuvad, realiseeruvad.

Teatriliidu 2011. aasta teatriaasta auhindade jagamisel pälvib Lui Lääts silmapaistvate töötulemuste eest tunnustuse parima haldus- ja administratiivtöötaja kategoorias.

Teatris on Lui töötanud 1964. aastast alates – pillikandja, lavatöölise, lavamasinisti ja pealavameistrina, viimased 10 aastat lavastusala juhena. Kokku teeb see 49 pikka aastat. Vanemuisesse tulemise mõtte pani Luile pähe hea sõber Tõnu Virve, kellest hiljem sai kuulus teatri- ja filmikunstnik. „Koo me siia teatrisse kandideerisime – pillikandja kohale. Eestis on minu teada ainult kaks tööraamatut, kuhu on sisse kirjutatud pillikandja amet – minul ja Tõnu Virvel. Tegelikult oli tegemist ikkagi lavatöölise kohaga, aga eks me kandsime pille ka, isegi harfe, meid usaldati. Kui nüüd täpne olla, siis ma tulin teatrisse juba 1963-ndal, aga tööle vormistati millegipärast järgmise aasta alguses,“ meenutab Lui.

„Me olime ilusad pikad poisid ja ei olnud tükki, kuhu meid ei tahetud.“

Legendide keskel

Noori mehi ootas ees väga põnev seltskond ja kirju elu. Teater käis toona tihti ringreisidel ja see liitis näitlejad ning tehnilised töötajad omavahel ühiseks pereks. „Ega siis ju ei ööbitud hotellides, väiksemates kohtades neid polnudki. Mõned said ehk koha võõrastemajja, aga teised magasid kultuurimajas. Pidevalt käis võitlus selle pärast, et kes saab parema koha. Meid võeti näitlejate poolt kohe omaks ja viimaks taheti ka meist näitlejaid teha.“ 1960-ndatel tegutses Vanemuises mitmeid stuudioid ja ka Lui ning Tõnu Virve tegid nendes kaasa. Lui sõnul said nad tolle aja kõige rängema koolituse. Nende stuudiotunnid toimusid sageli öösiti. Esimesed rollid tehti

Epp Kaidu kuulsas lavastuses „Joosep ja tema vennad“. „Me olime ilusad pikad poisid ja ei olnud tükki, kuhu meid ei tahetud. Mina ütlesin küll kohe, et ma ei taha näitlejaks saada, aga eks see tasus ära – kolm rubla saime etenduse pealt vist.“ Tagantjärele peab Lui neid kogemusi väga rikastavateks, sest laval olid toonased kuulsad näitlejad – Einari Koppel, Evald Hermaküla, Leonhard Merzin, Heikki Haravee jt. Just oma kolleegide teatrist peab Lui ka oma suurimateks õpetajateks. „Näiteks teatrikunstnik Georg Sander õpetas mind joonlauda kasutama ja muidugi ka kõike muud tegema, mida mu ametis vaja läks,“ on Lui tänulik.

„Kõik räägivad, et Ird oli õudne inimene, aga minu peale ei karjunud ta mitte kordagi.“

Suurem maja - suuremad kohustused

Kui Vanemuise suur maja hakkas valmima, seisid Lui ja Tõnu teelahkmel, kuidas edasi? Tõnu läks Tallinna, Lui jäi Tartusse ning kui ta alguses oli uues majas lavamasinist, siis üsna pea sai temast Irdi toetusel pealavameister. „9. detsembril 1967. aastal oli selle maja esimene esietendus ja ühtlasi oli see minu esimene pealavameistri töö – ooper „Raudne kodu“. See oli metsik aeg – alkohol oli teatris tavaline. Mul ei jäänud muud üle, kui esimese hooga 15 inimest lahti lasta. Hakkasin uut tehnilist meeskonda looma. Samas oli ka tõelist vastastikust teineteisehoidmist – näiteks anti mulle teatri poolt korter ja isegi lapsehoidja – üks pileetöör hakkas meil lapsehoidjaks, et saaksime tööle käia. Irdi on palju kirjutud, aga ma pean ütlema, et ta tajus noores inimeses sisu alati ära ja siis urgitses nii kaua, kuni selle kätte sai. Paljud näitlejad ei pidanud sellele muidugi vastu ja läksid ära.“ Omad vastasseisud Irdiga olid ka Luil. „Ma olen Irdiga mänginud päris viimase piiri peal, mida teised ilmselt teha ei julgenud. Me korraldasime ju tehnilise personali streigi ja jätsime ära etenduse täissaalile – 630 kohta. Oli muidugi ka põhjust – tööpäevad algasid kell kuus, magama saime öösel kella kolmenelja paiku. Neid tunde keegi kinni ei maksnud. Olime tõesti kurnatud ja otsus-

Vanemuisesse tuli Lui koos hea sõbra Tõnu Virvega pillikandja ameti peale. Nüüd on Lui hinnatud lavastusala juhataja, Tõnu tuntud režissöör ja kunstnik.

tasime tehnilistele töötajatele õigust nõuda, aga tagantjärele vaadates tegime seda muidugi valede vahenditega, sest kannatas publik ja ega publik pole süüdi,“ tõdeb Lui nüüd. Streigist oli kasu – töötunde hakati kirja panema, aga Lui ise pidi teatrist lahkuma. „Kõik räägivad, et Ird oli õudne inimene, aga minu peale ei karjunud ta mitte kordagi. Mul on nii selgelt meeles tema hääl, kui ta selle streigi ajal küsis: „Mida sa, Lui, veel tahad?“. See löikas nagu noaga. Vastasin, et ma ei taha enam midagi.“ Lui oli kaks ja pool aastat teatrist eemal. Siis, ühel päeval, kohtas ta Tartu turul juhuslikult taas Irdi. Teatrijuht kutsus Lui tagasi. „Vaatomata kõigele võin öelda, et Irdiga oli meil ikkagi väga hea suhe, sest ta usaldas oma tehnilisi töötajaid ja seda ei tee mitte kõik juhid. Ma saatsin Irdi siit uksest välja, kui oli tema viimane minek. Ja mis seal salata, siis algasid teatris segased ajad.“

Lui sõnul on mitmete teatrijuhtide suurim viga olnud see, et nad on hakanud olemasolevat süsteemi lammutama. Ühel hetkel võtsid Lui, Ülo Vilimaa, Jüri Lumiste ja Endel Nõgene kätte ning saatsid toona kultuuriministeriumis töötanud Jaak Villerile abipalve. Jaak võttis kutset kuulda ning tuligi Vanemuisesse. „Jaagu tulekuga algas Vanemuises jälle normaalne teatritegemise aeg. Rääkimata praegusest ajast, kui juhiks on meie oma teatris kasvanud mees. Poisist, kes projektoreid keeras, sai ühel päeval valgusala juht ja sealt edasi on ta olnud tõusuteel. Temast on saanud väga hea teatrijuht. Siit moraal – juhte tuleb valida noori ja alati enda seast,“ on Lui praeguste oludega rahul.

Võidud ja mured

Üheks oma suurimaks tööviiduks Vanemuises peab Lui suhete loomist Soome Rahvusteatriga. Koostöö nägi ette lavameistrite vahetust – Vanemuise töötajad said osaleda sealsete lavastuste väljatoomisel ning Soome mehed siin. „See koostöö andis meie inimestele väga palju kogemusi. Kui võrrelda sealset

maja ja meie oma, siis üks on reaktiiv- ja teine purilennuk. Me saime seal näha, kuhu teater liikuma hakkab. Samal ajal kui nemad imestasid, et kuidas meie nii väheste vaheditega selliseid lavastusi teeme. Nüüd on see vahetussuhe küll vaiksemaks jäänud, aga isiklikud suhted on säilinud.“

Üks tööga seotud teema võtab Lui hetkeks väga tõsiselt. „Mind teeb murelikuks see, kuidas Eestis teatrikunstnikke koolitatakse. Me võime siia majja ju planeerida igasugust vinget tehnikat, aga kui kunstnikud seda kasutada ei mõista, on see tulutu. Välismaalt tulevad kunstnikud ja lavastajad on palju professionaalsemad. Isegi kui me üksteise keelt ei oska, ma saan neist ikkagi aru, kavandid ja joonised on nii head. Muidugi suudavad samal tasemel kavandeid teha ka meie vanemad tegijad – Georg Sander on ju juba üle 80 ja tema kavandid on niivõrd täpsed, et isegi seeliku voldid on välja joonistatud, rääkimata lavast, mis on tehtud millimeetri täpsusega. Nüüd antakse sulle kavand teinekord lehenurga peale sodituna ja siis tekivad sellised juhused, kus me teeme lava kuus korda ümber. Isegi Mati Unt tegi paremaid lavakujundusi kui praegused koolitatud teatrikunstnikud – tuli tühja piimapakiga, pani selle lauale ja ütles, tee mulle midagi sellist. Ta lihtsalt oskas nii hästi eesti keelt, et rääkis mulle kõik selgeks – korruste arvu ja muu, mida ta tahab.“

Mis aga Luil, kes on teatris töötanud nõnda kaua, argipäeva hommikul tuju heaks teeb?

„Mulle meeldib see, et praegune teatrijuht oskab unistada. Ma ei pruugi temaga alati ühel nõul olla, aga unistada peab oskama. Muidu ei lähe elu edasi.“ **RAMP**

Ain Austa

kuldsete kätega mees maalisaalist

Tekst **Katrin Paas**

Fotod **Katrin Paas, Alan Proosa, Vanemuine, Tanel Verk**

Lisaks kuldsetele kätele iseloomustab Aini tagasihoidlik loomus. Maalisaali suurematest töödest rääkides tõstab ta ikka rohkem esile kolleege, mitte iseennast. Ometi ei saa Aini panust paljude lavastuste sünni juures alahinnata. Tema käe all paindub ühtviisi nii pleksiklaas kui tüll...

Ain tuli teatrisse tööle „nii ammu, et seda enam ei mäleta“ ehk siis 1982. aasta kevadel, kui tolleaegne teatri peakunstnik Esti Kittus tegi sugugi mitte teatril, vaid juubeli ootel ülikoolile dekoratsioone. Täpsemalt, peahoonele riputisi. Keegi oli kuskil Aini kohta hea sõna öelnud ning nõnda oligi Kittus ühel päeval Aini koduukse taga, kutsus seda tööd tegema ning hiljem juba ka teatrisse. Vormiliselt rääkis pehmeks, aga sisuliselt oli Ain sellest mõttest vaimustuses.

Aini esimene töö oli kunstnik Georg Sanderi „Coppelia“. Nagu hilisema jutuajamise käigus selgub, on Sander kunstnik, kelle töid tuli teha kaua ja põhjalikult. Sanderi eskiisid on ilusad, suurejoonelised ja põhjalikud. Algajale kunstilisele kujundajale – nii oli Aini kooli lõputunnistusel kirjas (küll ilma „algajata“) – hea põhjus järgi mõelda, kas töö on sobilik, kas ta saab hakkama. Töö Ainile sobis, aga Ain ise sobis Vene kroonule. Kolm aastat Moskva külje all metsas radistina tabureti otsas, ja juba ta, sipsti, oligi teatris tagasi.

Teine töö oli Liina Pihlaku kujundatud „Aeg tulla, aeg minna“ (1986). Põhidekoratsioon oli ringhorisont, mis on tegelikult 20-meetrine poolring, 20 meetrit kulub aksist aksini (ehk ühest lava äärest teiseni) ja natuke on näitlejatel ruumi, et dekoratsiooni kõrvalt lavale minna. Horisondi kõrgus tehakse vastavalt vajadusele, aga tol korral oli see 14 meetrit, et ka saali esiridades istujatele ei oleks selgusetu, kus see taevast siis täpsemalt otsa saab. Samuti hea suur töö, mis paneb oskused proovile.

Ain on ise kujundanud (ja muidugi ka teostanud) ühe lavastuse – lasteballeti „Tulipunane lilleke“. Kes seda enam mäletab, miks siis teatris säästurežiim oli, aga see oli lavastus, kus pidi tegema eimillestki kõik, et oleks ilus ja pidulik. (Nurgas arvatist lillefotosid lappav butafoor Terje Kiho hõikab vahele, et võimalusi silmas pidades oli see täiesti

„Tulipunane lilleke“. Koletise lossi kujundus ja roosid on Aini mõeldud ja tehtud, lilleke keskel on looduse poolt nii ilus. Kostüümikunstnik on Külli Kukk.

geniaalne kujundus.) Kavalamatel vahenditel olid kasutusel tüll, millele saab valguse suunda muutes teha täiesti usumatuid efekte: tegevus võib toimuda tülli ees ja siis kohe selle taga, ilma, et lavamehed peaksid lillegi liigutama. Sama võtte on kasutusel kõigjal maailmas ning meie teatris hiljuti ka „Ämbliknaise suudluses“ (2009) ja „Maria Stuardas“ (2011). „Tulipunane lilleke“ lavastaja Jelena Karpovaga esimene kord asju arutades jooksis Ainil „juhe kokku“. Teadis ta ju isegi, et pole kunagi olnud lavastuse kunstnik ja siis selgus veel, et ega lavastaja ilma kunstnikuta ei pruugigi alustada. Milline vastutus! Selle lavastuse valmimine kujuneski nii, et kord lavastas lavastaja, toetudes lavakujundusele ja kujundus sündis omakorda lavastuse toel. Huvitavaim tööloik maalisaali seiskohast selle lavastuse dekoratsioonide

sünni juures olevat olnud pleksiklaasi väänamine. Pleksiklaasi kasutatakse paljudes teatrites üle maailma, aga Vanemuises polnud seda veel proovitud. „Terve meeskond mässas tükk aega, et panna pleks inimese soovi kohaselt vormi ja värvi võtma, aga tulemus oli vaeva väärt – hiiglaslikud kukekommid ja lillelambid olid vastavalt siis ilusad ja isuäratavad või ilusad ja atraktiivsed,“ tunneb Ain tagantjärgi rõõmu.

Aini mäletamist mööda on ainuke lavastus, mille dekoratsioonide peale rahvas aplodeeris, 1990. aastal esietendunud „Minu veetlev leedi“. Kunstnik oli Georg Sander. Niipea, kui eesriie tõusis, oli näha, et tulekul on silmailu ja ilmselt ka kõike muud huvitavat pakkuv lavastus. Rahvas tähistas seda hetke aplausiga. Kahjuks ei pea teatrikriitikud teatrikunstnikke just sageli meelest ning veel vähem on neil

„Coppelia“ imepärase eskiisi ja selle järgi tehtud lavapilt.

„Tabamata ime“. Mustvalgena ja kitsa avaga võetult ei pruugi arugi saada, et tegu oli grandioosse lavapildiga. Aga oli.

„Maria Stuarda“ – valgus ja tähelepanu on suunatud tüllile maalitud tegelastele. Hetk hiljem vahetub valgustus ja tähtsaid kuninglikke tegelasi pole näha, laval on stseen tulevaste kuningannade lapsepõlvest ja nende taustaks on jälle tüllile maalitud kuninglik perekond, et järgnevas stseenis viia tegevus juba selle taha.

Praegu laval enimkasutatav materjal on penoplast. Kõik suured asjad laval on võimalik teha penoplastist, põhiline on teada, millises järjekorras kraapida, söövitada, värvida, kuivatada, lakkida, pahteldada, liimida jne.

mahti lavakujunduse head - või siis ka mitte nii head - teostust mainida. Tuleb meil ju sissehingata õhki meelde alles siis, kui seda pole või kui sellega on lood halvad.

„Minu veetleva leedi“ dekoratsioone tehti pool aastat. Ain oli pool aastat igal tööpäeval pörandal käpakil: algul suu-

rendas pilte ja siis maalis ja triibutas. Muidugi mitte üksi, koos Vivian Vahega. Triibutamine oli see töö, mida tuli teha siis, kui paistis, et kõik on valmis - peenikese musta triibuga anti kogu pildile graafilise lehe väljanägemine. Ain ei mäleta tööd, mille puhul talle oleks nii palju nõu antud - et proovi nii ja proovi naa -, aga lõpuks oli abi ikka kõige tavalisemast liigutusest: pintsel pihku ja pottikangale-potti-kangale. Aga eks nad jäid nõuandjatele kogu aeg ette kah, sest kui maalisaali pörand on pool aastat hõivatud, siis paratamatult liiguvad inimesed üsna piiratud pinnal ja heidavad natuke morne pilke pörandahõivajate suunas.

Lavastuses oli kasutusel 100 (liialdusega - Ain) riputist, iga riputis nägi välja nagu hiiglaslik graafiline leht: tänavad, turg, kabinet jne. Aini põlv mäletab neid käpakil tööpäevi tänaseni. Siiski, pea-aegu sama hästi on mees ka ballisaali pilt, sest kohe, kui see valmis sai, läks suur värvipott ümber. Muidugi mitte tühi värvipott - joonistatud läikivale

pörandale tekkis suur laik. „Laik ei ole just maailmalõpp, aga tuju tegi sandiks küll,“ lisab Ain tagantjärele tarkusega. Töö sai parandatud viisil, mis ei lasknud muidu terava silmaga kunstnikul vahepealseid äpardusi märgata. Georg Sanderi terava silma kirjeldamiseks toob Ain hea näite: „Meil pidi olema üks 6-meetrine dekoratsioon ja Sander ütles seda nähes kohe, et siit on jupp maha võetud. Oli - 10 cm.“

Üks legendaarne maalisaalis tööd teinud kunstnik-dekoraator oli Fritz Matt (1909-1992), kelle kohta kõik härra Matti tundnud inimesed ütlevad „Fritzmatt“. Ise armastas ta öelda, et oli maalisaalis juba tsaari ajal. Endine Vanemuise

Riputis - dekoratsioon, mis kinnitatakse stange külge ja vahetatakse stangesid üles-alla liigutades.

Meeri Säre „Bambi“ dekoratsioonikavand

lavastusala juht Kaarel Sakk kutsus Fritzmatti tihti Tallinnast appi, kui arvas, et Tartu rahvas on häta jäämas. Fritzmatt oli vabakutseline kunstnik, kes tegutses siin Eestis ja ka Lätis-Leedus. „Hukkunud alpinisti hotellis“ silmailu pakkuvad mäed olla tema maalitud. Ja see, et tema kodu kõik seinad olid põhjalikult täis maalitud, ei ole müüt.

Fritzmatti töö iseloomustamiseks peab lisama, et tema tehtud abrazetsid (obrazets - „näidis“ vene keeles) on tehtud Vanemuise dekoraatorite koolitamiseks tema enda eestvedamisel ja on senimaani töös abiks. Samuti pärineb Fritzmattilt lause, et dekoratsioon on kõige ilusam maalisaalis, sest siin timmitakse värvitoonid paika. Dekoratsioone katvate värvide edaspidine elu kulgeb

halastamatute lavaprojektorite tähelepanu all ning värvitoonid teevad läbi muutusi, mida ei oska keegi täpselt ette ennustada.

Ain teatab uhkusega, et on olnud Fritzmatti märgaja. Kentsaka nimega tegevus on iseenesest lihtne, ent hariv töö - suurel laialilaotatud kangal liigub märgaja ees ja niisutab kangast, et kunstnik saaks värvi pinnale kandes järgi tulla. Märgama peab õiges tempos, suunas ja koguses. „Hea töö sellis astmes töötajale,“ ütlevad Terje ja Ain teadjatena.

Kas mõni lavastuse dekoratsioon on oma ilus hinge läinud? „On küll,“ ütleb Ain. „„Bambi“ (1987), mille kunstnikutöö tegi Meeri Säre, oli nii ilusate suviste ja talviste metsapiltidega, et neile mõeldes

tekib tunne, et on ikka ilusaid asju ilmas olemas. Suured maalid lava taustaks ei ole praegu justkui moes, aga ega need päriselt kuhugi ka ära ei kao.“

Aga muidu püüab Ain teatrisaalist oma tehtud lavapilte mitte vaadata, vähemalt neile mitte keskenduda, sest siis hakkab ta vigu kui mitte otsima, siis vähemasti nägema, ja lavastus jääb tähelepanu alt välja.

Mida on teatris omandatud oskusega mujal peale hakata? „Mida tahes!“ ütleb Ain. „Võin kodu kujundades jäljendada ükskõik mis materjali ja seinalle maalida mida tahes. Tahan, teen toa väiksemaks, tahan, teen suuremaks, tahan, joon kisselli, tahan, kuulan transistor-raadiot.“ RAMP

Maalisaalis ripub hea näide selle kohta (Fritzmatti abrazets), kuidas suhteliselt jämedad ja lihtsad pintslitõmbed võtavad distantsilt vaadates elegantse kuju.

EKSPERIMENT

Ott Sepp üks päev lavameistrina

Kas poleks põnev sukelduda kasvõi üheks päevaks teise ameti sisse ja sellega tutvust teha? Näitleja Ott Sepp oli terve pika päeva ametis Vanemuise lavameistrina, teenindades etendust „Mary Poppins“. Tegemist on lavakujunduse ja tehniliste lahenduste poolest ühe keerukama lavastusega praeguses repertuaaris. Mida Ott selle päeva jooksul tegi ja nägi, salvestus ka fotodel.

Kolleegid ei kavatse Otti hellitada - esimese ülesandena peab Ott jooksuma 24-meetri kõrgusele nõörpööringule ja laskma sealt alla trossi. Ott saab ülesandega edukalt hakkama, kuigi on kuulda ka hüüatusi - „Mis sa koperdad!“ ja „Kas kiiremini ei saa?“. Teksti autoril, kes ei soovinud Otist sammugi maha jääda, on trepist alla tagasi tulles jalad igatahes krampides.

Mõned hetked hiljem kohtub Ott juba tuttava trossiga 24 meetrit allpool ja peab selle lavapõrandasse kinnitama. Tegu on väga vastutusrikka tööga, sest tross hoiab paigal stanget - metallist toru, mida kasutatakse Mary Poppins lendamisstseeni ajal. Paraku on võti nr 17 kuhugi kadunud ja kinnitamine ei õnnestu esimese hooga.

Tekst **Ave-Marleen Rei**
Fotod **Maris S** (www.maris.ee)
Täname **Oliver Pärna** ja **Vanemuise lavameistrid**

Tamiilidega puserdamise järel saab oma mehelikud jõuvarud maksimaalselt mängu panna, sest paika on vaja lükata terve elumaja (hinnanguliselt on selle lavamaja kaaluks 4-5 tonni). Oti sõnul annab seda võrrelda seisvale sõiduautole hoo sisse saamisega - alguses on väga raske, aga kui hoog üleval, on jälle hirm, et ei saa kuidagi pidama. Õnneks on „Mary Poppinsi“ laval edasi-tagasi liikuval majal ka käsipidur peal. Õnnetuseks tuleb seda maja etenduse ajal edasi-tagasi lükata korduvalt ja korduvalt.

Lavameistrite tööriietus on must. Sellel on oma konkreetne põhjus. Lavapiltide vahetuse ajal on hetki, kus lavameistrid ka publiku eest läbi käivad. Siis on parem, kui nad helevalgetena laval endale tähelepanu ei tõmba, vaid ühtlaselt hämarusse sulanduvad. Oti sõnul on lava taga tööd rügedes üsna palav, aga jakki ei tohi seljast ära võtta selsamal põhjusel - käsivarred jäävad pimegas helendama.

Järgmisena tuleb lahti harutada ja üles tõmmata suurtest tähtedest koosnev lause. Tähed ripuvad imepeenikeste tamiilide otsas ja selline peentöö pole kindlasti lavameeste lemmik. Kui töö tehtud, selgub, et sõna „supernali“ sai publiku poolt vaadatuna valepidi - „ilanrepus“ pole just ülemäära hästi arusaadav. Seetõttu tuleb tekst alla võtta ja otsast peale hakata.

Üsna sageli tuleb lavameistritel ka kostüüm selga panna. Otcki saab selga smokingu ning üheks tööülesandeks on viia laud ja toolid lavale näitlejate juurde. Oti sõnul oli sellel käigul ka oma kindel rollijoonis - viid tooli ja laua kohale, kummardad ja lahkud.

Nägemine peab lavameistril terav olema, etenduse ajal tuleb ringi liikuda kas hämaras või suisa kott-pimedas. Palju aega kulub ka lihtsalt ootamisele. Publik ei aimagi, kui palju mehi istub maja teisel küljel, kui Hanna-Liina Võsa Maryna publikupoolel omi laule lööritab.

Vanemuise vanemlavameistri Oliver Pärna sõnul õpitakse lavameistriks just nõnda nagu Ott seda tegi - töö käigus. Kõige suuremaid lavastusi nagu „Mary Poppins“, teenindab korraga 10-11 lavameistrit. Seltskond, kes Vanemuises lavameistrina töötab, on väga kirju - on nii Georg Otsa kooli lõpetanud kui eesti filolooge. Etenduse meister, nagu Oliver seda on, juhhib lavameistrite tööd läbi etenduse ja vastutab, et kõik toimingud õigel hetkel tehtud saavad. Tööde järjekord kulub esimese kümne etendusega kenasti pähe, siiski on Oliveri töölaual ka vihik, kus kõik oluline märksõnadena kirjas. Igaks juhuks.

Lavastagust sibli mist jälgides lendab aeg ruttu, etendus saabki juba läbi ja artistid lahkuvad. Lavameistritel algab tööõhtu viimane osa. Kõik, mis enne sai kinni seotud, üles tõmmatud ja välja tassitud, tuleb nüüd alla tõmmata, lahti harutada ja tagasi paigutada. Kõige pikemad tööpäevad kestavad hommikul kella kaheksast südaööni.

Ott töötab päeva lõpuks, et näitleja töö on lavameistri omaga võrreldes üks lust ja lillepidu. Pärast tööd teevad teatris just lavameistrid.

Vanemuise noortetöö saab 5 aastat vanaks

Küsinud Ave-Marleen Rei
Fotod Alan Proosa

Sihipärase noortetööga alustati Vanemuises 2007. aasta augustis. Uuris esimese tähtsa sünnipäeva puhul noortetöö juhilt **Mall Türgilt**, et kust tulema hakati ja kuhu edasi minnakse.

Milline oli olukord, milles sa viis aastat tagasi noortetööga alustasid?

Selles mõttes oli olukord kontrolli all, et ekskursioone võeti ikka vahest vastu ja repertuaaris olid lastelavastused täitsa olemas, aga pidevat tööd laste ja noortega ei olnud. Kusjuures, mulle üllatuseks, kunagi ammu on teatris töötanud isegi teatripedagoog, tehti haridusprogramme ja muid üritusi lastele. Nii, et päris 0-punkti me ei alustanud, aga käed avali „tulge, lapsed, meie juurde“ hoiakut muidugi ka ei olnud...

Kelle idee see üldse oli, et laste ja noortega peaks rohkem tegelema?

Paavo Nõgene ja Aivar Mäe kutsusid mu enda juurde ja pakkusid sellist võimalust. Ju nad kartsid, et muidu hakkab mul igav... (naerab). Töötasin sellel hetkel peadirektorina, olin seotud kogu maja ja kõigi inimestega, tundsin kollektiivi ja maja toimimisstruktuuri. Eks seetõttu teadsin ka, et lihtne see töö olema ei saa... Nii et teatrijuht pakkus võimalust ja ma võtsin sellest kinni. Olen selle üle praegu väga õnnelik.

Millised olid nõ esimesed pääsukesed – mida ette võtsite?

Esimesed üritused olid sellised, millest on tänaseks saanud traditsioonid. 1. septembril olime ülelinnalisel tarkusepäeval, septembris toimus õpetajate infoüritus ja oktoobris käisime Tallinnas ühel suurüritusel lasteala tegemas. Lastealal olime Vanemuise kuningriik – Kollaseid Kasse siis veel olemas ei olnud. Alguses olid abiks vabatahtlikud väljastpoolt maja. Kutsusin kokku nn Noorloomenõukogu - õpetajad ja noored Lõuna-Eestist, kellega koos pidasime plaani, millised on ootused ja mida võiks teha. Väga aktiivselt lülitus appi nt Elva näitering koos õpetaja Merje Jürisaluaga.

Milline on olnud kõige toredam tagasiside, mida oled õpetajatelt ja lastelt seni saanud?

Hm... Mul on alati hea meel, kui meid märgatakse või ära tuntakse. Aga just paar nädalat tagasi oli üks laste

sünnipäev, kus ise Kollase Kassina kaasa tegin. 8-aastased lapsed olid. Peo lõpus vaatas sünnipäevalaps mulle otsa ja ütles: „Tead, ma täitsa usun, et sa oled Kollane Kass!“. On ju tore!

Kui palju lapsi käib hooaja jooksul erinevatel ekskursioonidel ja noorteüritustel?

Teeme igal aastal statistikat. Viimased kolm hooaega on stabiilselt ca 10 000 last käinud kõikvõimalikel erinevatel üritustel, mida noortetöö raames korraldame või kus osaleme. Kui laste- ja noortelavastused, mille arv mängukavas on märgatavalt tõusnud, ka juurde arvestame, on Vanemuine ikka väga lasterikas teater. Eriti tore, et neid on tibatillukestest varatäiskasvanuteni – kõikidele leidub midagi huvitavat ja harivat.

Milline on noortetöö kõige popim toode?

Seda on küll raske välja tuua, erinevatele vanuserühmadele sobivad erinevad asjad. Lastealalapsed ja algklassid on üldiselt aktiivsemad. Kõige vanem toode on ilmselt ekskursioon, aga kõige popim... vast sünnipäev teatris. Neid küsitakse ikka rohkem, kui teha jõuame. Koolidesse on kõige enam külla kutsutud teatritundi „Appi! Ooper?!“ ja suvekool muutub üha popimaks. „Nägin teatrit“ konkursile tuleb ka igal aastal üha rohkem ja üha põnevamaid töid. Igal nädalal võõrustame teatris 3-4 gruppi.

Kuhu noortetöö edasi suundub, millised on tulevikuplaanid?

Meil on küll üks suur unistus, mille suunas liigume! Loodame, et peagi saab Vanemuine endale juurdeehitise ja sinna tuleb noortelava – ca 100-kohaline saal. Seal tekiks võimalus olla teatriklubi liige, käia kuulamas lavamuusikat, lugemas libretoosi või tekstiraamatuid, seal saaks korraldada erinevaid üritusi jpm. Kõige tähtsam on muidugi, et see oleks lava, mis oleks päriselt noorte endi päralt – nii proffidelt õppimiseks kui ise tegemiseks. Nii et veel lahedamaks läheb!

Millised on sinu töö rõõmud ja mured?

Kui ühes töös on koos nii lapsed, noored kui ka teater, siis sisaldab see palju erinevaid tundeid. Oluliselt rohkem on ikka rõõmu, muidugi. Rõõmu teeb see, et teatris on täna kümme toredat, arukat, isikupärast Kollast Kassi, et teatrirahvas on olnud nii avatud ja abivalmis oma tööd lastele ja noortele näitama, et teater üldse tööd noortega nii oluliseks peab, et meil on lapsi ja noori, keda teatrisse kutsuda! Ja et meil ON nii mitmekülgne, erakordne ja vaimustav teater!

Täpsem info noortetöös toimuva kohta: www.vanemuine.ee/noorsootoo

KOLLASE KASSI SUVEKOOOL

Keskmisele ja vanemale vanuseastmele

Kümnekonna päeva jooksul tutvustatakse suvekooli õpilastele teatrit. Juhendajate abiga tehakse läbi kogu lavastusprotsess, suvekool lõpeb lavastusega. Esimene suvekool toimus 2010. aastal ja lõpulavastuseks oli „Saaremaa onupojad“.

2012. aastal toimus Kollase Kassi suvekool 6.-16. juunini. Lavastati revüüprogramm „Vellkamm tu Estõunia“ (lavastajad Jaan Willem Sibul ja Madis Milling).

2013. aastal toimub suvekool 6.-16. juunini.

Osalustasu on 50 eurot, täpsemat infot jälgi teatri koduleheküljelt www.vanemuine.ee või küsi mall@vanemuine.ee

KONKURSS „NÄGIN TEATRIT!“

Ka sel hooajal toimub lastele ja noortele konkurss „NÄGIN TEATRIT!“ eesmärgiga kutsuda noori üles mõtlema ja arutlema teatriteemadel. Tööd võivad olla nii kirjutised kui pildid, lood või värsid, fotod või maalid. Oluline on, et need kannaksid endas peegeldust teatrist. Konkursile laekunud töödest kujundatakse 2013. aasta märtsis Vanemuise suure maja fuajees näitus, parimate autorid ja juhendajad saavad auhinnaks teatripääsmeid ja -meeneid, toredamaid kasutab teater oma laste- ja noortetrükiste kujundamisel.

Tööd saata või tuua kuni 1. märtsini 2013 aadressil:

Teater Vanemuine,
Vanemuise 6, Tartu,
e-post: teater@vanemuine.ee

Võitjad kuulutatakse välja 13. märtsil 2013

Vanemuise laste- ja noorte teatripäeva tähistamise raames.

Tööd konkursilt „NÄGIN TEATRIT!“ 2012

“Mary Poppins”
Angelika Sofia Sapatšuk, 11 a
Tartu Kommertsgümnaasium
5 A klass

“Mina teatris”
Kristi Vendt, 4 a
Maarjamõisa lasteaed

Helena Stroom, 9 a
Põltsamaa Ühisgümnaasium
3 A klass

KOOLIVAHEAJA KOLLASED KASSID

Ka selle hooaja koolivaheaegadel saavad lapsed 1 tund enne etendust ning etenduse vaheajal koos Kollaste Kassidega teatrisaali fuajees meisterdada. Kollased Kassid on kohal järgmistel etendustel:

2012

25. oktoobril kell 19 „Mary Poppins“ (SM)
29. detsembril kell 12 „Pähklipureja“ (SM)

2013

5. jaanuaril kell 19 „Kosmonaut Lotte“ (Nokia KM)
6. jaanuaril kell 13 „Kosmonaut Lotte“ (Nokia KM)
17. märtsil kell 16 „Helisev muusika“ (SM)
19. märtsil kell 12 „Kosmonaut Lotte“ (SM)
kell 18 „Kosmonaut Lotte“ (SM)
kell 18 „Ninasarvik Otto“ (VM)

KOLLASE KASSI LASTETUBA Vanemuise suures majas

Lastetuppa saavad lapsi hoiule tuua vanemad, kes tulevad Vanemuise suurde majja etendust vaatama.

Lapse toomine lastetuppa tuleb vähemalt üks päev varem registreerida Vanemuise kassades või e-kirja teel aadressil kassa@vanemuine.ee. Lastetuba avatakse tund enne etendust – tuba on avatud kõigi etenduste ajal, mis toimuvad Vanemuise suures majas. Lastetuppa oodatakse lapsi alates kolmandast eluaastast. Lapsehoiu hind öhtu eest on 5 €. Lastetuba asub Vanemuise suure maja publikutsoonis.

Tähtpäevad lastetoas

Vanemuise lastetoas saab tähistada erinevaid sündmusi. Soovitavat külaliste arv 15 last.

Lastetoas on väike käpiknukuteatri sirm koos käpiknukkudega, laud ja joonistustarbed, kostüümid ümberriietumiseks, raamatuid ja mänguasju. Olemas on ka väike lava koos eesriide ja dekoratsiooniga. Teeme põnevaid retki teatri salapärasesse tagaruumidesse või korraldame teatriteemalise võistlusmängu.

Lastetoa kasutamine 1 tund enne etenduse algust ja vaheajal sünnipäeva või mõne muu sündmuse tähistamiseks maksab 35 eurot, lisandub teatripileti hind. Lastetoa kasutamine 3 tundi koos teatriteemalise tegevuse juhiga (1 tunni kestel) maksab 70 eurot 15 lapse kohta, iga järgmine küllaline lisab hinnale 5 eurot.

Vajalik on eelregistreerimine. Küsi infot teatri kassadest telefonidel 7440 165, 744 0160 ja 7344 248 või e-kirja teel aadressil kassa@vanemuine.ee.

TEATRITUNNID

APPI, OOPER?!

1. tund

Nooremale ja keskmisele vanuseastmele

Lavastaja **Robert Annus**
Kunstnik **Maarja Meeru**

TEATRITUNDIDE TELLIMISINFO:

„Appi! Ooper!“
1. ja 2. tund, 156 eurot.

Tellimine aadressil:
teatritund@vanemuine.ee

Lisainfo
telefonil 744 0189

Te satute täiesti ebatavalisse tundi – ooperitundi, kus õpetajateks ooperilauljad Merle Jalakas ja Jaan Willem Sibul. Saate teada, kuidas ooperit kuulata ning vaadata. Räägitakse ooperimajast ja inimestest, kes seal töötavad. Elavas esituses saab kuulata erinevatest ajastutest pärit aariaid, millest mõnigi võib tunduda tuttav ning soovi korral saab isegi kaasa laulda. Näidatakse ka hulganisti uhkeid kostüüme ning tragimad publiku seast saavad lähedalt vaadata rekvisiite. Kõlavad katkendid ooperitest: Bizet’ „Carmen“, Mozarti „Võluflööt“, Humperdincki „Hansuke ja Greteke“, Lortzingi „Salakütt“, Nielseni „Maskeraad“ ja Händeli „Xerxes“. Kontsertmeister on Made Sõlg.

APPI, OOPER?!

2. tund

EESTI TEATRIMUUSIKA
Nooremale ja keskmisele vanuseastmele

Lavastaja **Jaan Willem Sibul**
Kunstnik **Maarja Meeru**

Selles tunnis kuulete läbi aegade parimaid palu Eesti ooperi-, opereti- ja muusikalilavastustest. Lisaks uutele ja huvitavatele teadmistele eesti muusikaloost saate aimu teatrigrimmi tegemise nipidest ja kaasa lüüa kohapeal sündivas väikeses lavastuses. Kõik meie oma eesti muusika! K. A. Hermann’ „Uku ja Vanemuine“, E. Aava „Vikerlased“, G. Ernesaksa „Tormide rand“, E. Arro ja L. Normeti „Rummu Jüri“, E. Tambergi „Cyrano de Bergerac“, O. Ehala „Nukitsamees“.

Muusikatunni viivad läbi juba tuntud õpetajad – Vanemuise ooperisolistid **Merle Jalakas** ja **Jaan Willem Sibul**.

LASTE- JA KOGUPERE- LAVASTUSED Vanemuise repertuaaris:

DRAAMALAVASTUSED:

„Ninasarvik Otto“
„Väikese onu saaga“
„Kessu ja Tripp“
„Kunksmoorimäng“
„Pettson ja Findus“

MUUSIKALAVASTUSED:

„Helisev muusika“
„Detektiiv Lotte“
„Mary Poppins“
„Kosmonaut Lotte“
„Grease“

TANTSULAVASTUSED:

„Pähklipureja“
„Kuldvõtmekese lugu“
„Kaunitar ja Koletis“
„Uinuv kaunitar“

Tekst **Ave-Marleen Rei**
Fotod **Kai Rohejärv**

E nagu EKSKURSION

Vanemuise laste- ja noorteüritustel käib aastas umbes 10 000 last. Paljud nendest saavad osa põnevast ekskursioonist teatri tagatubadesse. Osalesin isegi ühel sellisel ekskursioonil, kui teatrit külastasid Aegviidu kultuurimaja näiteringi lapsed koos juhendaja Marian Rütmaniga. Huvitavaid fakte ning pildikesi sellest pärastlõunast toome siin ka lugejateni.

Alustuseks viib Vanemuise noortetöö juht Mall Türk ekskursioonil osalejad ajas üsna kaugele tagasi. Kes teab, mis aastal toimus esimene eestikeelne teatrietendus maailmas? Muidugi on õige vastus 1870. aasta 24. juunil, ehk siis jaanipäeval kanti Tartus Jaama tänaval publikule ette Lydia Koidula näidend „Saaremaa onupoeg“. Just siis sündiski Vanemuise teater ja ühtlasi kogu eestikeelne teatrikunst.

Kui see fakt on välja öeldud ja meelde jäetud, võib liikuda edasi suurde saali, kus parasjagu toimub lava ülesehitus. Malli sõnul on lavameistrid mehed, kellele meeldis lapsena legosid kokku

panna, sest dekoratsioonid käivad ka väikesteks tükkideks lahti ja igal õhtul enne etendust ehitatakse nn klotsidest uus dekoratsioon ning igal õhtul pärast etendust võetakse see jälle

maha. Pildil on näha riputist - riie seotakse stange külge, pärast kinnitamist tõmmatakse see lae alla ja sealt edasi saab riputisi lavastuse ajal alla lasta ja üles tõmmata millal vaja. Vanemuise laval saab pilte vahetada ka lavapõranda pööramisega, lisaks saab kinni katta orkestriaugu. Miks on orkester üldse augus? Aga seepärast,

et kui orkester panna lavale, siis ei näeks publik ju muud laval toimuvat - lihtne!

See, et laval on valge ja me näeme, mis seal toimub, on niivõrd elementaarne, et vaevalt saalis istudes kellelgi publiku seast tuleb pähe mõelda, kui paljude prožektoritega seda valgust luuakse. Aga see arv on tõesti hämmastav - Vanemuise laval on ca 500 prožektorit. Liikuvad prožektorid maksavad ühe kobeda auto hinna ja neid saab arvutiga liigutada. Ehk on huvitav teada ka seda, et valgusmeistrid nimetavad värve numbrite järgi ja need on kogu maailmas ühised. Värv 328 võib olla näiteks ühe punase tooni number ja selle järgi leiab iga meister õige värvi üles. Rääkides prožektorite võimsusest võib tuua sellise võrdluse - kui panna kodus kõik tuled põlema ja suunata endale näkku, siis saab ehk ühe lavaprožektoritugevuse.

Edasi saavad lapsed oma jalaga astuda Vanemuise suure lava servale ja kui seal pilk üles tõsta, siis näeb lavatorni kõrgust. Vanemuise lavatorni on umbes kuuekordse maja kõrgune - üle 21 meetri. Ja lava pind on 270 m², mis on sama suur kui 5-6 korterit.

Kostüüme on Vanemuise ladudes ligikaudu 100 000. Igal aastal lisandub paartuhat kostüümi. Kostüümilaenutuses on väljas need, mis on oma lavaelu juba ära elanud. Iga kostüümi sisse

on märgitud, millal ta on tehtud ja ka järjekorranumber. Naistele mõeldud kostüüme on rohkem, sest nagu ka tavaelus, vahetavad naised lavalgi kostüüme sagedamini. Õmblejate sõnul on meestele õmblemine investering ja naistele õmblemine mahavisatud raha. Siirdume nüüd aga edasi sinna, kus need kostüümid realselt valmis tehakse.

Õmblustöökojas valmib valdav osa Vanemuise lavadel nähtavatest kostüümidest. Tehakse nii Lotte-lavastuse tegelasi kui ka kaharaid balletiseelikuid - batškasid. Nende valmistamine nõuab suuri erialaseid oskusi. Kokku on seelikul 12 kihti ja ei mingit toetust all - kui midagi tegemisel valesi läheb, siis see seelik lihtsalt ei ole kahar. Balletiseelikuid kasutatakse pikki aastaid, vahepeal saavad nad värskenduskuuri ja lähevad jälle lavale.

Õmblustöökoja hea abiline on kübarakoda - siin tehakse kõike seda, mida tavalisest poest osta ei saa - erilisi kingi, ehteid, kotte. Uhke sõrmus, mis näeb lava peal välja väga edev, võib tegelikult olla tehtud papitükist ja püksikummi. Kaunid kõrvarõngad on tehtud kasukahaakidest. Ekskursioonil osalejate seas tekitavad suurt elevust omapärased peakatted, mida kübarakojas lahkelt proovida lubatakse.

Ringkäigu teatris lõpetame kõige kõrgemal korrusel ja kõige suuremas töökojas - see on maalisaal. Muidugi ei tehta selles saalis ainult maale - seal valmivad lavastuste dekoratsioonid ja ka rekvisiidid. Siin on valminud nii Lotte isa Oskari imemasinad kui ka Mary Poppinsi veidraid asju sisaldav võlukott. Miks on maalisaal aga nõnda suur? Sest seal peab mahtuma värvima näiteks kogu lava suurust horisonti. Butafoorid valmistavad siin aga igat sorti „toitu“ - nii suurt ja ilusat, mis paistaks kätte ka saali tagumisse ritta, kui ka sellist, mille võib vabalt päristoiduga sassi ajada.

Kui väsinud aga elevel lapsed kodu poole teele asuvad, märkan imestusega, et kaks tundi kestnud ekskursiooni ajal ei märganud ma kordagi kella vaadata. Ju siis oli nii põnev.

TEATRIEKSKURSIONID

Lavatagust elu keldrist põninguni tutvustavad erinevad giidid. Ekskursiooni hind kuni 30-liikmelisele grupile on 30 eurot. Suurema grupi puhul tuleb iga järgmise osaleja eest tasuda 1 euro.

Info ja gruppide registreerimine telefonil 7440 166.

HEATEGEVUSPROJEKT „AITAN LAPSI“

Lisainfo:
www.aitanlapsi.ee
www.eeteal.ee

Tekst **Kristiina Reidolv**, „Aitan Lapsi“ projektijuht
Fotod **Rene Riisalu**

Uuring „Vaesus ja sellega seotud probleemid lastega peredes“¹

Eesti Vabariigi õiguskantsler koostas 2011. aastal lasteombudsmanina Statistikaameti andmete ja kohalike omavalitsuse lastekaitsetöötajate süva-intervjuude põhjal uuringu „Vaesus ja sellega seotud probleemid lastega peredes“. Selgus, et majanduskriisi aegu on laste olukord Eestis tugevasti halvenenud - 2010. aastal elas iga neljas alla 18-aastane laps (üle 63 000 lapse) vaesuses või oli sellest ohustatud, sealjuures oli laste vaesus ühiskonna keskmisest suurem.

Vaesust ei käsitleta mitte ainult madala sissetulekuna, vaid vaadeldakse komplekselt koos hariduse, tervise, elustandardi ja ligipääsuga sotsiaalsetele hüvedele. Lasteombudsmani sõnul toob vaesus laste puhul kaasa puudulikud arengutingimused nagu õppimisvõimaluste piiratus, terviseprobleemid, piiratud sotsiaalsed kontaktid, madal enesehinnang, söltuvuskäitumine etc.

Riik ja kohalikud omavalitsused püüavad vaesuses olevaid peresid võimaluste piires abistada, kuid lastekaitse spetsialistide ja perede sõnul pole pakutav piisav.

Uuringu tulemusena esitab lasteombudsman ettepaneku tagada vähekindlustatud lastele ühiskonnas erinevad arenguvõimalused ja tugevdada nende

sotsiaalset seotust. Selleks on vajalik majanduslike kompensatsioonide kõrval toetada ka laste (huvi)haridust ja kultuuritarbimist, mis tagab vähekindlustatud laste sotsiaalsed suhted eakaaslastega ning mõjutab laste tulevikuperspektiive.

Heategevusprojekt „Aitan Lapsi“

2009. aastal lõi Norra-Eesti Kaubanduskoda koostöös Kuningliku Norra Saatkonnaga Heategevusfondi Aitan Lapsi (Children Charity Foundation). Heategevusfond lähtus põhimõttest, et ehkki riigi ja kohalike omavalitsuse panus laste heaolu tõstmisel on suur, piirdub see tavaliselt vaid esmavajaduste katmisega. Vähekindlustatud lapsed ootavad aga toidu, riiete ja arstiabi kõrval ka positiiv-

seid emotsioone ja kultuurielamusi, millega kaasnevast väljaminekust majanduslikus kitsikuses elavad pered esimesena loobuvad.

18. mail 2011. aastal käivitas SA Heategevusfond Aitan Lapsi koostöös Norra-Eesti Kaubanduskoja, Tschudi Shipping Company, Eesti Pandipakendi, Tomra Baltic OÜ, Eesti Etendusasutuste Liidu, Statoil Eesti ja DnB Nordiga ulatusliku heategevuskampaania „Aitan Lapsi“ vähekindlustatud lastele kultuurielamuste pakkumiseks. Heategevusprojekti patroon on Evelin Ilves.

Heategevusprojekti „Aitan Lapsi“ eesmärgiks on koguda taara tagastamisest saadud annetusi selleks, et korraldada vähekindlustatud lastele teatrikülastusi.

„Aitan Lapsi“ aväiritus Kadrioru lossi aias

Projekti eripära on lastele emotsioonide pakkumine ja valdkondadeüleline - heategevusprojekt hõlmab kultuuri- ja sotsiaalvaldkonda ning keskkonnahoidu ja taaskasutust.

Pakendiautomaadid ja teatrid

Taara tagastuse ja vähekindlustatud laste teatrikülastuste sidumise idee autoriteks on kaks venda, Eero ja Paavo Nõgene, kellest üks on Vanemuise teatri juht ja teine pakendi-automaatide tarnija Tomra Baltic OÜ juhatuse esimees.

Eestis tagastatakse aastas kokku üle 200 miljoni pakendi, mis teeb antud kampaaniast ühe suurima omalaadsete seas. Kampaania raames on Tomra Baltic OÜ paigaldanud 220 pakendiautomaadile üle Eesti täiendava automaatika ja nupu annetuste tegemiseks. Pakendiautomaadid on paigaldatud projektiga liitunud jaeketidesse - Rimi, Selver, ETK Maksimarket, Stockmann, Kaubamaja, Konsum ja Grossi Toidukaubad.

Teatritest on heategevusprojektiga liitunud Eesti Etendusasutuste Liidu 17 liiget: Eesti Nuku- ja Noorsooteater, Eesti Draamateater, Vene Teater, VAT Teater, Von Krahli Teater, Tallinna Linnateater, NO99, Kanuti Gildi Saal, R.A.A.A.M, Vana Baskini Teater, Vanemuine, Emajõe Suveteater, Eesti Teatri Festival, Rakvere Teater, Ugala, Endla ja Kuressaare Linnateater. Uuest teatrihooajast (2012/2013) liitub heategevusprojektiga ka Tartu Uus Teater.

Taaraautomaatide kaudu tehtud annetused lähevad 100% ulatuses teatripiletite soetamiseks. Sobiva repertuaari olemasolu korral teevad teatrid piletitele 50% soodustust, mis tähendab, et igale annetatud eurole lisavad teatrid veel ühe euro. Pileteid on võimalik taotleda üle Eesti kõigisse projektiga liitunud teatritesse ning projekti sihtrühmale on teatrikülastused tasuta. Teatrikülastuste sujuvaks korraldamiseks on Heategevusfond Aitan Lapsi sõlminud koostööleppe Go Busiga, et pakkuda külastajatele transporti soodustingimustel.

Projekti sihtrühmaks on kuni 18-aastane (k.a.) puudustkannatav laps ja vajadusel teda saatev täiskasvanu. Taotlejateks on

maavalitsuste, linnade ja valdade sotsiaaltöötajad, lastekodud, koolid, lasteaiad, Eesti Lasterikaste Perede Liit ning teised organisatsioonid, mis esindavad vähekindlustatud lapsi.

Heategevusprojekti esimene aasta

Heategevusprojekti eesmärgiks oli esimesel teatrihooajal (2011/2012) koguda 60 000 eurot, mis esialgsete kalkulatsioonide tulemusena pidi võimaldama teatrikülastusi kuni 10 000-le vähekindlustatud lapsele. Kampaania eduka käivitamise tulemusena toimus aga esimesel teatrihooajal ligikaudu 14 000 teatrikülastust, sealjuures oli nõudlus tunduvalt suurem kui pakkumine. Näiteks Vanemuisesse toimus esimesel projektiaastal ligi 2000 teatrikülastust. Ühtekokku pakkusid teatrid lastele vaatamiseks kuni 60 erinevat lavastust.

Annetuste maht esimesel aastal vastas prognoositule. Kõige enam annetati Harjumaal, Tartumaal ning Lääne- ja Ida-Virumaal. Linnade võrdluses laekus enim annetusi Tallinnas ja Tartus, seejärel Pärnus ja Rakveres.

Vähekindlustatud laste ja nende saatjate tagasiside heategevusprojektile on olnud

väga positiivne. Tuli välja, et nii mitmedki lapsed on heategevusprojekti raames jõudnud teatrisse esimest korda elus. Samuti on heategevusprojekt soodustanud integratsiooni.

Tatjana Kodas, Tartu Vene lütseumi direktori asetäitja, osutas Maalehes ka heategevusprojekti sügavamale mõjusfäärile: „Päris teatrisse minek on omaette rituaal koos kõige sellega, mida selga panna, kuidas käituda ja nii edasi. See on laste väärtuskasvatus, milles teatril on märkimisväärne roll.“²

Uus teatrihooaeg

Heategevuskampaania teatrikülastuste korraldamiseks vähekindlustatud lastele jätkub 2012/2013 teatrihooajal vähemalt samas mahus, sealjuures antakse teatrikülastuste kõrval „Aitan Lapsi“ sihtrühmale võimalus osaleda loomeprotsessis ja töötubades ning tutvuda teatri telgitagustega.

Heategevusfond Aitan Lapsi tänab annetajaid ning soovib kõigile ilusaid teatrielamusi uuel hooajal!

² <http://www.maaleht.ee/news/uudised/eesti-uudised/annetused-vaivad-lapsi-teatrisse.d?id=64206303>

¹ <http://oiguskantsler.ee/et/lasteombudsman-koostas-ulevaate-lastevaesusest>

Soovime Sulle imelist õhtut!

Info ja broneerimine +372 454 8800 | info@padaste.ee | www.padaste.ee

 PÄDASTE
simple luxury

Kes ei söö, see ei tööta

Vanemuise teatri juht **Paavo Nõgene** on tunnistanud, et ei oska ilma tööta olla, töö on tema elustiil. Kes teeb tööd, peab ka sööma. Siin kaks soovitud teatrijuhi retseptide varasalvest.

Tervislik kana tomatis

Kui soovite kergelt õhtueinet, mis sobib ka trennijärgseks roaks, võin soovitada just seda:

200g kanafleed
1 suurem Eesti tomat
1 väiksem sibul
50g värsket tilli
Mõned värsked piparmündilehed
Natuke tomatikastet
Törts oliiviõli

Õli pannile, haki sibul ja prae õlis, samal ajal viiluta ja lisa kanaflee. Maitsestamiseks sidrunipart, soovi korral broilerimaitseainet. 3-4 minuti pärast lisa hakitud tomat, selle juurde tunde järgi musta pipart. Paari minuti järel läheb hakitud juurde 50g värsket tilli. Seejärel lase kaane all haududa (kana ei vaja rohkem kui 7-8 minutit, sest viilud on õhukesed). Paar minutit enne tomatikastme lisamist viska pannile mõned piparmündilehed ja lase neilgi kaane all haududa. Lisa tomatikaste ja sega korralikult läbi. Veel mõned minutid kaane all ning hõrk ja tervislik roog ongi valmis.

Värskendav arbuusi-vaarika kokteil

Kui soovid suvepäeva lõpetada värskendava kokteiliga, mis ei oleks liiga kaloririkas või tahad tuua pimedasse talveõösse ehmatavat värskust, siis tee endale arbuusi-vaarika kokteil!

Kokteili valmistamiseks vajad blenderit.

Veel läheb tarvis:

2 kuuli Premia vanilje-dieetjäätit

Kümmekond külmutatud vaarikat (Minu ema pani mulle suvel sügavkülma vaarikaid, ehk on Sinugi kapis vaarikad? Kui ei, siis neid müüakse ka poes.)

5 supilusikatäit arbuusi

Pane kõik produktid blenderisse ja lase seguneda paar minutit. Vala klaasi, lisa paar lehte piparmünti kaunistuseks ja naudi!

SPORDIHULLUD VIIULDAJAD

Küsis **Ave-Marleen Rei**
Fotod **Alan Proosa, erakogu**
Täname **Tartu Tamme Staadionit**

Mis seob omavahel Giuseppe Verdi *Reekviemi* ja SEB Tallinna Maratoni? Esmapilgul on kokkupuutepunkti muidugi raske leida, aga Vanemuise Sümfooniaorkestri viiuldajate **Marju Villaku** (pildil vasakul) ja **Kadri Sepalaane** jaoks on seos täiesti olemas – nemad jooksid 2011. aasta sügisel kõigepealt täispika maratoni läbi ja paar tundi hiljem esitasid Tallinnas Kaarli kirikus hooaja avakontserdil Verdi tippteost. Mõlemad naised on ühe käe andnud muusikale ja teise spordile.

Kadri suusategemistest saate lugeda tema blogist
<http://motlepositiivselt.blogspot.com>

Marju spordiblogi leiata aadressilt
<http://spordivadin.blogspot.com>

Milliseid spordialasid te harrastate?

Kadri: Mulle meeldis juba lapsena suusatamine ja looduses olemine – matkamine ja süstaga sõitmine – ühesõnaga õues olemine ja seal midagi tegemine. Ka mu vanemad soodustasid seda igati. Hommikuti käisime isaga koos jooksmas. Vahel, kui ei viitsinud minna, siis isa vedas meid ikkagi välja vaatama, kui ilusti linnuke laulab. Olen Pärnu tüdruk – kui Tartusse kolisin, siis sattusin lumele lähemale ja hakkasin aktiivsemalt suusatamisega tegelema. Viimased kolm aastat olen olnud suusaklubi liige ja käin regulaarselt trennis. Suvel jooksen, orienteerun ja söidan süstaga.

Marju: Mina lapsena trennis ei käinud. Meie põlvkonnal on aga selles mõttes vedanud, et lastesaateid toona eriti polnud, kell seitse üks oli ja siis oligi kõik. Loomulikult läksime siis ikka kuhugi kelgumäele. Süstemaatiliselt ma ei treeninud, aga liikusin palju. Praegu tegelen põhiliselt jooksmisega, vahel ka suusatan.

Kui tihe on teie töögraafik orkestris, kui palju treeninguteks aega jääb?

K: Hommikud on meil ju reeglina vabad. Proovid algavad kell 11. Kui vähegi viitsid vara ärgata, siis jõuad sõita näiteks Vooremäele, Otepääle või minna oma kodunurga taha ja suusasõit ei jää tege mata. Kõik sõltub enda valmisolekust – olen ka neli korda nädalas Otepääle sõitnud, sest mulle meeldis hetkel just

sealne suusarada. Muidugi tuleb ka pilli harjutada – vahel rohkem, vahel vähem, et endaga rahul olla, aga ma olen leidnud võimalused nende kahe asja vahel manööverdamiseks.

M: Esimesel aastal, kui ma tõsisemalt sporti tegema hakkasin, oli vaimustus tõesti nii suur, et ma käisin jooksmas ka pärast proovi kella üheksa ajal õhtul ja hommikul kell kuus. Nüüd olen endale teatud režiimi sisse töötanud ja leian treeninguteks normaalsemaid aegu.

Kui suur on teie keskmine treeningukoormus nädalas?

K: Tavaliselt teen trenni neli-viis korda nädalas ja ajaliselt umbes seitse-kaheksa tundi. Tuleb ette ka suurema mahuga nädalaid, näiteks, kui on pikk ja vaba nädalavahetus, treeninglaager, suusamatk või -reis.

M: Kui ma jooksen, siis tuleb viis-kuus tundi nädalas. Kui ma suusatan, siis tuleb kümme tundi. Suusatamise ja jooksmise koormused on ju erinevad – ega ma naljalt ei jookse rohkem kui tund, suusatada jaksab kauem. Kui kordades lugeda, siis treenin ikka 4-6 korda nädalas.

Kas olete kolleegide seas ka spordipisikut levitanud?

M: Mina saingi selle pisiku Kadri käest.

K: Arvad või? (naerab)

M: Tegin trenni varem ka, aga ei käinud võistlustel. Iga kord, kui Kadri võistlustelt tuli, nägin, et tal on nii hea olla ja kuidagi

KADRI

Jooks:

- › SEB Tallinna Maraton 2011, 42, 195 km - 4:25:09
- › Haanja Jala100
- › 24 h Rogaini EM Rauna, Läti 2011 (orienteerumine)

Suusamaratonid:

- › Tartu Maraton 2012, 63 km - 4:39:24
- › Vasaloppet 2010
- › Marcialonga 2011
- › Suusahunt (8 h kestvussõit) 94,8 km

MARJU

Jooks:

- › Polar Circle Marathon Gröönimaal 2011 - 5:59:00
- › SEB Tallinna Maraton 2011, 42 km - 4:47:22
- › Mulgi Maraton 2011 - 42 km - 4:44:44

Suusatamine:

- › 41. Tartu Maraton 2012, 63km - 7:25:06

Rulluisutamine:

- › Tartu Rulluisumaraton 2010, 36km - 1:57:45

väga tore tundus see kõik, et ma mõtlesin, et miks siis mina ei võiks proovida... ja siis ma proovisingi.

Millised on teie enda jaoks olnud seni kõige tähtsamad saavutused?

K: Minu jaoks on vist kõige ägedam olnud see, et jooksin läbi „Haanja Jala100“. See on siis 100 kilomeetrit jooksu - läbisin selle 13 tunniga. Esialgu arvasin, et ma ei suuda seda, aga suutsin ja üllatuseks ei kogenudki mingeid erilisi probleeme - oli mõnus ja hea. 2010. aastal jooksin maratoni esimest korda ja see oli minu jaoks veel väga raske, aga „Haanja 100“ ajaks olin jõudnud juba niipalju trenni teha, et see distants läks minu üllatuseks üsna kergesti.

Mida selle pika võistluse jooksul mõelda ja teha jõuab, see on ju nagu kaks tööpäeva?

K: See on tegelikult väga huvitav - nagu meditatiivne seisund. On üks 6,66 kilomeetrine ring, mida läbitakse 15 korda. Hommikul on pime, hakkad jooksma, jälgid loodust. Iga ringiga näed erinevaid asju - on üks maja, inimestel tuli põleb toas, kaks autot on maja ees. Tuled järgmise ringiga - üks auto on ära sõitnud. Kolmandal ringil on koer välja lastud, neljandal ringil on veel kaks koera külla tulnud. Viiel ringil on kõik kodust ära läinud ja koer on üksi. Õhtul vaatad, näe, külalised on tulnud. See on väga põnev seisund. Teised elavad tavapäraselt elu ja sina jooksed ning vaatad kõigele teise nurga alt, nagu kuidagi kõrgemalt.

Kas sa tõesti jooksid terve selle aja või kõndisid ka?

K: Tõusud tegin algul tempoka samuga. Aga hiljem avastasin, et ega need käiguvahetused jooksult kõnnile väga mõnusad ei olegi, võtsin neid vähemaks. Lausksin osa ikka jooksin.

Mis pärast sai, mitu päeva taastusid?

K: Muidugi oled pärast väsinud, see on selline üldine väsimus - sööd kõhu täis ja lähed magama, väga mõnus tunne. Lihased olid muidugi kanged, aga taastumine läks ootamatult kiirelt. Kolmandal päeval tekkis tunne, et võiks küll jälle jooksma minna.

M: Mul on maratonega samamoodi olnud, et taastumine on kiire. Kaks-kolm päeva läheb. Olen lugenud, kuidas teistel inimestel juuksejuurteni kõik valutab, et ei saa trepist üles ega alla - minul ei ole sellist asja olnud. Eks see sõltub organismist.

Marju, mida sina pead oma suurimaks saavutuseks?

M: Eks ikka Gröönimaa maratoni, kuigi ka esimene jooksumaraton jääb eluks ajaks meelde. Esimene oli minu jaoks Tallinnas 2010. aastal. Kuni selle hetkeni oli tunne, et misasja, mina ja jooksumaraton - see pole võimalik! Alles siis, kui distants oli läbi, sain aru, et see ikkagi oli võimalik. Mul oli mõte, et lähen maratoni läbima, et kuus tundi on rada lahti, kuidagi ikka ennast lõppu välja vean. Lõpuks jooksin ka kõige optimistlikumast eesmärgist 5 minutit kiiremini. See õnnestumine

jääb meelde. Gröönimaale mineku mõte tuligi sealt pähe - et kui mul juba siin nii hästi läks, siis lähen jooksen kusagil välismaal ka. Otsisin internetist ja leidsin Stockholmi maratoni ja sealt kuidagi kogemata sattusin Gröönimaa maratoni lehele. Ma olen Gröönimaale minekust alati unistanud ja kuna hinnavahe Stockholmi maratoni ei olnud väga rõõgatu, siis otsustasin säästa ja minna ikkagi Gröönimaale.

Mida see maraton endast kujutas?

M: Tegemist oli täispika, 42-kilomeetrise maratoni, vahe tavalise maratoni seisneb selles, et see maa tuleb läbida kõvade miinuskraadide juures ja mõnes kohas ka sügavas lumes. Esimesi kilomeetreid võikski pidada pigem Arktika-ekspeditsiooniks kui jooksumaratoni. Tuulekülma oli kohati -40 kraadi. Teeninduspunktid ei antud just palju, vahel kuuma jooki, vahel batoone. Enda joogipudelid oli vesi muidugi jääs. Katkestamise mõtteid mul siiski polnud ja lõpuks tuli ka täitsa talutav - 5 tundi ja 59 minutit.

Kas teil seda hirmu ei ole, et sport mõjub pillimängule halvasti?

K: Inimesed on murdnud ka kodutrepil käeluid, minuga ei ole ühtki säärast õnnetust suusarajal siiani juhtunud. Kuigi ma pole suuskadel just väga tagasihoidlik - treener Vahur Teppan nimetab mind adrenaliinisõitlaseks. Asi on selles, et suusad ongi mõeldud libedal pinnal liikumiseks, erinevalt enamikest tänava-

jalanõudest. Mina ei leia sportimise juures küll ühtegi miinust, see hoiab mu vaimu virge. Ma tulen metsast suuskadega välja või võistluselt tagasi ja mul on head emotsioonid, ma tunnen, et oh, mängime nüüd, teeme muusikat!

M: Kui ma sporti veel vähem tegin, olin talve jooksul ikka kaks-kolm korda nohus, aga nüüd pole tõsist nohu olnud juba paar aastat. Tallinna maratoni jooksime mõlemad pika distantsi ja kolm tundi hiljem mängisime Verdi Reekviemi. Vanemuine oli õnneks pannud hooaja avakontserdi Tallinnasse maratoni üheks päevaks ja meile sobis see väga hästi. Kuidagi halvasti see maraton meie pillimängule küll ei mõjunud.

K: Saime kahe tunni jooksul süüa ja pesta ja siis läksime kohe kontserdile.

Kas käsi väsinud polnud?

M: Isegi minu ema ütles selle kohta, kui ma rääkisin, et jooksen maratoni ja siis mängin kontserdil, et ega sa käte peal ei jookse (naerab).

K: Olin enne maratoni pisut tõbine ja murelik. Aga mul oli kaks lähedast julgustajat. Õde ütles, et see on ju õnneks ainult neli tundi, selle pead ikka vastu. Isa lohus minu haigest kurgust kuuldud oli, et ega sa ju seal laulma ei pea! Kestvusspordi harrastajatele nagu meie oleme, pole klassikaline jooksumaraton see kõige pikem ja kurnavam ettevõtmine. On palju pikemaid ja kurnavamaid.

Kas te sportimise ajal muusikat ka kuulate?

M: Ei kuula ja ei hakka ka - jooksmise juures on hästi oluline, et sa kuuleks oma hingamist. Rütm peab paigas olema. Kui jooksed klapid peas, siis sa oma hingamisele enam niipalju keskenduda ei saa. Ma arvan, et on ka see oht, et hakkad jooksma rütmis, mida muusika dikteerib. Oluline on jälgida, et puls ei läheks väga kõrgeks, aga kui on väga kiire lugu, siis võid tahtmatult tempokamalt jooksma hakata.

K: Mina lähen väga sageli jooksma lootuses, et see toob häid mõtteid pähe. Sportimise ajal ei peagi eriti pingutama, mõtted tulevad iseenesest. Tekivad huvitavad ideed, kuidas midagi võiks teha või lahendada. Või kui pea on lihtsalt paks

SEB Tallinna maratoni täispikk distants on läbi, hooaja lõppkontsert Kaarli kirikus ootab ees.

olmemuredest, siis need kaovad ära. Ma ei tahagi, et keegi mulle midagi kõrva laulaks või räägiks.

M: Kui mul on probleem, siis joostes leian alati ka mingi lahenduse. On ju tõestatud, et sportimine vabastab endorfiini, mis on õnnetunnet tekitav hormoon.

Kui te koos võistlustel käite, siis kes võidab?

M: Alati Kadri.

K: Siiani vist on nii läinud jah (naerab).

M: Pühajärve jooksuvõistlusel oli vahe vist küll vaid 40 sekundit, aga Tartu suusamaratoni ei ole mingit lootustki - praegu oli vahe kolm tundi.

On see ka kulukas hobi - varustus, võistluste osavõtutasud?

K: Kindlasti odavam kui õhtuti baaris istuda ja suitsu teha. Päriselt ka.

Millised on teie sportlikud eesmärgid?

K: Ma tahan olla piisavalt tugev ja omada piisavalt head tehnikat, et suusatamist nautida - liuelda kergel sammul lumistel väljadel - selline naudinguline eesmärk. Sõita kellestki kiiremini ei ole eesmärk omaette, ehkki ka see on positiivne ja adrenaliini tekitav. On siiski mõned sportlikud eesmärgid ka, millest saab lugeda minu blogist, kui need sooritatud saavad. Praegu ei taha väga välja öelda, tunduvad endalegi pisut hullud.

M: Minu eesmärgiks on läbida kõik maratoni, mis jäävad polaarjoonest põhjapoolsele - ainult põhjapoolsele maratonile on utoopiline, see on lihtsalt liiga kallis. Põhja-Norras ja Teravmägedel tahaks käia - sügisel „Haanja 100“ kindlasti.

Kas viiuldajatel on ka kutsehaigusi, millest teie tänu treeningutele vabad olete?

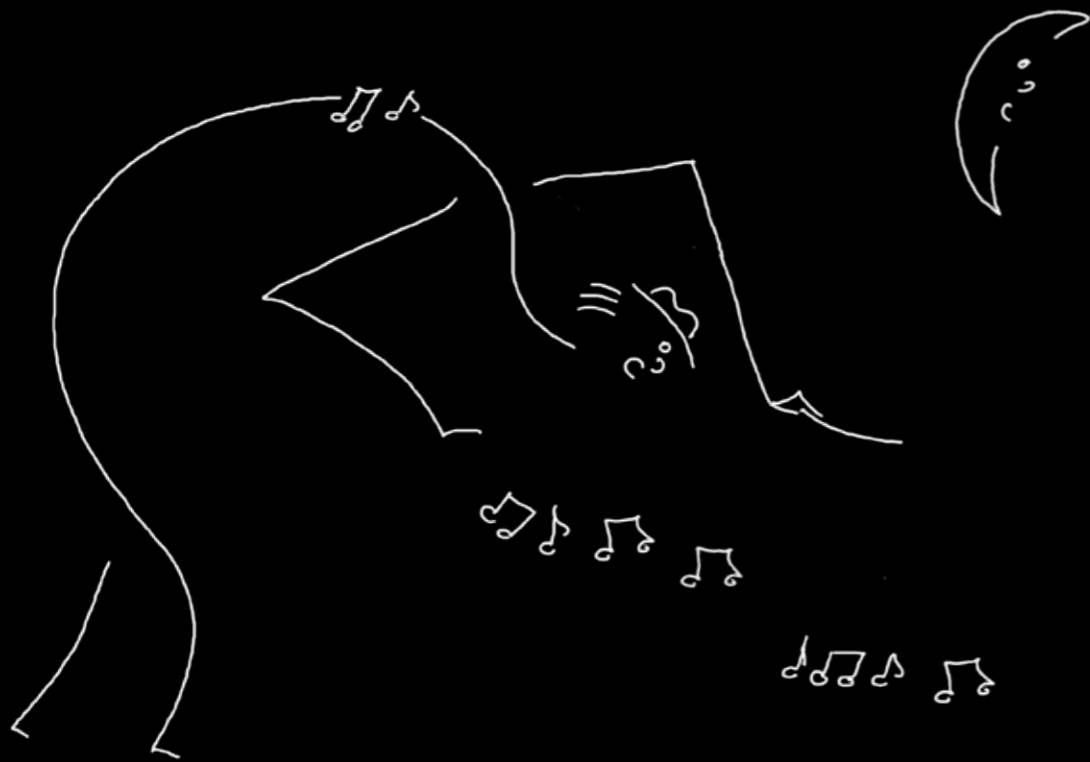
K: Midagi pole teha, viiuldajal on nii, et üks käsi liigub ja teine, pilli hoidev käsi, on pidevalt paigas. Selline asümmeetriline hoiak ei ole kehale loomulik ja muidugi tekitab see paigalolev kehapiirang probleemid. Ma ei oska öelda, kas olen suutnud vältida tänu sportimisele mõnd kutsehaigust, aga üks on kindel, isegi pärast pikka ja kurnavat maratoni on minu füüsiline seisund parem kui pärast pingelist orkestriproovide nädalat. Liikumine on vabastav.

Mis teile põhitöö juures kõige enam rõõmu pakub?

K: Nauditav on see, kui suudad tööga aegajalt paratamatult kaasnevast stressist üle olla. Isegi, kui tuleb ette mingeid probleeme või inimesed on närvilised, lülitad selle välja. Süvened muusikasse, kui hästi see on kirjutatud, ja oled muust üle.

M: Mulle väga meeldis „Figaro pulm“, see on väga raske, aga nii ilus. Eriti teise vaatusena, mis kestab 22 minutit: mängi nii, et käed kukuvad otsast ära, aga mulle meeldis. Kui on raske mängida, siis keskendud sellele, kui ilus see on ja raskused lähevad meelest ära. **RAMP**

KUIDAS TARTUSSE KENA ÕHTU SAI

Oli kena õhtu ja VANEMUINE mõtles, et mängiks Lõuna-Eesti rahvale natuke kaunist kandlemuusikat. Seadis aga sõrmed keeltele valmis, kuid sealt kostis vaid plup-plup-plup. Säärane hirmus heli nagu heeringas oleks polkat tantsinud. VANEMUISEL läks meel hirmus kurvaks – kuidas sa teed oma rahvale rõõmsa tuju niimoodi rindade vahele, kui kannel plubiseb nagu keedaks keegi pohlamoosi. Plup-plup-plup ja plup-plup-plup! Säärase hirmsa heli peale võtab veel rahvas kannad kaenla alla ja plagab Poolamaale kuningaks. Mõtles siis vaene mees, et mis teha.

Aga kus häda suur, seal abilisi nopi nagu pohli põllul. Öitses sealsamas Emajõe kaldal kaunis TOMMINGAS. VANEMUINE läks ja ütles TOMMINGALE – lase nüüd tantsul tulla. Et oleks silmale kaunis vaadata ja hing ka rõõmsaks saaks. Aga TOMMINGAS kurtis – pole tal muusikat. VANEMUINE tiris kandlest jälle paar plupsu välja, kuid selle peale tõmbasid kalad Emajões siniseks ja kangestusid kaldaäärses vees kui kivid.

VANEMUINE mõtles, et nõnda see asi ei lähe mitte. Vedas TOMMINGA kaasa ja läks Tartu linna peale ilu otsima. Kaugelt paistiski MÄGI, kust kostis muusikat. TOMMINGAS lõi okste kiikudes tantsuloo lahti ja et asi hoogsam saaks, seadis VANEMUINE taevalaele LENNUKI ka üle lendama. LENNUK lendas üle ja rääkis sellest varesele. Vares aga teadagi pole mitte kade lind. Tema jutustas kõigest ja kõigile. Nõnda saigi Tartusse üks kena õhtu.

VANEMUINE ise istus esimeses reas ja suunurgad muhelesid nagu laevukesed. Hing oli kohe rahul. Luges siis veel hiljem TOMMINGALE, MÄELE ja LENNUKILE sõnad peale. Et ei oleks see Tartu teatrielu nagu haug, luik ja vähk, et igaüks veab vankrit isesuunda ja pärast pole muud, kui igaühel katkenud ais pihus. Katkenud aisaga võib kaklust korraldada, kui vaenlased maale tulevad, aga selle asjaga saavat Kalevipoeg ka kenasti hakkama. TOMMINGA, MÄE ja LENNUKI hooleks tahtis VANEMUINE ikka kenad õhtud jätta. Eks siis TOMMINGAS, MÄGI ja LENNUK panid pead kokku ning andsid VANEMUISELE sõna, et ikka koos veavad seda vankrit õhtute poole. Nõnda juhtuski, et nüüdsel ajal tuleb sagedasti ette, et Tartu linnas on ilusad õhtud. Ikka kella seitsme paiku ja üle linna teatrimajades. Teinekord astub VANEMUINE ise ka läbi. Küllap kõlbab sinulgi tulla.

Gerald Sibleyras
PAPLID TUULES

/Le vent des peupliers/
Tragikomöödia

Tõlge **Inge Eller**
Osades **Aivar Tommingas,**
Hannes Kaljupärv, Jüri Lumiste

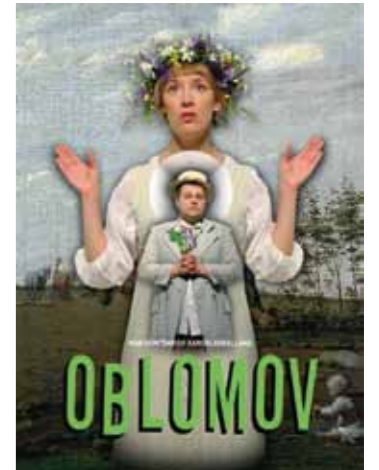
Kolm eakat, tõsiste tervisemuredega kunagist sõjameest vedavad oma päevi hooldekodu terrassil istudes. Kas pole mitte kummaline teema komöödia jaoks? Tõsi, aga see ongi kaasaegse prantsuse näitekirjaniku Sibleyras' stiil: naer vägagi tõsiste elunähtuste kaudu. Kolme mehe inimlikud nõrkused, igatsused ja unistused saavad ilmsiks nende utoopilises salaplaanis hooldekodust üheskoos põgeneda...kuhugi sinna, kus kõiguvad paplid tuules. Kellele meenus nüüd igihaljas „Kolm meest paadis, koerast rääkimata” on igati õigel teel, sest selleski loos ei saada läbi ilma koerata.

Näidend pälvis 2006. aastal Lawrence Olivier' preemia kui aasta parim komöödia ja jõudis kiiresti ka teiste riikide lavadele. Eesti publik nägi seda lugu esmakordselt 2011. aasta Kuldse Maski festivali raames vene staarnäitlejate esituses.

Esiendus 22. veebruar 2013
Vanemuise väikeses majas

OBLOMOV

Ivan Gontšarovi kangelasballaad
Tõlge **Anton Hansen Tammsaare**
Dramatiseering **Sven Karja**
Lavastaja **Peeter Raudsepp**
Kunstnik **Silver Vahtre**
Nimiosas **Rein Pakk**
Teistes osades **Raivo Adlas,**
Liisa Pulk, Margus Jaanovits,
Külliki Saldre, Priit Strandberg,
Markus Luik, Martin Kõiv

Aadlimees Ilja Iljitš Oblomov on leebe ja heasüdamlik, parandamatu unistaja, kuid paraku ka parandamatult laisk. Aegamööda omandab laiskus peaaegu et eksistentsiaalsed mõtmed, muutub otsekuvi viitsimatuseks elada. Ja siis paiskab saatus tema ette elu suurima armastuse ja koos sellega küsimuse: kas nüüd või mitte iialgi?

Oblomovi nukkerkoomiline elukäik on romaani ilmunisest peale tekitanud hulgaliselt vaidlusi. Teda on peetud korraga traagiliseks kangelaseks, „vene Hamletiks”, kes ei sobitu oma ajajärgu mandunud ühiskonda, aga teisalt ka inimliku armetuse, allakäigu ja stagnatsiooni sümboliks, kes aktiivselt takistab „uue elu” ja „uute inimeste” esiletõusu. Vene teatrilavadel on „Oblomov” ajast aega olnud eeskätt lopsakate karakterite loomise allikas, mille kodumaine vaste nii stiililt kui sisult võiks ehk olla Hugo Raudsepa „Vedelvorst”.

Ivan Gontšarovi sünnist möödub tänava 200 aastat. Vene 19. sajandi kirjandusklassika üks vaieldamatuid tähtseid jõuab sel puhul esmakordselt Eesti teatrilavale.

Esiendus 2. septembril 2012
Sadamateatris

Mihkel Raud
MUSTA PORI NÄKKU

Tekst ja lavastus **Andres Noormets**

Kunstnik **Maarja Meeru**

Videokunstnik **Taavi Varm**
Valguskunstnik **Margus Vaigur**

Osades **Andres Mähar, Mihkel Raud, Martin Kõiv, Ott Sepp, Kais Adlas, Riho Kütsar, Margus Jaanovits, Priit Strandberg jt.**

„Täisväärtuslikuks eksistentsiks vajab üks korralik rahvas referendumil heakskiidetud põhiseadust. Ta vajab vähemalt viit erinevat juustusorti lähimas Selveris ja iga kuu elukaaslast vahetavat allilma autoriteeti klantsajakirjade esikaantel. Ning ükskõik kui võrd too täisväärtuslikult eksisteeriv rahvas seda ka tunnustada ei taha, vajab ta müüte ja legende alkoholiprobleemidest räsitud, elu ja surma piiril pendeldavatest popstaaridest, kes ühel päeval staadionitäie publikut psühhoosi äärel tõukavad ning järgmisel juua täis peaga toidupoe autoga koju sõites mentidele vahele jäävad.“/.../

„Mina ei kahetse tagantjärele küll midagi. Peaaegu mitte midagi.“

/M. Raud/

Esiendus 10. novembril 2012
Vanemuise suures majas

TAGASI EESTISSE

Urmas Vadi lavaline reisikiri ehk martüürium

Lavastaja **Urmas Vadi**
 Kunstnik **Rainer Sarnet**
 Muusikaline kujundaja **Küllli Tüli**
 Video **Henry Griin**
 Osades **Rein Pakk, Raivo Adlas, Maarja Mitt, Marika Barabanštšikova, Helena Merzin-Tamm**

See oli just krooniaja lõpus, kui minu ukse taha tuli üks mu lapsepõlvesõber Juhan. Aga Juhaniks ei kutsunud teda keegi, ikka Johniks. Sest ta nägi noorena välja nagu John Lennon. Tükk aega ma ei teadnud temast midagi, aga siis korraga ilmus ta välja ja midagi temas meenutas ikka veel Lennonit. Tema soov oli ei vähem ega rohkem, kui et ma kirjutaksin üles tema eluloo. Esiti mõtlesin, et ta on peast lolliks läinud, aga mida edasi ta jutustas, seda enam sain ma aru, et see lugu kirjutab end juba ise. Asi oli selles, et vahepeal oli Johni isaga juhtunud üks hirmus õnnetus, sellest kirjutati isegi lehes ja näidati telekas. Tähendab, ta isa suri ära. Isa viimne soov oli, et tema tuhk saaks laiali puistatud Austraalias, kuhu omal ajal oli sõjakeerises sattunud ka Johni vanaonu. Isa unistas ikka ja alati onule küllaminekust, aga ei jõudnud. Nüüd hakkab John täitma oma isa viimset palvet...

Urmas Vadi

Esietendus 27. oktoobril 2012
 Vanemuise väikeses majas

REMONDIMEES

Tekst/lavastus/pilt Urmas Lennuk

Osades **Külliki Saldre, Maria Soomets, Tanel Jonas**

Tänapäev. Eesti väikelinn. Ema ja tütar. Üks armastab oma kirju lõpetada sooviga: „Päikest!“ Teine vihkab seda. Mõnikord on võimalik saada, mis just kellelegi täpselt närvidele käib, kuid pinget on õhus. Pinge ja armastus. Hoolimine – isegi piirini, kus see võib haiget teha. Kuni juhtub, et tupp astub remondimees.

Kui palju muutub meie elu uue põrandavaiba pärast? Või seinatapeedist? Suudab meie elu sisuliselt teiseks muuta vaid uus suhtumine? Kui oleme terve elu teadnud, et oleme koledad ja ei saa mitte kunagi millegi erilisega hakkama, aga ühel päeval tuleb keegi ja ütleb: „Sa oled ilus, Laura. Sa oled pööraselt ilus. Kui ma sind vaatan, Laura, siis ma tean – elu on alles ees!“

Esietendus 24. novembril 2012
 Sadamateatris

KARTULIRAHVAS

Autor Eestimaa ja Elu Ise

Lavastaja **Urmas Lennuk**
 Kunstnik **Liisa Soolepp**
 Muusikaline kujundaja **Loore Martma**
 (Von Krahli teater)
 Osades **Margus Jaanovits, Robert Annus, Martin Kõiv, Markus Luik, Priit Strandberg, Kais Adlas, Maarja Mitt, Ragne Pekarev, Maria Kallaste, Merle Jääger, Aivar Kallaste**

HOIATUS: Lavastuses kasutatakse lahtist pateetikat ja sooja huumorit. Samuti isamaalise laulu ilu ning värvilist valgust.

Kartulirahvas on teeloleku lugu. Ühel sügispäeval asub Jaanus Tamm Tallinnast teele, et minna Lõuna-Eesti väikekülla isale appi kartuleid võtma. Teekond kujuneb aga pikemaks kui Jaanus algselt plaanis. Läbi kohtumiste avaneb tilluke pildigalerii väikesest rahvakillust, kes armastab end eestlas- teks hüüda.

„Ereselgel sügiskuu koidikul Peatusid Laiuse vooremäel kaks meest Üks noor nõtke ning naerusuine Teine vana vimmas ning nukker Hingamist vaigistades vaatasid nad Peipsini lauguvat Vaiat See maa on ilus õhkas noor Selle eest tasub surra See on ilus maa ohkas vana Selle eest tasub elada.“

/Peep Ilmet/

„Kui kartulit kaua aega silmitseda, muutub see läbipaistvaks ja võib näha väikeseid inimesi tantsimas ja laulmas selle sees. Sel hetkel tabab inimest sõnulsetamatu tunne, nagu kukuks ta tagurpidi sirelitesse, käes puust mõök.“

/Valdur Mikita/

Esietendus 16. veebruaril 2013
 Vanemuise suures majas

Martin Mc Donagh ÜKSILDANE LÄÄS

/The Lonesome West/

Tõlkija **Peeter Sauter**
 Lavastaja **Tanel Jonas**
 Kunstnik **Iir Hermeliin**
 Osades **Riho Kütsar, Andres Mähar, Karol Kuntsel**

1996. aastal komeedina maailma näitelavadele ilmunud iiri näitekirjaniku Martin McDonaghi näidenditrioloogiat „Mägede iluduskuninganna“, „Connemara kolp“ ja „Üksildane Lääs“ ühendab ühine tegevuskoht Iirimaa lääne- rannikul: Connemara, Leenane. „Üksildase Lääne“ isa Welsh iseloomustab seda kohta kui maalilist paika, mis „ei kuulu vist jumala jurisdiktsiooni alla“. Ja veel ütleb ta nii: „Kui ma esimest korda siia tulin, siis ma arvasin, et Leenane on kena koht. Tuleb välja, et see on Euroopa mõrvarite Meka.“

Trööstitu Iirimaa küla, „kus ei saa koera ka jalaga lüüa, ilma, et mõni lõust kaksikümme aastat viha ei peaks“, jõhker-vaimukad dialoogid ning ootamatud lahendused on põhjuseks, miks seda näidendit ikka ja jälle lavastatakse ja vaadatakse.

ÜKS ASI

Kevad ja Sadamateater. Mis saaks olla veel intrigeerivam, kui „üks asi“, kevadel ja Sadamateatris, mille kohta pole teada, kas on see liha, kala või lausa mõlemad korraga.

Möödunud hooajal oli selliseks omaette nähtuseks Uku Uusbergi lavastus „Karjäär“. Nagu kogemus näitas, õigustas riskimine ja materjali ning lavastusvormi vaba-

Mis saab siis, kui sa armastad kedagi nii, et ei oskagi sellega midagi peale hakata?

Või mis saab siis, kui sa vihkad omaenda venda nii, et su ainus soov on ta ära tappa?

Ja mis saab siis, kui see, kes peaks teistele vihkamise ja armastamise küsimustes nõu andma, väsis nii ära, et lihtsalt enam ei jaksa?

Ilmselt tekib vaatajal küsimus (ja õigustatud), et miks jälle Jonas koos mingi iiri näidendiga. Vastan: juhus, muud midagi. Kinnitan, et ma ei ole spetsialiseerunud ainult iiri lugudele, lihtsalt see sattus minuni tänu eelmistele lavastatud näidenditele („Rumm ja viin“ ja „Kadunud käsi“) ning tundus patt jätta seda tegemata puhtalt selle pärast, et „jälle iiri“. Mis teha. Luban, et tulevikus võtan ma ka mõne vene või saksa või minupoolset kasvõi namiibia näidendi. Kui see mulle vaid huvi pakub.

Tanel Jonas, lavastaja

Esietendus 9. veebruaril 2013
 Sadamateatris

Sven Nordqvist PETTSON JA FINDUS

Lavastaja **Marko Mäesaar**
 Tõlge **Ülle Kiivet**
 Kunstnik **Liisa Soolepp**
 Dramatiseerija **Jonas Svensson**
 Osades **Karol Kuntsel, Ott Sepp**

Pettson on üksik vanamees, kes elab oma metsatalus. Ühel kaunil päeval helistatakse ta ukse taga kella ja sisse astub... Kingitus ise! Ei saa öelda, et Pettson poleks üllatunud, kui kingikastist ilmub kass. Küsimustele, kuidas vanamehest ja kassist sõbrad saavad ning miks on parem olla kahekesi kui üks, võivad väikesed vaatajad leida vastuseid Teatri Kodus esietenduvast lastelavastusest „Pettson ja Findus“.

Esietendus 7. septembril 2012
 Teatri Kodus

meelne otsing kuni esietenduse eelse õhtuni ennast väga. Miks siis mitte õppida vigade asemel hoopis õnnestumistest!

Jälgige uut informatsiooni teatri kodulehel ning ajakirjanduses.

Esietendus 16. aprill 2013
 Sadamateatris

Mika Myllyaho

HARMOONIA

(Harmonia)

Tragikomöödia

Tõlge **Antti Reinthal**

Lavastaja ja muusikaline kujundaja

Taago Tubin (Ugala)Kunstnik **Kristiina Põllu** (Tartu Uus Teater)Osades **Marika Barabanštšikova** või**Eva Püssa**, **Indrek Taalmaa** (Endla),**Karol Kuntsel**

Mika Myllyaho triloogia – „Paanika“, „Kaos“, „Harmonia“ – kolmandas osas saavad lõpuks laval kokku mehed ja naised ning töö ja armastus. Töönarkomaanist lavastaja, tema teatri-kunstnikust naise ning produtsendist sõbra toised ja elulised kokkupõrked panevad küsima, kust läheb mõistlik piir töö ja isikliku elu vahel? Kuidas teha nii, et ühele kirglikult pühendudes ei käriseks kohe teiselt poolt? Mil moel ja kas üldse oleks võimalik saavutada täiuslik tasakaal – harmonia?

Esiendus 24. septembril 2011

Sadamateatris

HISPAANIA ÖÖ Lavastaja ja kunstnik **Jüri Lumiste**Valguskujundus **Imbi Mälk**Helikujundus **Toivo Tenno, Olari Oja**Tantsuseaded **Claudia Ševtšenko ja Tiina Pikas**Lavavõitlus **Indrek Sammul** (Ugala)Osades **Jüri Lumiste, Karol Kuntsel, Liisa Pulk, Pirjo Püvi,****Claudia Ševtšenko**

Laval on 5-liikmeline bänd Tanel Aavakivi juhtimisel

Kui kuum Hispaania päev on seljataga, algab HISPAANIA ÖÖ.

On aeg lõbutsemiseks – tantsuks, lauludeks ja mängudeks. Teatriks. Õhus on elurõõmu, armastust, kirge ja muusikat.

Kasutame katkendeid Hispaania kuldajastu „mõõga ja mantli“ näidenditest ning Hispaania ja Ladina-Ameerika köitvaid laule-tantse.

HISPAANIA ÖÖ on lauluetendus, mis kingib killukesi flamenco, härjavõitluse ja don Quijote'i - kultuurist. See veereb meie keskele kui apelsin.

Esiendus 8. oktoobril 2011

Vanemuise väikeses majas

Martin McDonagh

KADUNUD KÄSI

(A Behanding in Spokane)

Tõlge **Laur Lomper**Lavastaja **Tanel Jonas**Kunstnik **Riina Degtjarenko**

(Eesti Draamateater)

Valguskunstnik **Siim Allas**Osades **Riho Kütsar, Maarja****Mitt, Ott Sepp, Markus Luik**

Eesti teatri "lemmikiirlase" Martin McDonaghi näitemängud käivad Maarjamaal oma teist ringi: Vanemuises 1999. aastal esietendunud "Mägede iluduskuninganna" jõudis "Leenane'i kaunitari" nime all Rakvere teatri lavale. Kuid komeedina maailmadräama klassikute sekka lennanud McDonagh on piisavalt elujõuline autor (sündinud 1970), et kirjutada ka uusi tekste. Tema värskem (2010) näidend originaalpealkirjaga "A Behanding in Spokane" (otsetõlkes: "Käe maharaiumine Spokane'is") oli näitekirjaniku tekstidest esimene, mille esmalavastus toimus Broadwayl. Vastukajad kinnitavad, et tegu on parimas mõttes "vana hea" McDonaghiga. Ühelt poolt pinevad pöörded, värvikad karakterid, koomika ja õuduse võluv sulam, teisalt ka tublisti mõttetööd teoreetikutele: müüdid, fiktsioonid, alateadvuse kummalised kobrutused. Kuna lavalt räägitav lugu teeb oma arengus mitu ootamatut pööret, piirdugem siinkohal vaid lähtesituatsiooniga: karmi olekuga mees Carmichael on lapsepõlves õnnetu juhuse läbi kaotanud vasaku käe ning kulutanud kogu järgneva elu oma puuduva ihuliikme otsimisele. Nüüd, jõudnud viletsasse motellituppa, pakub üks kummaline noorpaar tehingut, väites, et just nende valduses ongi kauaotsitud käsi.

Esiendus 18. novembril 2011

Sadamateatris

Ronald Harwood

**KONTSERT
DIKTAATORILE**

(Taking Sides)

Psühholoogiline thriller

Tõlge **Kalle Hein**Lavastaja **Urmas Lennuk**Kunstnik **Ellen Cairns** (Šotimaa)Osades **Jüri Lumiste, Aivar Tommingas, Marika Barabanštšikova, Eva Püssa, Robert Annus, Rein Pakk**

Briti kirjaniku näitemäng viib meid tagasi 1946. aasta Berliini, kus Ameerika major natsismikuritegude uurijana süüdistab maailmakuulsat dirigenti Wilhelm Furtwänglerit kollaboratsionismis. On ajalooliselt tõestatud fakt, et Furtwängler aitas paljudel juutidel Hitleri režiimi eest põgeneda, ent uurijale ei anna rahu fakt, et

samal ajal, kui sajad tuhanded inimesed kannatasid Hitleri ebainimlikult julmade tegude tõttu, eraldas andekas muusik end ümbritsevast elust ning keeldus nägemast toimuvat, elades vaid muusikale. Pingelises psühholoogilises duellis selgub palju mõtlemapanevat.

Esiendus 3. detsembril 2011

Vanemuise väikeses majas

Tim Firth

KALENDRITÜDRUKUD

(Calendar Girls)

Komöödia

Tõlge **Anna-Magdaleena Kangro, Ott Sepp**
Lavastaja ja muusikaline kujundaja **Ott Sepp**
Kunstnik **Nele Sooväli**
Videokujundaja **Janek Savolainen**
Muusikaline konsultant **Ele Sonn**
Valguskujundaja **Siim Allas**

Osades **Külliki Saldre, Merle Jääger, Ene Järvis, Liina Tennosaar, Terje Pennie, Kais Adlas, Marika Barabanštšikova, Veikko Täär, Raivo Adlas, Margus Jaanovits, Liisa Pulk või Eva Püssa, Mai Jägala, Eda Hinno**

Põhineb stuudio Miramax mängufilmil, mille autorid on Juliette Towhidi ja Tim Firth.

„Kalendritüdrukute“ aluseks on tõestisündinud lugu, mis esmalt jõudis publiku ette ülilmenuka filmina (2003) ning mõned aastad hiljem ka näidendina.

Kaks keskealist Yorkshire'i naist, Chris ja Annie, otsustavad pärast Annie mehe surma leukeemiasse hakata haigla toetuseks raha koguma. Naiste Instituut, kuhu nad kuuluvad, üllitab igal aastal kohalike loodusvaadete või arhitektuuri-mälestistega konservatiivse ning igava heategevuskalendri, mille läbimüük on pehmelt öeldes armetu ja toetada ei õnnestu sellest rahast paraku kedagi. Daamide peas tekib meeletu idee läbimüügi suurendamiseks ise alasti kalendriteledele platseeruda. Väikelinna väärimatele prouadele pole selline modellikarjääri algus just kerge....

Osa näidendi autoritasudest läheb leukeemiauuringute rahastamiseks.

Esietendus 15. märtsil 2012
Vanemuise suures majas

Harper Lee / Urmas Lennuk

TAPPA LAULURÄSTAST

(To Kill a Mockingbird)

Urmas Lennuki fragmentarium
Autor Harper Lee

Romaani tõlkija **Valda Raud**
Lavastaja **Urmas Lennuk**
Kunstnik **Liisa Soolepp**
Muusikaline kujundus **Tarmo Keskkül**
(Rakvere Teater)
Valguskujundus **Andres Sarv**
Osades **Liisa Pulk, Maria Soomets, Hannes Kaljupärv, Andres Mähar, Liina Olmaru**

Me kõik oleme inimesed. Meie minevikku on kirjutatud lapsepõlv. Me kõik teame, et tappa ja valeda on patt. Me oleme head. Me usume seda.

Kolm last ja kaks täiskasvanut. Nii lihtne see lugu ongi. Nirksilm, Dill ja Jem tegelevad oma lapsemaailma mõtestamise ning mängimisega. Sellesse põimuvad paljud täiskasvanute maailma suhtumised ja probleemid. Aga lapsed ei lase end sellest heidutada. Elu on elu ja kui sa päevi ei püüa, siis pole sel jahmerdamisel siin päikese all üldse mingit mõtet. Maailm on tegelikult kaunis kena paik, kui seda vaadata siiraste lapsesilmadega.

Kindlasti on selles loos nii mõndagi, mis tuletab meile meelde, et kõik me olime kunagi lapsed ja uskusime, et maailm ongi selline nagu paistab. Kas poleks jälle aeg seda häbenemata meenutada?

Harper Lee menuromaani on maailmas müüdnud üle 30 miljoni eksemplari. Ühtlasi on see ka 85-aastase ameerika kirjaniku ainus romaan. 1960. aastal Pulitzeri võitnud teos püsib kordustrukkidena edetabelites veel XXI sajandi alguseski.

Esietendus 9. veebruaril 2012
Sadamateatris

Rein Pakk

INIMISE PARIMAD SÕBRAD

Autor ja lavastaja **Rein Pakk**
Lavakujundus ja kostüümid **Annika Pakk**
Video- ja helikujundus **Henry Griin**
Muusikaline kujundus **Henry Griin, Rein Pakk**
Valguskujundus **Imbi Mälk**
Osades **Liina Olmaru, Karol Kuntsel, Andres Mähar**

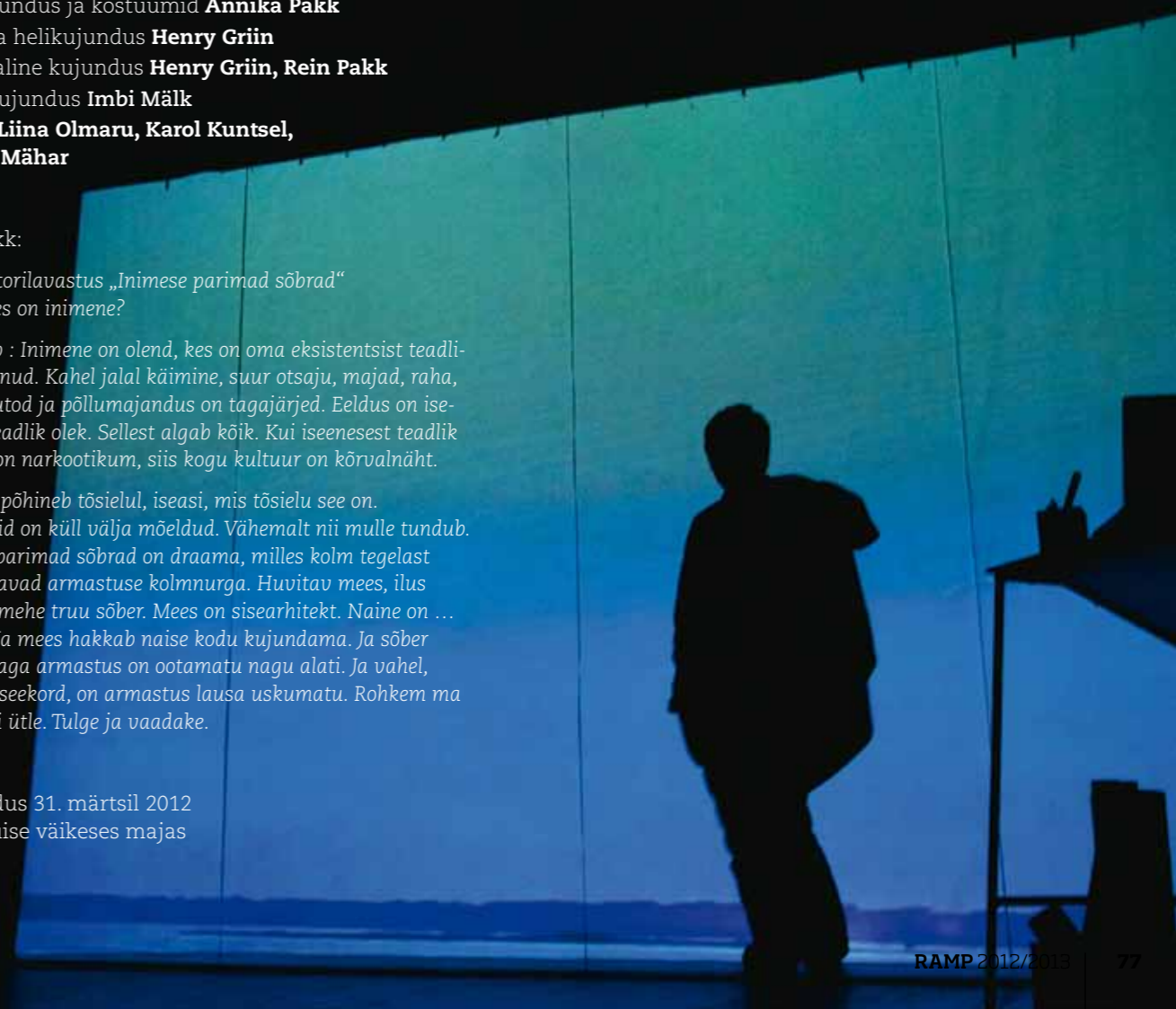
Rein Pakk:

Minu autorilavastus „Inimese parimad sõbrad“
küsim: Kes on inimene?

Ja vastab: Inimene on olend, kes on oma eksistentsist teadlikuks saanud. Kahel jalal käimine, suur otsaju, majad, raha, kunst, autod ja põllumajandus on tagajärjed. Eeldus on iseendast teadlik olek. Sellest algab kõik. Kui iseenesest teadlik olemine on narkootikum, siis kogu kultuur on kõrvalnäht.

Näidend põhineb tõsielul, iseasi, mis tõsielu see on. Karakterid on küll välja mõeldud. Vähemalt nii mulle tundub. Inimese parimad sõbrad on draama, milles kolm tegelast moodustavad armastuse kolmnurga. Huvitav mees, ilus naine ja mehe truu sõber. Mees on sisearhitekt. Naine on ... kodune. Ja mees hakkab naise kodu kujundama. Ja sõber on truu, aga armastus on ootamatu nagu alati. Ja vahel, nagu ka seekord, on armastus lausa uskumatu. Rohkem ma praegu ei ütle. Tulge ja vaadake.

Esietendus 31. märtsil 2012
Vanemuise väikeses majas

KARJÄÄR

Lavastaja **Uku Uusberg** (Eesti Draamateater)
 Kunstnik **Artur Tšehhi**
 Valguskunstnik **Siim Allas**
 Osades **Robert Annus, Tanel Jonas, Martin Kõiv, Markus Luik, Maarja Mitt, Aivar Tommingas**

Evald Liiv võttis hommikul kabinetist kõik oma isiklikud asjad ja lahkus töölt, haarates kaasa ka tänase ajalehe... kuigi see kuulub koolile... see on pisivargus... paraku.

Tänases lehes räägiti kahel leheküljel meie arengu suundadest... oldi rahul... seda oleks olnud hea ka teistel lugeda.

Evaldit nähti pärast lõuna aegu juba kodunt väljumas, mees olevat kõndinud kindlal sammul, kaasas pildiraam, tööriistakast, natuke riideid, labidas ja termohoo-present. Professor Liiv olevat jalutanud linnast välja.

See kõik juhtus täna.

Eesriie avaneb kaks ja pool aastat hiljem.

Esietendus 14. aprillil 2012
 Sadamateatris.

Mika Myllyaho
KAOS

(Kaaos)
 Tragikomöödia kahes vaatuses
 Tõlkinud **Jan Kaus**
 Lavastaja ja lavakujundaja **Rein Pakk**
 Kostüümikunstnik **Annika Pakk**
 Osades **Merle Palmiste** (Eesti Draamateater), **Eva Püssa, Liina Tennosaar**

„Kaos” on mõtteline järg Vanemuises menukalt etendunud soome dramaturgi Mika Myllyaho „Pannikale”. Ühist on neil niipalju, et kui eelmises loos maadlesid paanikaga kolm keskea künnisele jõudnud meest, siis seekord on elukaosesse uppumas kolm daami.

Sofia, Julia ja Emmi, kolm sõbrannat, tulevad eluga kenasti toime, on kõrgelt haritud ja headel töökohtadel tegutsevad kaasaegsed naised. Ometi on ühel hetkel

hakanud elu kuidagi käest libi-sema. Tööl ei suju asjad nagu peaks, lähisuhetesse on tekkinud pingeid, mees petab või on muutunud lihtsalt vastumeelseks, tuju ei tõsta ka kuldseks keskikka kalduva vanuse meenutamine. Teisel pool piirjoont on aga ühiskond, mis eeldab täisväärtuslikuna aktsepteeritavalt naiselt igas eluvaldkonnas vaid supertulemusi. Sõbrannade kolmik hakkabki oma elu sasipundart isekeskis lahti

harutama. Korraga naerutavad ja ka nukrameelsust tekitavad sketšilaadsed stseenid paotavad ust kaasaegse naise maailma. Näitlejannade kehastuses ilmub meie ette hulgaliselt värvikaid persoone – nii nais- kui meessoost –, kellega elu meie kangelannasid kokku on viinud.

Esietendus 27. augustil 2010 Eesti Draamateatris ning 12. septembril 2010 Vanemuise suures majas

Mati Unt
VIIMNEPÄEV

Lavastus põhineb Mati Undi erinevatel näidenditel

Lavastaja **Robert Annus**
 Kunstnik **Kaie Kal**
 Valguskujundaja **Jaanus Moor**
 Osalised **Maarja Mitt, Katrin Pärm, Karol Kuntsel, Markus Luik, Tanel Jonas, Raivo Adlas, Martin Kõiv**

Viimnepäev on päev nagu päev ikka. Ainult selle erinevusega, et ta on viimane. Viimaseks päevaks on lauale toodud salat, tort ja kohv ning pere ja tuttavad ootavad lõplikku tagasivaatamist elule. Aga viimsepäevaline ei taha (no mitte kuidagi ei taha, ei taha ta heaga, ei kurjaga, ei naeru või nutuga) minna vastu päevale, mis järgneb viimasele päevale.

Esietendus 20. aprillil 2011
 Sadamateatris

Axel Hellstenius / Ingvar Ambjørnsen
ELLING

(Elling og Kjell Bjarne)
 Tõlkija **Karin Sooväli**
 Lavastaja **Ain Mäeots**
 Kunstnikud **Liina Unt, Liina Tepand**
 Osades **Riho Kütsar, Margus Jaanovits, Markus Luik, Liisa Pulk või Ragne Pekarev**

Koomiline ja südamlik lugu kahest mehest, kes pärast aastaid hooldusasutuses on lülitumas tavaliste inimeste igapäevasesse ellu. See tundub hirmutav, sest kumbki varases keskeas meestest pole iial varem oma elu ise pidanud korraldama. Kes koristab, kes käib poes? Mismoodi saadakse tuttavaks naistega?

Kahe täiskasvanud mehe suured võidud väikeste asjade üle tuletavad meelde, kui ainukordsetest asjadest koosneb õnn. Ja need koostisosad on kõigi jaoks erinevad.

Norra kirjaniku Ingvar Ambjørnseni "Ellingu" dramatiseeris 1999. aastal teine norrakas Axel Hellstenius. Näidend esietendus samal aastal Oslos ning sai tohutu publikumenu osaliseks (125 etendust ja 60 000 vaatajat). Peter Næss, kes oli näidendi esmalavastaja, tegi sama materjali põhjal mõned aastad hiljem filmi, mida on ka Eestis PÖFFi raames näidatud.

Esietendus 8. detsembril 2006
 Saksa Kultuuri Instituudis

NB! Etendused toimuvad Sadamateatris!

Yves Jamiaque
HÄRRA AMILCAR

(Monsieur Amilcar)

Satiiriline komöödia kahes vaatuses

Tõlge **Ott Ojamaa, Triin Sinissaar**

Lavastaja **Heiti Pakk**

Kunstnik **Maarja Meeru**

Osades **Jüri Lumiste, Marika Barabanštšikova, Liisa Pulk, Riho Kütsar, Kais Atlas, Ott Sepp**

See vaimukas prantsuse näitemäng räägib mehest, kes ei ole suutnud oma elus lähisuhteid luua ja otsustab endale perekonna ja sõbrad palgata. Tema ettekirjutuste järgi hakatakse üles ehitama õnneliku eraelu, mille saavutamiseks „palgalised lähedased“ peavad kõvasti vaeva nägema. Kas rahaga kinni makstud suhted on paremad kui tõelised? Kas kõrge tasu ja ranged töölepingu tingimused suudavad tõelisi tundeid vaos hoida? Mida teeb raha tunnetega ja tunded rahaga? Läbi naeru ja pisarate selguvad vastused, mis sageli ei vasta härra Amilcari hoolikalt ettevalmistatud stsenaariumile.

Esietendus 16. aprillil 2011
Vanemuise suures majas

Dan Gordon
VIHMAMEES

(Rain Man)

MGMi filmi põhjal. Filmistsenaariumi autorid **Ronald Bass ja Barry Morrow**, stsenaarium põhineb **Barry Morrow'** jutustusel. Lavastusele on erilitsentsi andnud **MGM ON STAGE, Darcie Denkert ja Dean Stolber**.

Tõlkija **Peeter Sauter**

Lavastaja **Georg Malvius** (Rootsi)

Kunstnik **Ellen Cairns** (Šotimaa)

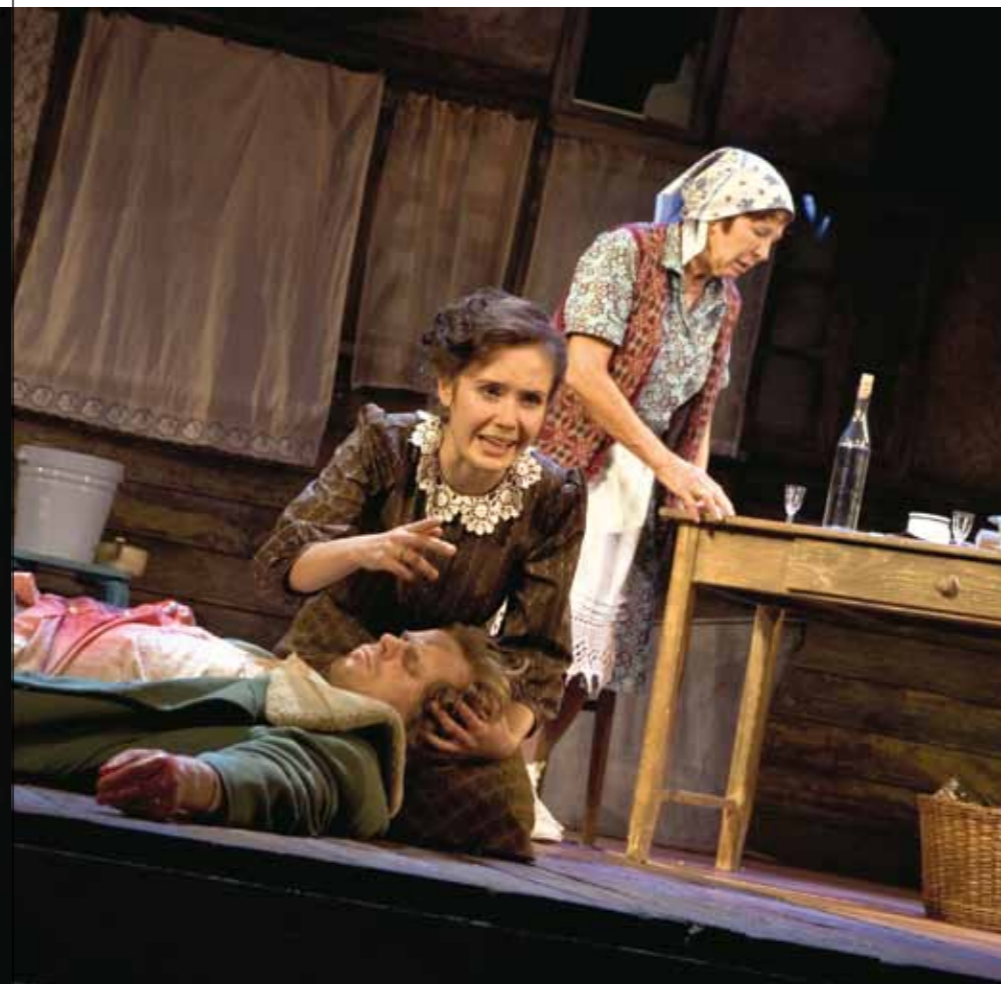
Osades **Riho Kütsar, Aivar Tommingas, Maarja Mitt või Ragne Pekarev, Marika Barabanštšikova, Robert Annus, Margus Jaanovits**

Neli Oscarit võitnud filmiversiooni (aastast 1988) kaudu, milles peaosid kehastasid **Dustin Hoffmann ja Tom Cruise**, laia maailma läinud lugu jõudis 2008. aastal ka teatrilavale. Londoni esmalavastuses mängis menukalt üht peaosadest veel üks filmistaar – **Josh Hartnett**.

Kuigi võib arvata, et Vihmamehest rääkiv film on jätnud oma jälje igauhele, kes seda kunagi vaatama juhtunud, tuletame siiski meelde, millega tegu. On ärimees **Charlie Babbit**, enesekeskne ja isekas tüüp. Oma isa surmas ja sellega kaasnevas soliidises pärandis näeb ta eelkõige päästerõngast oma makseraskustele. Ootamatult aga selgub, et kogu raha on isa pärandanud hoopis teisele pojale, **Charlie vennale**, kelle olemasolu oli viimasele olnud siiani peaaegu et saladuseks. Järgmine ja veelgi suurem ootamatus aga seisneb asjaolus, et vend **Raymond** pole üheski mõttes tavaline inimene: tegu on autistiga, kelle aju suudab vaevata salvestada keerulisi tekste ja numbri-kombinatsioone, kuid kes on abitu kõige lihtsamates igapäevatoimingutes. Algab kahe venna vaevaline, ühtaegu naljakas, nukker ja liigutav teekond teineteiseni.

Esietendus 20. novembril 2010

Vanemuise väikeses majas

Conor MacPherson
RUMM JA VIIN

(Rum and Vodka)

Pihtimus

Tõlkija **Martin Algus**

Lavastaja **Tanel Jonas**

Kunstnik **Liina Unt**

Mängib **Ott Sepp**

Conor MacPhersoni esiknäidend „Rumm ja viin“ on ühe noore mehe monoloog naistest, lastest, alkoholist ja valikutest. Laval saavad kokku aastapikkune kassiahastus, Ott Sepp, Rumm ja Viin ning elu ise.

„Ma arvan, et minu persekukkumise peamine põhjus on kannatamatus.

Ma ei suuda kunagi oodata, kuni miski lõpeb.

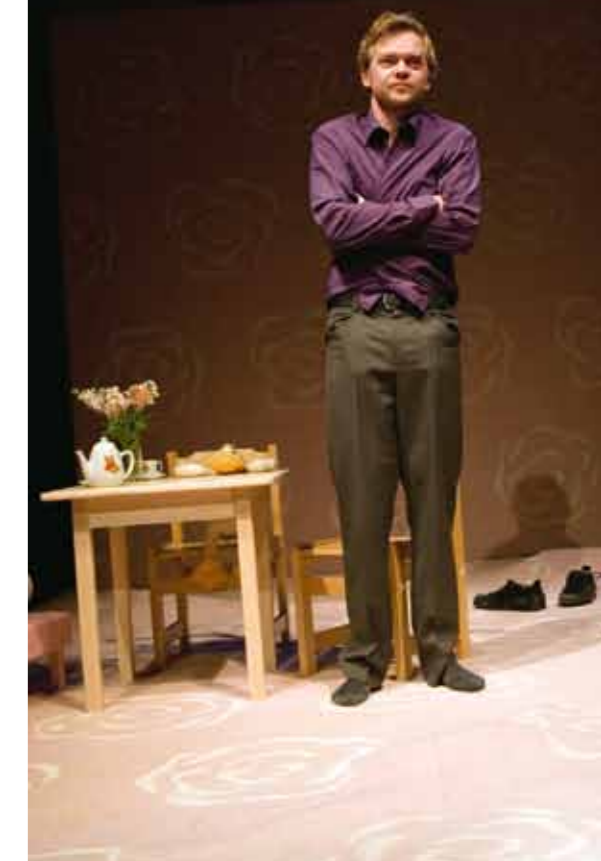
Ma ei viitsi keskenduda.

Ma ei taha midagi uurida. Ma tahan kiireid vastuseid.

Ja tundub, et ma olen seetõttu veits pessimist.

Sest ma pole kunagi ühtegi vastust saanud.“

Esietendus 3. novembril 2010
Sadamateatris

Tugevalt dramaatilise koega lugu võtab vaatluse alla sündmused Eesti lähiminevikust (aastad 1936-1992). Postsovetlikus Eesti rannakülas saavad tormiliste sündmuste keerises kokku kaks täiesti erinevat naist: kuuekümnene **Alliide** ning verinoor **Siberist** pärit Eesti päritoluga neiu nimega **Zara**. Mõlemal naisel on eri aegadel olnud kokkupuuteid nii vaimse kui füüsilise vägivallega. Pikkamisi meie ees lahti hargnevad minevikulood toovad päevalgele ühe kaua varjus hoiatud perekonnasaaga. Murranguliste ühiskondlike sündmuste foonil tõstatuvad olulised küsimused (sund)valikutest ja nende tagamaadest. Kas kunagi tehtud ülekohut on võimalik heaks teha, mõista ja andestada – olgu kannatajaks pooleks siis üks inimene või terve riik?

„Puhastuse“ tõi lavale Eesti päritolu Londonis töötav lavastaja **Liisa Smith**, kellele see on teine lavastus Eestis ja ka Vanemuises.

Esietendus 18. septembril 2010
Vanemuise väikeses majas

Sofi Oksanen
PUHASTUS

(Puhdistus)

Draama kahes vaatuses

Tõlkija **Kalju Kruusa**

Lavastaja **Liisa Smith** (London)

Kunstnik **Marge Martin**

Osades **Marje Metsur, Liisa Pulk, Maarja Mitt, Karol Kuntsel, Margus Jaanovits, Tarmo Tagamets** (Võru Linnateater), **Maarius Pärn**

Sofi Oksaneni, eesti juurtega soome kirjaniku, mitmeid auhindu ja kirjallikku poleemikat pälvinud romaan „Puhastus“ leidis ka Eestis elavat resonantsi.

Teose lavavariant ei ole aga romaani dramatiseering, sest antud juhul oli asjade käik vastupidine tavapärasele: esmalt valmiski näidend, mis Soome Rahvusteateris juba 2007. aastal suure menuga esietendus ning leidis siis koheselt tee mitmete teiste Soome teatrite lavadele. Alles pärast seda valmis autorile rohkelt kuulsust toonud romaan.

Robin Hawdon

Sviit

(Birthday Suite)

Komöödia kahes vaatuses

Tõlge **Jüri Karindi**

Lavastaja **Andres Dvinjaninov**

Kunstnik **Maarja Meeru**

Osades **Marka Barabanštšikova, Ott Sepp, Margus Jaanovits, Indrek Taalmaa** (Endla), **Karin Tammaru** (Endla) jt

Pöörane naljalugu, kus vahetusse lähevad nii mehed kui naised, hotellitoad, voodid ja kõik muu, mis vähegi võimalik. Tobedad ja koomilised situatsioonid ning värvikad tegelaskujud on selle näitemängu võtmesõnadeks. Naer on terviseks!

Esietendus 11. oktoobril 2008
Vanemuise väikeses majas

VÄIKESE ONU SAAGA

(Sagan om den lilla farbrom)

Lastelavastus **Barbro Lindgreni** raamatu järgi

Dramatiseering **Lars-Erik Brossner, Tomas von Brömssen**

Muusika **Lars-Erik Brossner**

Tõlkija **Tiina Mullamaa**

Lavastaja **Finn Poulsen** (Rootsi)

Kunstnik **Gunnar Steneby** (Rootsi)

Osades **Hannes Kaljupärv, Andres Mähar, Monika Ruusmaa ning keelpillikvartett: Eva-Maria Sumera või Laura Miilius, Hille Niilisk või Triinu Raudver-Tamm, Merike Ots või Hanno-Mait Maadra, Heli Ilumets**

1996. aastal esietendus Vanemuises lastele „Väikese onu saaga“, kus tol korral mängisid peaosi Hannes Kaljupärv, Aivar Tommingas ning Anneli Kuusk.

Aastad on möödunud ja toonastest lastest, kes saalis seda lugu hinge kinni pidades jälgisid, on saanud suured inimesed ja lapsevanemad. Nüüd on uute laste kord elada kaasa Väikese Onu sõbraotsingutele – tunda tema pärast muret ja rõõmustada koos temaga.

Esietendus 16. septembril 2011
Teatri Kodus

Robert Vaidlo

KESSU JA TRIPP

Lastelavastus

Lavastaja **Kristo Toots**

Kunstnik **Maarja Meeru**

Valguskujundus **Martin Meelandi**

Osades **Liisa Pulk, Martin Kõiv, Maarius Pärn**

Kessu on üks tavaline lühemat kasvu plikatirts. Tripp on punasevalgevöödilise tuttmütsi ja keerdus ninaga sussides kloun, kes elab suures raamatus tsirkusepildi peal. Tripp on Kessu ustav sõber ja mängukaaslane. Elavad nad kuskil-miskil puisteel tumerohelisega valgeks värvitud helekollases majas. Südalinna poolt minnes vasakut kätt ja südalinna poolt tulles samuti vasakut kätt.

Armastatud lasteraamatust ja teleekraanilt tuttavad tegelased seikleavad sedakorda Teatri Kodu hubases saalis.

Teatripileti hinna sees on ka teatrinukkude muuseumi külastus. Etendusele tulles palume kõigil kaasa võtta vahetusjalanõud!

Esietendus 19. novembril 2011
Teatri Kodus

Ole Lund Kirkegaard

NINASARVIK OTTO

(Otto er et næsehorn)

Lastelavastus

Tõlge **Viljo Saldre**

Lavastaja **Ott Sepp**

Kunstnik **Nele Sooväli**

Osades **Kais Adlas, Rein Pakk, Kristo Toots, Anatoli Taftšuk, Merilin Kirbits, Martin Kõiv, Veljo Reinik**

Suvevaheaja esimesel päeval leiab koolipoiss Topper värvilised kriidid ja kirjutab plangule oma suure saladuse: „Sille, ma armastan sind! Sillele vahele jäämisest päästab teda ainult ime – selgub, et tegemist on võlukriitidega, sest kiri on kustunud. Topper ja tema sõber Viggo joonistavad Topperi toa seinale ninasarviku, kes aga ei mõtlegi kaduda, vaid hoopis ellu ärkab – tahab süüa ja juua ning tekitab linnakeses hulga segadust.

Taani lastekirjaniku teos on eestikeelsena trükitis ilmunud 1982. aastal ning olnud korra varem ka teatrilaval Viljandi Ugalas.

Esietendus 12. veebruaril 2010
Vanemuise väikeses majas

CABARET

Muusikal kahes vaatuses

John Van Druteni näidendi ja Christopher Isherwoodi jutustuste ainetel

Libreto **Joe Masteroff**

Muusika **John Kander**

Laulusõnad **Fred Ebb**

Lavastaja **Roman Hovenbitzer** (Saksamaa)

Muusikajuht ja dirigent **Tarmo Leinatamm**

Dirigent **Lauri Sirp**

Kunstnik **Roy Spahn** (Saksamaa)

Valguskunstnik **Palle Palmè** (Rootsi)

Koreograaf **Jean Renshaw** (Suurbritannia)

Osades: **Tatjana Mihhailova või Gerli Padar, Robert Annus või Juss Haasma, Hannes Kaljularv, Aivar Tommingas, Silvi Vrait, Markus Luik või Simo Breede, Jaan Willem Sibul, Eva Püssa või Merle Jääger, Maria Kallaste, Pirjo Püvi**

„Ma leian, et see linn on kütkestav. Siin on kõik niivõrd pulbitsev ja pillav. Inimesi valitseb haiglaslik lõbutsemisjanu. Kui tegemist oleks filmiga, siis mis kõik siin juhtuda võiks? Vulkaan võiks lahvatada, linna võiks tabada raju ning üleujutus...“ (Cliff)

„Cabaret“ toob vaatajate ette meelelahutusest sõltuvuses oleva ühiskonna, kelle frivoolsetest ja kergemeelsetest lõbutustest tulvil elu meenutab tantsu kuristiku serval.

Laulus „Homme päev“ on tajutav tasapisi peadtõstev natsionaalsotsialism, mis ei hooli üksikinimese heaolust ega ka kunstnike ning heidikute maailmast.

„Cabaret'd“ on saatnud suur edu kogu maailmas, kuna selles on kaasa haarav muusika ning fantastiline show ühendatud tõsise teemaga – teemaga, mis meid, vaatajaid, alati puudutab ja liigutab.

Eesti keeles, inglise- ja soomekeelsete subtiitritega

Esiendus 20. oktoobril 2012

Vanemuise suures majas

Esiendus Nokia Kontserdimajas

27. oktoobril 2012

Pjotr Tšaikovski

JEVGENI ONEGIN

Ooper kahes vaatuses

Muusikajuht ja dirigent **Paul Mägi**

Dirigent **Lauri Sirp**

Lavastaja **Dmitri Bertman** (Ooperiteater Helikon, Moskva)

Kunstnik **Igor Nežnoi** (Ooperiteater Helikon, Moskva)

Kostüümikunstnik **Tatjana Tulubjeva** (Ooperiteater Helikon, Moskva)

Aleksandr Puškini samanimelisele värssromaani-le loodud „Jevgeni Oegin“ on meistriteos nii Tšaikovski kümne ooperi hulgas kui ka vene ooperiklassikas.

Noor poeet Lenski on kihlatud röömsameelse Olgaga. Küllastades pruuti, tutvustab ta tulevasele ämmale ja Olga õele Tatjanale oma sõpra Oegini. Unistav ja tagasihoidlik Tatjana armub elupõletajast Oeginisse, kuid mees suhtub neiu tunnetesse üleolevalt.

Melanhoolne, samas igatsev, kirglik ja armastusest pakatav ooper pakub imekauneid veelavaid meloodiaid, nauditavaid koorinumbreid ja kaasahaaravat tantsumuusikat.

Vene keeles, eestikeelsete subtiitritega

Esietendus 6. aprillil 2013

Vanemuise väikeses majas

Jim Jacobs / Warren Casey

GREASE

Muusikal kahes vaatuses

Lavastaja **Georg Malvius** (Rootsi)

Muusikajuht ja dirigent **Tarmo Leinatamm**

Kunstnik **Ellen Cairns** (Šotimaa)

Valguskunstnik **Palle Palmé** (Rootsi)

Osades **Getter Jaani, Uku Suviste**

Osalevad **Vanemuise draamaartistid, WAF laulukoori lauljad, bänd.**

Greaseriteks (ing. grease – rasv, määre) nimetati 1950. aastate USA töölisnoorte subkultuuri, kus poistel oli kombeks oma soenguid pumatiga siluda.

Muusikali tegevus toimub 1959. aastal Rydell High Schoolis. Danny Zukol ja Sandy Dumbrowskil on olnud olnud suvel armulugu ning sügisel satuvad nad ootamatult samasse kooli. Seal on Danny aga Burger Palace Boys nimelise greaserite kamba juht, kellel ei sobi oma tundeid välja näidata. Pettunud Sandy liitub tüdrukutekambaga Pink Ladies. Peale mitmeid katsumusi mõistab Danny viimaks, et Sandy on tema suur armastus. Sandy omakorda leiab, et Danny tagasivõitmiseks tuleb tal oma imago muuta ...

1978 valmis Hollywoodis samanimeline muusikaline film Randal Kleiseri lavastuses, mis tegi ülemaailmseteks staarideks toona vaid 23-aastase John Travolta ning austraalia lauljanna Olivia Newton-Johni.

Eesti keeles, inglise- ja soomekeelsete subtiitritega

Esietendus 4. mail 2013

Vanemuise suures majas

Giacomo Puccini

TOSCA

Ooper kolmes vaatuses

Muusikajuht ja dirigent **Paul Mägi**

Dirigent **Lauri Sirp**

Lavastaja **Mikk Mikiver**, lavastuse taastaja **Ervin Õunapuu**

Lavakujundus **Ervin Õunapuu**

Kostüümikunstnik **Mare Raidma**

Osades: **Irina Vaštšenko** (Venemaa), **Christian Juslin** (Soome),

Jassi Zahharov (RO Estonia) või **Krister St. Hill** (Rootsi),

Taavi Tampuu, Valmar Saar, Rasmus Kull, Märt Jakobson,

Jaan Willem Sibul, kaastegev **Tartu Poistekoor**

1995 esietendunud lavastus taastati 2007. aasta septembris lavastaja Mikk Mikiveri 70. sünniaastapäevaks. Ooperi tegevus toimub 1800. aastal Roomas. Rooma vabariik on kukutatud ja linnas kehtestatud julm politseidiktatuur. Ooperi keskmes seisab halastamatu ja võimu ihkav parun Scarpia. Selle kõrval hargneb lahti kunstnik Mario Cavaradossi ja lauljatar Floria Tosca kirglik ning traagiline armastuslugu.

Itaalia keeles, eestikeelsete subtiitritega

Esietendus 4. septembril 2007

Vanemuise väikeses majas

EELMISEST HOOAJAST REPERTUAARIS

Henry Purcell

HALDJAKUNINGANNA

(FAIRY QUEEN)

Semi-ooper kahes vaatuses

Eesti Teatriliidu aastapremia 2012 – žüüri eriauhind loomingulisele kooslusele

Lavastaja, koreograaf, visuaalid **Saša Pepeljajev** (Venemaa)

Muusikajuht ja dirigent **Lauri Sirp**

Kostüümikunstnik **Liisi Eelmaa**

Osades **Alla Popova, Pirjo Püvi, Merle Jalakas, Karmen Puis, Maria Kallaste, Mati Turi, Simo Breede, Märt Jakobson, Maarja Mitt, Maarius Pärn, Tanel Jonas, Markus Luik, Robert Annus, Julia Kaškovskaja, Laura Quin, Janek Savolainen**

Purcelli „Haldjakuninganna“ on kontseptuaalse barokkteatri briljantne ning mõistatuslik näide. Selle ilu ja saladused moodustasid algselt ühe osa kolossaalsest õukonnaetendusest. Ooperi muinasjutulised, lihtsameelsed ja targad tegelaskujud ei kiirusta oma eesmärkide ning kavatsuste paljastamisega. Purcelli meloodiate kui kalliskividena kaunistatuna vaatlevad nad Shakespeare'i „Suveöö unenägu“, lisavad sellele oma märkusi ja teevad sellest oma järeldusi.

Me võime üksnes arvata, mida kõik need lood, sõnad ja helid 400 aastat tagasi tähendasid. Tähtmine lavastada seda ooperit tänapäeval nõuab aga tervet võtmekimpu selle labürindi arvutute uste avamiseks. Mina läksin neid võtmeid otsima masinate ja absurdse mehaanika maailma.

Siin see on: kineetiline ja kontseptuaalne „Haldjakuninganna“, mis õpetab meid mitte kartma Shakespeare'i loomingut.

Aleksander Pepeljajev

16.01.2011

Inglise keeles, eestikeelsete subtiitritega

Esietendus 5. veebruaril 2011

Sadamateatris

Gaetano Donizetti

MARIA STUARDA

Ooper kahes vaatuses

Muusikajuht ja dirigent **Mihkel Kütson**Dirigent **Lauri Sirp**Lavastaja **Roman Hovenbitzer**
(Saksamaa)Kunstnik **Roy Spahn** (Saksamaa)Valguskunstnik **Palle Palmé** (Rootsi)Osades **Alla Popova, Karmen Puis,**
Oleg Balashov (Peterburi Maria teater),
Aare Saal (RO Estonia), **Märt Jakobson,**
Valentina Kremen

Kuninganna Elisabetta I armastab Leicesteri krahvi, ent kahtlustab, et too on armunud hoopis Šoti kuningannasse Mariasse. Kahe naise konkurents poliitikas ja armastuses ei saa hästi lõppeda.

„Maria Stuarda“ esietendus toimus Milano La Scalas 1835. Uuesti jõudis ooper lavale alles 123 aastat hiljem, siis juba selleks, et jääda püsivalt ooperimajade repertuaari.

Itaalia keeles, eestikeelsete subtiitritega

Esietendus 5. mail 2011
Vanemuise väikeses majas

Franz Lehár

LÖBUS LESK

(Die lustige Witwe)

Operett kahes vaatuses

Muusikajuht ja dirigent **Paul Mägi**Dirigendid **Endel Nõgene, Lauri Sirp**Lavastaja **Jussi Tapola** (Soome Rahvusooper)Kunstnik **Anna Kontek** (Soome Rahvusooper)Koreograaf **Aita Vuolanto** (Soome)Osades **Karmen Puis, René Soom** (RO Estonia)või **Taavi Tampuu, Taisto Noor, Margit Saulep,****Urmas Põldma** (RO Estonia) või **Reigo Tamm,****Margus Jaanovits, Jaan Willem Sibul, Tõnu Kattai,****Märt Jakobson, Valentina Kremen, Merle Jalakas,****Simo Breede, Rasmus Kull jt**

Opereti tegevus toimub Pariisis. Krahv Danilo perekond ei luba tal lihtsa neiu Hanna kätt paluda. Hanna abiellub seepeale jõuka pankuriga, kes peagi pärast pulmi sureb. Temast saab rikas lesk, kellel kosilastest puudu ei tule. Danilo ei julge aga talle enam läheneda ja oma armastust tunnistada, kuna võidakse arvata, et temagi on üksnes raha peal väljas. Hannal tuleb asi endal käsile võtta...

Eesti keeles, ingliskeelsete subtiitritega

Esietendus 30. septembril 2011
Vanemuise suures majas

Jules Massenet

WERTHER

Ooper kahes vaatuses

Muusikajuht ja dirigent **Paul Mägi**Dirigent **Lauri Sirp**Lavastaja **Albert-André Lheureux** (Belgia)Kunstnik **Liina Keevallik**Osades **Ivan Magri** (Itaalia), **Katarina Giotas**(Rootsi) või **Karmen Puis, Taavi Tampuu,****Märt Jakobson** või **Valmar Saar, Reigo****Tamm** või **Rasmus Kull, Simo Breede, Alla****Popova** või **Pirjo Püvi** või **Helen Nõmm**

Werther on lootusetult armunud kaunisse Charlotte'i, kes vastab ka mehe tunnete. Ent surevale emale antud lubaduse tõttu abiellub neiu siiski teise mehega ning Werther sooritab enesetapu.

Johann Wolfgang von Goethe romaan „Noore Wertheri kannatused“ avaldati 1774. aastal.

Sügavalt romantiline lugu noorest poeetist tekitas sensatsiooni ning sellest sai üks loetavamaid teoseid omal ajal. Ülipopulaarne romaan mõjutas isegi moodi – noormehed üle Euroopa püüdsid jäljendada Wertheri riietumisstiili. Edukusel oli paraku ka varjupool, kuna mitmed noored mehed sooritasid enesetapu samal moel kui Werther.

Prantsuse keeles, eestikeelsete subtiitritega

Esietendus 10. märtsil 2012
Vanemuise väikeses majas

Disney ja Cameron Mackintoshi

MARY POPPINS

Muusikal kahes vaatuses

P. L. Traversi raamatu „Mary Poppins“ ja Walt Disney samanimelise filmi (1964) ainetel

Originaalmuusika ja laulusõnad **Richard M. Sherman ja Robert B. Sherman**

Libreto **Julian Fellowes**

Uued laulud, täiendav muusika ja laulusõnad **George Stiles ja Anthony Drewe**

Koostöös **Cameron Mackintoshiga**

Lavastaja **Georg Malvius** (Rootsi)

Muusikajuht ja dirigent **Tarmo Leinatamm**

Kunstnik **Iir Hermeliin**

Kostüümikunstnik **Ellen Cairns** (Šotimaa)

Valguskunstnik **Palle Palmé** (Rootsi)

Koreograaf **Cedric Lee Bradley** (USA)

Osades **Hanna-Liina Võsa või Nele-Liis Vaiksoo, Andres Mähar või Karol Kuntsel, Merle Jalakas või Eve Kivisaar,**

Hannes Kaljujärvi või Veikko Täär, Kristiina Raahel Uiga või Laura Danilas või Karoliine Pärlin, Kaspar Kiisk või Mihkel Känd või Alger Ahuna, Külliki Saldre või Merle Jääger, Lauri Liiv või Simo Breede, Jaan Willem Sibul, Karmen Puis, Siiri Koodres, Katrin Kapinus, Janek Savolainen, Endel Kroon jt.

Idatuul toob Bankside perekonda Kirsipuude alleel uue lapsehoidja, ülimalt edeva, eneseteadliku ja maagiliste võimetega Mary Poppinsi. Bankside võsud Michael ja Jane satuvad koos temaga uskumatutesse seiklustesse. Paraku jääb Mary üksnes niikauaks, kui tuul pöördub...

Eesti keeles, inglise- ja soomekeelsete subtiitritega

Esietendus 25. novembril 2011 Vanemuise suures majas

Janno Pöldma / Heiki Ernits / Priit Pajusaar

KOSMONAUT LOTTE

Lastemuusikal kahes vaatuses

Laulusõnad **Leelo Tungal**

Lavastaja **Ain Mäeots**

Muusikaline juht ja dirigent **Tarmo Leinatamm**

Dirigent **Lauri Sirp**

Kunstnikud **Iir Hermeliin ja Rosita Raud**

Valguskunstnik **Palle Palmé** (Rootsi)

Koreograaf **Janek Savolainen**

Osades **Gerli Padar või Luisa Värk, Aivar Tommingas või Juss Haasma, Robert Annus või Simo Breede, Jaan Willem Sibul või Märt Jakobson, Tõnu Kilgas või Jüri Lumiste, Pirjo Püvi või Maria Kallaste, Veikko Täär või Tanel Jonas, Risto Orav, Krista Kotselainen ja lapsed**

Lotte ärkab hommikul oma kodus ning õhtuks on ta jõudnud juba Kuu peal ära käia! Tegusa Lotte jaoks on see tavapärane tore seiklus ning nagu ikka, on tal päeva lõpuks jälle mõni uus sõber ja hulk uusi teadmisi. Kuu peal käib ära ka jänes Adalbert – mida tema seal teeb, saate teada, kui tuletate teatrisse!

Esietendus 5. mail 2012 Vanemuise suures majas

Esietendus Nokia Kontserdimajas 25. mail 2012

Richard Rodgers & Oscar Hammerstein

HELISEV MUUSIKA

Muusikal kahes vaatuses

Lavastaja **Ain Mäeots**

Muusikajuht ja dirigent **Tarmo Leinatamm**

Kunstnik **Riina Degtjarenko** (Eesti Draamateater)

Kostüümikunstnik **Gerly Tinn**

Valguskunstnik **Palle Palmé** (Rootsi)

Koreograaf **Antton Laine** (Soome)

Osades **Hanna-Liina Võsa või Birgit Õigemeel, Jüri Lumiste või Raivo E. Tamm, Eva Püssa või Maria Kallaste, Karmen Puis või Silvi Vrait, Külliki Saldre või Kais Adlas, Raivo Adlas või Rein Pakk, Jaan Willem Sibul või Ain Mäeots, Karol Kuntsel või Rasmus Kull, Maarja Mitt või Liisa Pulk jt**

Hollywoodis vändatud film Julie Andrews ja Christopher Plummeriga peosades on armastatud terves maailmas. Imekaunis muusika, kaunid loodusvaated ja head näitlejatööd on selle perekonnaloole teinud paljude põlvkondade jaoks kauniks ja elamusrohkeks.

Eesti keeles, inglise- ja soomekeelsete subtiitritega

Esietendus 27. novembril 2010 Vanemuise suures majas

**Maestro Paul Mägi
meistrikursuste lõppkontsert**

7. septembril 2012 kl 19 Tartu Jaani kirikus

Giuseppe Verdi *Avamäng ooperile „Nabucco“*
Antonin Dvořák 9. sümfoonia e-moll, op. 95
„Uuest maailmast“

Ooperiaariad ja ansamblid

Vanemuise Sümfooniaorkester

Dirigeerivad kursustel osalejad

Korraldajad: Dirigentenforum des
Deutschen Musikrates ja teater Vanemuine

**Professor Jenny Anvelti
meistrikursuste lõppkontsert**

8. septembril 2012 kl 14 Tartu Raekoja saalis

Esinevad kursustel osalejad, sissepääs tasuta.

**Vanemuise Sümfooniaorkestri
ja Vanemuise kontserdimaja
hooaja avakontsert**

14. septembril 2012 kl 19 Vanemuise kontserdimajas

15. septembril 2012 kl 19 Estonia kontserdisaalis

Antonin Dvořák *Stabat mater* op. 58

Magdalena Risberg (sopran, Rootsi)

Katarina Giotas (metsosopran, Rootsi)

Seok Be Ha (tenor, Korea)

Krisjanis Norvelis (bass, Läti Rahvusoper)

Vanemuise Sümfooniaorkester ja ooperikoor,
Tartu Noortekoor

Dirigent Paul Mägi

Vanemuise teatri ja Eesti Kontserdi koostööprojekt

Sümfooniakontsert

16. novembril 2012 kl 19 Vanemuise kontserdimajas

Jaan Rääts *Intrata* op. 102

Urmas Sisask Klarnetikontsert op. 33

Emmanuel Sejourne *Marimbakontsert*

Wojciech Kilar *Orawa*

Jaan Rääts *Sümfoonia nr 8* op. 74

Tõnu Kalm (klarnet)

Heigo Rosin (marimba)

Vanemuise Sümfooniaorkester

Dirigent Lauri Sirp

Vanemuise teatri ja Eesti Kontserdi koostööprojekt

**Vanemuise Sümfooniaorkestri
advendikontsert**

22. detsembril 2012 kl 18 Tartu Jaani kirikus

Jõululaule John Rutteri seades

Vanemuise Sümfooniaorkester ja ooperikoor,

Tartu Noortekoor

Dirigent Lauri Sirp

MEMORY 2013

Muusikalikontsert kahes osas

10. ja 11. jaanuaril kl 19 Vanemuise suures majas

12. jaanuaril kl 14 ja kl 19 Ugala teatris

18. jaanuaril kl 19 Jõhvi kontserdimajas

19. jaanuaril kl 19 Estonia kontserdisaalis

Vanemuise Sümfooniaorkester

Dirigent Tarmo Leinatamm

Ooperi- ja operetigala

8. veebruaril 2013 kl 19 Vanemuise kontserdimajas

Vanemuise Sümfooniaorkester, ooperikoor
ja solistid

Dirigent Paul Mägi

Vanemuise teatri ja Eesti Kontserdi koostööprojekt

**Vanemuise Sümfooniaorkestri
ja Vanemuise kontserdimaja
hooaja lõppkontsert**

16. mail 2013 kl 19 Estonia kontserdisaalis

17. mail 2013 kl 19 Vanemuise kontserdimajas

18. mail 2013 kl 19 Jõhvi kontserdimajas

Robert Schumann *Introduktsioon ja
Allegro appassionato* op. 92

Fryderyk Chopin *Andante spianato ja
Grande polonaise brillante* op. 22

Ottoring Respighi *Rooma pidustused*

Ivari Ilja (klaver)

Vanemuise Sümfooniaorkester

Dirigent Paul Mägi

Vanemuise teatri ja Eesti Kontserdi koostööprojekt

**Vanemuise Sümfooniaorkestri
tasuta suvekontsert**

28. juulil 2013 kl 20 Kassitoome orus

Dirigent Paul Mägi

Lotte jõulupidu

Lottel on jõulude eel plaanis oma sõbrad kuuse ümber kokku kutsuda ja laulda jõuluvanale mõned toredad laulud. Külla on lubanud tulla nii Mary Poppins kui perekond Banks Inglismaalt, samuti von Trappide pere Austriast, Oskar, Adalbert ning doktor Ave Leiuajateküllast, haldjas lavastusest „Nukitsamees“, Getter Jaani ja paljud-paljud teised.

Osalevad: Gerli Padar, Getter Jaani, Jaan Willem Sibul, Merle Jalakas, Aivar Tommingas, Maria Soomets, Maarja Mitt või Liisa Pulk, Jüri Lumiste, Priit Strandberg jt.

Vanemuise Sümfooniaorkester ja bänd
Tarmo Leinatamme dirigeerimisel.

Esietendus 6. detsembril 2012
Vanemuise suures majas

Vanemuise aastalõpuball

30. detsembril kell 19.00

Vanemuise teatri- ja kontserdimajas

MOONLIGHT EXPRESS

Jazzlavastus

Lavastaja ja kunstnik **Mare Tommingas**

Koreograafid **Igor Barberic** (Horvaatia)

Mare Tommingas

Muusikajuht ja dirigent **Tarmo**

Leinatamm

Valguskujundus **Tõnu Eimra,**

Mare Tommingas

Vanemuise balletitrupp, Big Band Tartu,

Vanemuise sümfooniaorkestri

keelpillirühm

Jazzmuusika on oma saja-aastase ajaloo päris algusest saati olnud avatud muusika. Kõike, mis tema kõlavälja satub, võib-saab-tohib muuta jazziks. Olgu see klassika, folk või edetabelite popmuusika.

Frank Sinatra, Tony Bennet, Glenn Miller, George Gershwin, Benny Goodman, Diana Krall, Nat King Cole ja teised tähed on need väljavalitud, kelle loominguks Hedvig Hanson, Uku Suviste, Aivar Tommingas ja Vanemuise balletiartistid oma tõlgenduse annavad.

Suurejooneline show uue sisulise lähene-misega jazziklassikale.

Esiendus 22. septembril 2012
Vanemuise suures majas

HEDVIG HANSON

UKU SUVISTE

AIVAR TOMMINGAS

Vanemuise balletitrupp

Big Band Tartu

Jazzlavastus

MOONLIGHT express

LAVASTAJA ja KUNSTNIK

MARE TOMMINGAS

KOREOGRAAF

IGOR BARBERIC (Horvaatia)

MUUSIKAJUHT JA DIRIGENT

TARMO LEINATAMM

ÕHTU STRAUSSIGA

Muusikajuht ja dirigent **Lauri Sirp**

Lavastaja-koreograaf **Fabrice Gibert**

Kunstnik **Jaak Vaus**

Kostüümikunstnik **Mare Tommingas**

Osalevad **Pirjo Püvi, Karmen Puis, Reigo Tamm, Taavi**

**Tampuu, Vanemuise balletitrupp, sümfooniaorkester
ja ooperikoor**

Glamuurne õhtu surematu Straussiga!

Esiendus 30. novembril 2012

Vanemuise väikeses majas

KULDVÕTMEKESE LUGU

Tantsulavastus lastele

Paljude põlvkondade lastele hästi tuntud Buratino ja kuldvõtmekese lugu Vanemuise Tantsu- ja Balletikooli nooremate klasside õpilaste osalusel.

Papa Carlo, Tortilla, Jutustaja, Karabas Barabasi jt rollides **Aivar Kallaste**
Tantsud loob **Julia Litvinenko**
Lavastab ja kujundab **Mare Tommingas**

Esietendus 14. veebruaril 2013
Teatri Kodus

THRILLER - TRIBUTE TO MICHAEL JACKSON

Kontsert-tantsuetendus

Koreograaf-lavastaja **Cedric Lee Bradley** (USA)
Muusikajuht ja dirigent **Tarmo Leinatamm**
Kunstnik **Mare Tommingas**

Vanemuine jätkab oma 2009. aastal alguse saanud säravate kontsert-tantsuetenduste traditsiooni. Laval on solistid, Vanemuise balletiartistid ja *live-band!*

Thriller kõneleb artistlikkusest, mis köitis Michael Jacksonit mineviku Hollywoodi näitlejate puhul, kes suutsid haarata ja puudutada publikut, seda teinekord isegi pelgalt koha peal seistes. Lavastuse koreograafia on edasiarendus kõigest sellest, mida kogesin temast inspireerituna nii esineja kui koreograafina. Viis, kuidas publikut ahhetama panna, on kunst omate, üks väga keeruline kunst ja see ongi tegelikult lavastuse "Thriller - kummardus Michael Jacksonile" olemus - või nagu Michael selle sõnastas: "Ära peatu enne, kui sul on saanud küllalt".

Cedric Bradley, lavastaja

Esietendus 7. juunil 2013
Vanemuise suures majas

Rahvusvahelisele tantsupäevale pühendatud

BALLETI GALA "Reveranss Tšaikovskile"

Klassikalise balleti ja kaasaegse tantsu interpretatsioonid Tšaikovski surematule muusikale!

Galal esinevad solistid ja nimekate balletikoolide lõpetajad Inglismaalt, Saksamaalt, Venemaalt, Belgiast, Šveitsist, Leedust, Lätist ja Eestist. Esietendub Vanemuise Tantsu- ja Balletikooli 4. lennu diplomilavastus.

28. aprillil 2013 Vanemuise suures majas

KAUNITAR JA KOLETIS

Ballett

Ilja Glazunovi, Joaquin Turina ja Malcolm Arnoldi muusikale

Muusikajuht ja dirigent **Lauri Sirp**
Lavastaja-koreograaf **Silas Stubbs**
Kunstnik **Iir Hermeliin**

Kostüümikunstnik **Louise Flanagan** (Inglismaa)

Osades: **Hayley Blackburn, Julia Litvinenko, Nashua Mironova, Ilja Mironov, Brandon Alexander, Vanemuise balletitrupp**

Lavastuse kandev sõnum on suures osas seotud tunnetega, mis meis teki- vad, kui kohtame endast erinevaid inimesi. Lavastuse peategelased ei sobi oma silmatorkava ja erilise välimuse tõttu neid ümbritsevasse keskkonda. Mõlemad kangelased on unistajad, kes elus kuidagi kohta ei leia ja suurtest ning ilmselgetest erinevustest hoolimata mõistavad ootamatult, et tajuvad maailma üsna sarnaselt. See on lugu armastusest ja sisemisest ilust.

Esietendus 9. märtsil 2013
Vanemuise suures majas

EELMISEST HOOAJAST REPERTUAARIS

CASANOVA

Tantsulavastus

Koreograaf-lavastaja, lava- kujundus, muusikaline kujundus **David Sonnenbluck** (Belgia)
Muusika: Vivaldi, Mozart, Tynsi, traditsiooniline araabia muusika

Kostüümikunstnikud **David Sonnenbluck, Mare Tommingas**

Valguskujundus **Andres Sarv** ja **Imbi Mäik**

Osades: **Colin Thomas Maggs, Ilja Mironov, Julia Litvinenko, Nashua Mironova, Hayley Blackburn, Vanemuise balletitrupp**

Ajast aega on Casanova saatus tekitanud inimkonnas ihalust ilu järele. See skandaalne veneetslane polnud mitte ainult seikleja, petis ja vabamõtleja, nagu teda tavaliselt kujutatakse, vaid ka poeet, memuaarikirjanik, filosoof ja muusik. Sellest lähtudes on David Sonnenbluck loonud nii stiili kui muusika poolest ajatu balleti – see on ühtlasi nii barokne kui kaasaegne.

„Casanova” loos on ilma peitmata, päris avalikult sees kõik see, mis teeb inimesest Casanova. Võib meenutada teda kui kirjandusja filmitegelast. Võib arutleda selle üle, miks ka tänapäeval on inimesi, kes teisi oma osava suhtlemisega meelitavad, kuid tühja hingega peletavad. On kind-

laks tehtud, et armumise ajal too- dab otsmikusagara ajukoor looduse võimsamaid erguteid: dopamiini ja noradrenaliini. Kui need hormoonid ajus laiali valguvad, tekitab see keskendunud tähelepanu, tohutut energiat, motiveeritust tasu saami- seks, rõõmsameelsust ja isegi hullust. Need ongi ju romantilise armastusega seotud tunded. Seda Casanova ju jah- tiski. Tunne ja energia, mis jahi käima panevad, on Vanemuise balletis sada protsenti sees. Sonnenbluck ja trupp on tabanud casanovalikkuse tuuma ning annavad seda väljendusrikkalt ja nakatavalt edasi.

Kristiina Garancis, Sirp

Esietendus 12. märtsil 2011
Vanemuise väikeses majas

Taas repertuaaris!

Pjotr Tšaikovski
UINUV KAUNITAR

Ballett

Libretist ja koreograaf-lavastaja **Pär Isberg**
(Rootsi Kuninglik Ballett)
Dirigent **Lauri Sirp**

Kunstnik **Bo-Ruben Hedwall** (Rootsi)
Kostüümikunstnik **Emma Gauffin** (Rootsi)
Valguskujundaja **Tõnu Eimra**

Osatäitjad: **Hayley Blackburn, Colin Thomas Maggs, Janika Suurmets, Julia Litvinenko, Nashua Mironova, Ilja Mironov, Raminta Rudžionyte, Julia Kaškovskaja jt.**

Spetsiaalselt Vanemuise truppi silmas pidades on loodud "Uinuvale kaunitarile" täiesti uus libreto. Laval elustatakse päästmatult kadunud "eilne maailm", mil kõrgklass elas pillavalt ilutsevat jõudeelu ning gram-mofon ja filmikaamera tekitasid samavõrra imetlust kui umbusku. /.../

Leenu Nigu, Eesti Päevaleht

Esiendus 4. oktoobril 2008
Vanemuise suures majas

Pjotr Tšaikovski
PÄHKLIPUREJA

Ballett

Libreto Elsa Beskovi lasteraamatu "Petters och Lottas Jul" ("Petteri ja Lotta jõulud") ainetel
Pär Isberg ja **Erik Näslund**
Koreograaf-lavastaja **Pär Isberg** (Rootsi)
Muusikajuht ja dirigent **Lauri Sirp**
Kunstnik **Bo-Ruben Hedwall** (Rootsi)
Kostüümikunstnik **Ann-Mari Anttila** (Rootsi)
Valguskunstnik **Torkel Blomkvist** (Rootsi)
Osades: **Matthew Jordan, Benjamin Kyprianos, Raminta Rudžionyte, Nashua Mironova, Janika Suurmets, Rita Dolgihh, Julia Kaškovskaja, Hayley Blackburn, Julia Litvinenko, Ilja Mironov, Silas Stubbs jt.**

Kaks orbu, Petter ja Lotta, elavad koos oma tädide Pruuni, Rohelise ja Lillaga. See on nende esimene koosveedetud jõuluaeg, kus lapsed saavad ise minna metsast jõulukuuske tooma ja seda hiljem ehtida.

Jõuluettevalmistused on täies hoos. Paljud sellest salapärasest saginast on lastele arusaamatu, kuna nad ei ole kunagi varem jõule pidanud. Tulevad külalised, ilmub Jõulusokk kingitustega...Lotta saab endale jõulusoku pea kujulised pähklitangid ja Petter kepphobuse.

Kui külalised on ära läinud, on ka lastel aeg magama minna ja siis alles tõeliselt salapärased lood juhtuma hakkavad...

Esiendus 26. novembril 2006
Vanemuise suures majas

SEPTEMBER

P	2.9	19	OBLMOV Esiendus! I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
R	7.9	11	PETTSON JA FINDUS Esiendus! S. Nordqvisti lastenäidend TK
R	7.9	19	MAESTRO PAUL MÄGI MEISTRIKURSUSTE LÖPPKONTSEERT Jaani kirik
L	8.9	12	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
L	8.9	14	PROFESSOR JENNY ANVELTI MEISTRIKURSUSTE LÖPPKONTSEERT Tartu Raekoja saal
P	9.9	12	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
P	9.9	17	TEATRIBÄNDIDE FESTIVAL Sadam
T	11.9	19	OBLMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
K	12.9	19	OBLMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
R	14.9	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM
R	14.9	19	HOOAJA AVAKONTSEERT VKM
L	15.9	19	VIIMNEPÄEV M. Undi reMATIX (2.40) Sadam
P	16.9	12	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
P	16.9	16	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM
T	18.9	18	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
T	18.9	19	PAANIKA M. Myllyaho tragikomöödia (2.30) Sadam
N	20.9	19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
R	21.9	19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
L	22.9	12	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
L	22.9	19	MOONLIGHT EXPRESS Esiendus! Jazzlavastus SM
L	22.9	19	OBLMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
P	23.9	16	VIIMNEPÄEV M. Undi reMATIX (2.40) Sadam
T	25.9	19	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal (2.50) SM
K	26.9	19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus SM
K	26.9	19	KADUNUD KÄSI M. McDonaghi näidend (1.40) Sadam
N	27.9	11	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
N	27.9	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM
N	27.9	19	KARJÄÄR Uku Uusberg (2.20) Sadam
R	28.9	19	LÖBUS LESK F. Lehári operett (2.50) SM
R	28.9	19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
L	29.9	19	KARJÄÄR Uku Uusberg (2.20) Sadam
P	30.9	12	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
P	30.9	16	UINUV KAUNITAR P. Tšaikovski ballett (2.30) SM

P	30.9	16	PAANIKA M. Myllyaho tragikomöödia (2.30) Sadam
---	------	----	--

RINGREISID

T	4.9	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) Rakvere Teatris
K	5.9	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) Viljandi Ugala
N	6.9	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) Võru Kandles
R	7.9	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) Tallinnas,Vene Teatris
L	8.9	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) Tallinnas,Vene Teatris
P	9.9	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) Pärnu Endlas
L	15.9	19	HOOAJA AVAKONTSEERT Estonia KM

OKTOOBER

T	2.10	15	APPI! Ooper!? 1. tund Ooperitund (0.45) SM fuajee
T	2.10	19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus SM
T	2.10	19	PUHASTUS S. Oksase draama (2.30) VM
T	2.10	19	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus (1.20) Sadam
K	3.10	11	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
K	3.10	18	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
K	3.10	19	OBLMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
N	4.10	19	TOSCA G. Puccini ooper (2.45) VM
N	4.10	19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
R	5.10	12	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal (2.50) SM
R	5.10	19	VIHMAMEES D. Gordonini näidend (2.35) VM
R	5.10	19	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus (1.20) Sadam
L	6.10	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM
L	6.10	19	TOSCA G. Puccini ooper (2.45) VM
L	6.10	19	KARJÄÄR Uku Uusberg (2.20) Sadam
P	7.10	12	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Põldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
P	7.10	12	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
P	7.10	16	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng (1.20) VM
P	7.10	19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus SM
T	9.10	19	HISPAANIA ÖÖ Kontsertlavastus (1.45) VM
T	9.10	19	KADUNUD KÄSI M. McDonaghi näidend (1.40) Sadam
K	10.10	19	HARMOONIA M. Myllyaho tragikomöödia (1.45) Sadam
N	11.10	11	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK

N 11.10	🕒 18	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
N 11.10	🕒 19	CASANOVA D. Sonnenblucki ballett (1.50) VM
N 11.10	🕒 19	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
R 12.10	🕒 19	MARIA STUARDA G. Donizetti ooper (2.30) VM
R 12.10	🕒 19	VIIMNEPÄEV viimast korda! M. Undi reMATIX (2.40) Sadam
L 13.10	🕒 12	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
L 13.10	🕒 19	UINUV KAUNITAR P. Tšaikovski ballett (2.30) SM
L 13.10	🕒 19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
P 14.10	🕒 12	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
P 14.10	🕒 16	LÖBUS LESK F. Lehári operett (2.50) SM
P 14.10	🕒 16	KONTSERT DIKTAATORILE R. Harwoodi psühholoogiline thriller (1.55) VM
T 16.10	🕒 11	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
T 16.10	🕒 19	KARJÄÄR Uku Uusberg (2.20) Sadam
K 17.10	🕒 19	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng (1.20) VM
N 17.10	🕒 19	PAANIKA M. Myllyaho tragikomöödia (2.30) Sadam
K 18.10	🕒 19	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus (1.20) Sadam
R 19.10	🕒 19	PUHASTUS S. Oksase draama (2.30) VM
L 20.10	🕒 19	CABARET Esietendus! J. Kanderi/F. Ebbi muusikal SM
L 20.10	🕒 19	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng (1.20) VM
P 21.10	🕒 12	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
P 21.10	🕒 16	CASANOVA D. Sonnenblucki ballett (1.50) VM
P 21.10	🕒 16	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
T 23.10	🕒 11	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
T 23.10	🕒 19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal SM
K 24.10	🕒 11	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
K 24.10	🕒 18	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
K 24.10	🕒 19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal SM
K 24.10	🕒 19	PAANIKA M. Myllyaho tragikomöödia (0.50) Sadam
N 25.10	🕒 19	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal (2.50) SM
R 26.10	🕒 11	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
L 27.10	🕒 19	TAGASI EESTISSE Esietendus! U. Vadi draama VM
P 28.10	🕒 12	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
P 28.10	🕒 19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM

T 30.10	🕒 19	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama VM
K 31.10	🕒 11	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
K 31.10	🕒 12	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
K 31.10	🕒 19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus SM
P 31.10	🕒 19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam

RINGREISID

L 27.10	🕒 19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal Nokia KM
P 28.10	🕒 19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal Nokia KM

NOVEMBER

N 1.11	🕒 12	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal (2.50) SM
N 1.11	🕒 19	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng (1.20) VM
N 1.11	🕒 19	HALDJAKUNINGANNA H. Purcelli semi-ooper (3.15) Sadam
R 2.11	🕒 18	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
R 2.11	🕒 19	TOSCA G. Puccini ooper (2.45) VM
R 2.11	🕒 19	HARMOONIA M. Myllyaho tragikomöödia (1.45) Sadam
L 3.11	🕒 12	AADU REGI MÄLESTUSÜRITUS VM
L 3.11	🕒 19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal SM
L 3.11	🕒 19	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama VM
L 3.11	🕒 19	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus (1.20) Sadam
P 4.11	🕒 12	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
P 4.11	🕒 16	UINUV KAUNITAR P. Tšaikovski ballett (2.30) SM
P 4.11	🕒 16	VIHMAMEES D. Gordoni näidend (2.35) VM
P 4.11	🕒 19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
T 6.11	🕒 19	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama VM
K 7.11	🕒 19	HALDJAKUNINGANNA H. Purcelli semi-ooper (3.15) Sadam
N 8.11	🕒 19	CASANOVA D. Sonnenblucki ballett (1.50) VM
R 9.11	🕒 19	HALDJAKUNINGANNA Viimast korda! H. Purcelli semi-ooper (3.15) Sadam
L 10.11	🕒 19	MUSTA PORI NÄKKU Esietendus! M. Raua draama SM
L 10.11	🕒 19	MARIA STUARDA G. Donizetti ooper (2.30) VM
P 11.11	🕒 16	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus SM
P 11.11	🕒 19	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
T 13.11	🕒 11	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
T 13.11	🕒 12	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal (2.50) SM

T 13.11	🕒 18	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
T 13.11	🕒 19	VIHMAMEES D. Gordoni näidend (2.35) VM
T 13.11	🕒 19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
K 14.11	🕒 15	APPI! Ooper!? 2.tund Ooperitund. Eesti teatrimuusika SM fuajee
K 14.11	🕒 19	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama SM
K 14.11	🕒 19	CASANOVA D. Sonnenblucki ballett (1.50) VM
K 14.11	🕒 19	HARMOONIA M. Myllyaho tragikomöödia (1.45) Sadam
N 15.11	🕒 19	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama SM
R 16.11	🕒 19	HISPAANIA ÖÖ Kontsertlavastus (1.45) VM
R 16.11	🕒 19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM
R 16.11	🕒 19	KADUNUD KÄSI M. McDonaghi näidend (1.40) Sadam
R 16.11	🕒 19	SÜMFOONIAKONTSERT VKM
L 17.11	🕒 12	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
L 17.11	🕒 19	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama SM
L 17.11	🕒 19	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama VM
P 18.11	🕒 12	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
P 18.11	🕒 16	PUHASTUS S. Oksase draama (2.30) VM
P 18.11	🕒 16	PAANIKA M. Myllyaho tragikomöödia (2.30) Sadam
T 20.11	🕒 19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal SM
K 21.11	🕒 11	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
K 21.11	🕒 18	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
K 21.11	🕒 19	UINUV KAUNITAR P. Tšaikovski ballett (2.30) SM
K 21.11	🕒 19	KONTSERT DIKTAATORILE R. Harwoodi psühholoogiline thriller (1.55) VM
N 22.11	🕒 19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal SM
N 22.11	🕒 19	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng (1.20) VM
R 23.11	🕒 12	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
R 23.11	🕒 19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus SM
R 23.11	🕒 19	PUHASTUS S. Oksase draama (2.30) VM
L 24.11	🕒 19	MARIA STUARDA G. Donizetti ooper (2.30) VM
L 24.11	🕒 19	REMONDIMEES Esietendus! U. Lennuki draama Sadam
P 25.11	🕒 12	PÄHKLIPIUREJA P. Tšaikovski ballett (2.00) SM
P 25.11	🕒 16	KONTSERT DIKTAATORILE Viimast korda! R. Harwoodi psühholoogiline thriller (1.55) VM
P 25.11	🕒 16	PAANIKA M. Myllyaho tragikomöödia (2.30) Sadam
P 25.11	🕒 19	LÖBUS LESK F. Lehári operett (2.50) SM

T 27.11	🕒 11	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
T 27.11	🕒 18	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
T 27.11	🕒 19	REMONDIMEES U. Lennuki draama Sadam
K 28.11	🕒 19	REMONDIMEES U. Lennuki draama Sadam
N 29.11	🕒 12	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
N 29.11	🕒 19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM
N 29.11	🕒 19	KARJÄÄR Uku Uusberg (2.20) Sadam
R 30.11	🕒 19	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama SM
R 30.11	🕒 19	ÕHTU STRAUSSIGA Esietendus! VM

RINGREISID

L 17.11	🕒 19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal Nokia KM
P 18.11	🕒 16	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal Nokia KM

DETSEMBER

L 1.12	🕒 12	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal (2.50) SM
L 1.12	🕒 19	LÖBUS LESK F. Lehári operett (2.50) SM
L 1.12	🕒 19	HISPAANIA ÖÖ Viimast korda! Kontsertlavastus (1.45) VM
L 1.12	🕒 19	REMONDIMEES U. Lennuki draama Sadam
P 2.12	🕒 12	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
P 2.12	🕒 16	PÄHKLIPIUREJA P. Tšaikovski ballett (2.00) SM
P 2.12	🕒 16	VIHMAMEES D. Gordoni näidend (2.35) VM
P 2.12	🕒 16	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
T 4.12	🕒 19	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama VM
T 4.12	🕒 19	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus (1.20) Sadam
K 5.12	🕒 19	CASANOVA D. Sonnenblucki ballett (1.50) VM
K 5.12	🕒 19	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
N 6.12	🕒 11	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
N 6.12	🕒 12	LOTTE JÕULUPIDU Esietendus! Lastekontsert SM
N 6.12	🕒 14	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
N 6.12	🕒 18	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
N 6.12	🕒 18	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert SM
N 6.12	🕒 19	ÕHTU STRAUSSIGA VM
N 6.12	🕒 19	HARMOONIA M. Myllyaho tragikomöödia (1.45) Sadam
R 7.12	🕒 12	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert SM

R	7.12	🕒	19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus.....SM
R	7.12	🕒	19	REMONDIMEES U. Lennuki draama.....Sadam
L	8.12	🕒	12	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal.....(2.15) SM
L	8.12	🕒	19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal.....SM
L	8.12	🕒	19	PAANIKA M. Myllyaho tragikomöödia.....(2.30) Sadam
P	9.12	🕒	12	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele.....(0.46) TK
P	9.12	🕒	16	PÄHKLIPUREJA P. Tšaikovski ballett.....(2.00) SM
P	9.12	🕒	16	VIHMAMEES viimast korda! D. Gordoni näidend.....(2.35) VM
P	9.12	🕒	19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk.....(2.05) Sadam
T	11.12	🕒	11	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend.....TK
T	11.12	🕒	12	PÄHKLIPUREJA P. Tšaikovski ballett.....(2.00) SM
T	11.12	🕒	14	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend.....TK
T	11.12	🕒	18	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend.....TK
T	11.12	🕒	18	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert.....SM
T	11.12	🕒	19	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad.....Sadam
K	12.12	🕒	12	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert.....SM
K	12.12	🕒	16	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus.....(0.40) TK
K	12.12	🕒	19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal.....SM
K	12.12	🕒	19	PUHASTUS S. Oksase draama.....(2.30) VM
K	12.12	🕒	19	REMONDIMEES U. Lennuki draama.....Sadam
N	13.12	🕒	11	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele.....(0.46) TK
N	13.12	🕒	12	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert.....SM
N	13.12	🕒	14	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele.....(0.46) TK
N	13.12	🕒	19	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal.....(2.50) SM
R	14.12	🕒	19	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama.....SM
R	14.12	🕒	19	ÕHTU STRAUSSIGAVM
L	15.12	🕒	12	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu.....(0.50) TK
L	15.12	🕒	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia.....(2.25) SM
L	15.12	🕒	19	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng.....(1.20) VM
P	16.12	🕒	18	PÄHKLIPUREJA P. Tšaikovski ballett.....(2.00) SM
T	18.12	🕒	12	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert.....SM
T	18.12	🕒	18	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert.....SM
T	18.12	🕒	19	ÕHTU STRAUSSIGAVM
T	18.12	🕒	19	HARMOONIA M. Myllyaho tragikomöödia.....(1.45) Sadam

K	19.12	🕒	12	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert.....SM
K	19.12	🕒	18	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert.....SM
K	19.12	🕒	19	ÕHTU STRAUSSIGAVM
K	19.12	🕒	19	KADUNUD KÄSI M. McDonaghi näidend.....(1.40) Sadam
N	20.12	🕒	12	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert.....SM
N	20.12	🕒	19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus.....SM
N	20.12	🕒	19	REMONDIMEES U. Lennuki draama.....Sadam
R	21.12	🕒	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia.....(2.25) SM
R	21.12	🕒	19	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng.....(1.20) VM
R	21.12	🕒	19	KARJÄÄR Uku Uusberg.....(2.20) Sadam
L	22.12	🕒	12	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus.....(0.40) TK
L	22.12	🕒	18	ADVENDIKONTSERTJaani kirik
L	22.12	🕒	19	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama.....SM
L	22.12	🕒	19	CASANOVA D. Sonnenblucki ballett.....(1.50) VM
N	27.12	🕒	19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus.....SM
R	28.12	🕒	19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal.....SM
R	28.12	🕒	19	REMONDIMEES U. Lennuki draama.....Sadam
L	29.12	🕒	12	PÄHKLIPUREJA P. Tšaikovski ballett.....(2.00) SM
P	30.12	🕒	19	AASTAVAHETUSE BALLSM/VKM

RINGREISID

T	14.12	🕒	13	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert.....Nokia KM
K	14.12	🕒	19	LOTTE JÕULUPIDU Lastekontsert.....Nokia KM
L	15.12	🕒	19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal.....Nokia KM

JAANUAR

N	10.1	🕒	19	MEMORY 2013 Muusikalikontsert.....SM
N	10.1	🕒	19	CASANOVA D. Sonnenblucki ballett.....(1.50) VM
N	10.1	🕒	19	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad.....Sadam
R	11.1	🕒	11	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu.....(0.50) TK
R	11.1	🕒	19	MEMORY 2013 Muusikalikontsert.....SM
R	11.1	🕒	19	SVIIT R. Hawdoni komöödia.....(2.10) VM
R	11.1	🕒	19	REMONDIMEES U. Lennuki draama.....Sadam
L	12.1	🕒	12	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend.....TK
L	12.1	🕒	19	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng.....(1.20) VM
L	12.1	🕒	19	KADUNUD KÄSI M. McDonaghi näidend.....(1.40) Sadam

P	13.1	🕒	12	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus.....(0.40) TK
P	13.1	🕒	16	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama.....SM
P	13.1	🕒	19	ÕHTU STRAUSSIGAVM
T	15.1	🕒	18	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal.....(2.15) SM
T	15.1	🕒	19	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama.....VM
T	15.1	🕒	19	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus.....(1.20) Sadam
K	16.1	🕒	18	NINASARVIK OTTO O. L. Kirkegaardi lastenäidend.....(1.30) VM
K	16.1	🕒	19	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal.....(2.50) SM
K	16.1	🕒	19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk.....(2.05) Sadam
N	17.1	🕒	11	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele.....(0.46) TK
N	17.1	🕒	18	PÄHKLIPUREJA P. Tšaikovski ballett.....(2.00) SM
N	17.1	🕒	19	PUHASTUS S. Oksase draama.....(2.30) VM
N	17.1	🕒	19	PAANIKA M. Myllyaho tragikomöödia.....(2.30) Sadam
R	18.1	🕒	19	HÄRRA AMILCAR Y. Jamiaque'i koomiline draama.....(2.40) SM
R	18.1	🕒	19	HARMOONIA M. Myllyaho tragikomöödia.....(1.45) Sadam
L	19.1	🕒	12	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend.....TK
L	19.1	🕒	19	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama.....SM
L	19.1	🕒	19	CASANOVA D. Sonnenblucki ballett.....(1.50) VM
L	19.1	🕒	19	REMONDIMEES U. Lennuki draama.....Sadam
P	20.1	🕒	12	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend.....TK
P	20.1	🕒	16	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng.....(1.20) VM
P	20.1	🕒	16	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad.....Sadam
P	20.1	🕒	19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus.....SM
T	22.1	🕒	19	HELISEV MUUSIKA R. Rodgersi/O. Hammersteini muusikal.....(2.55) SM
T	22.1	🕒	19	SVIIT R. Hawdoni komöödia.....(2.10) VM
T	22.1	🕒	19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk.....(2.05) Sadam
K	23.1	🕒	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia.....(2.25) SM
K	23.1	🕒	19	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk.....(2.05) Sadam
N	24.1	🕒	19	UINUV KAUNITAR P. Tšaikovski ballett.....(2.30) SM
N	24.1	🕒	19	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng.....(1.20) VM
N	24.1	🕒	19	KARJÄÄR Uku Uusberg.....(2.20) Sadam
R	25.1	🕒	19	LÖBUS LESK F. Lehäri operett.....(2.50) SM
R	25.1	🕒	19	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama.....VM

L	26.1	🕒	12	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal.....(2.15) SM
L	26.1	🕒	19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus.....SM
L	26.1	🕒	16	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus.....(1.20) Sadam
P	27.1	🕒	12	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu.....(0.50) TK
P	27.1	🕒	16	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal.....SM
P	27.1	🕒	16	HARMOONIA M. Myllyaho tragikomöödia.....(1.45) Sadam
T	29.1	🕒	19	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama.....VM
K	30.1	🕒	19	HÄRRA AMILCAR Y. Jamiaque'i koomiline draama.....(2.40) SM
K	30.1	🕒	19	ÕHTU STRAUSSIGAVM
K	30.1	🕒	19	REMONDIMEES U. Lennuki draama.....Sadam
N	31.1	🕒	12	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal.....(2.50) SM
N	31.1	🕒	19	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia.....(2.25) SM
N	31.1	🕒	19	KARJÄÄR Uku Uusberg.....(2.20) Sadam

RINGREISID

R	4.1	🕒	19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal.....Nokia KM
L	5.1	🕒	19	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa / J. Pöldma / P. Pajusaare lastemuusikal.....Nokia KM
P	6.1	🕒	13	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa / J. Pöldma / P. Pajusaare lastemuusikal.....Nokia KM
L	12.1	🕒	14	MEMORY 2013 Muusikalikontsert.....Ugala
L	12.1	🕒	19	MEMORY 2013 Muusikalikontsert.....Ugala
R	18.1	🕒	19	MEMORY 2013 Muusikalikontsert.....Jõhvi KM
L	19.1	🕒	19	MEMORY 2013 Muusikalikontsert.....Estonia KM

VEEBRUAR

R	1.2	🕒	11	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus.....(0.40) TK
R	1.2	🕒	14	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus.....(0.40) TK
R	1.2	🕒	19	CABARET J. Kanderi/F. Ebbi muusikal.....SM
R	1.2	🕒	19	SVIIT R. Hawdoni komöödia.....(2.10) VM
R	1.2	🕒	19	REMONDIMEES U. Lennuki draama.....Sadam
L	2.2	🕒	19	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama.....SM
L	2.2	🕒	19	TOSCA G. Puccini ooper.....(2.45) VM
P	3.2	🕒	12	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal.....(2.50) SM
P	3.2	🕒	12	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu.....(0.50) TK
P	3.2	🕒	16	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad.....Sadam
P	3.2	🕒	19	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus.....SM

P	3.2	🕒	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng (1.20) VM
T	5.2	🕒	HELISEV MUUSIKA R. Rodgersi/O. Hammersteini muusikal (2.55) SM
T	5.2	🕒	KADUNUD KÄSI M. McDonaghi näidend (1.40) Sadam
K	6.2	🕒	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
N	7.2	🕒	SVIIT R. Hawdoni komöödia (2.10) VM
R	8.2	🕒	OOPERI- JA OPERETIGALA VKM
R	8.2	🕒	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM
L	9.2	🕒	UINUV KAUNITAR P. Tšaikovski ballett (2.30) SM
L	9.2	🕒	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama VM
L	9.2	🕒	ÜKSILDANE LÄÄS Esietendus! M. McDonaghi draama Sadam
P	10.2	🕒	NINASARVIK OTTO O. L. Kirkegaardi lastenäidend (1.30) VM
P	10.2	🕒	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
P	10.2	🕒	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
P	10.2	🕒	KARJÄÄR Uku Uusberg (2.20) Sadam
T	12.2	🕒	ÕHTU STRAUSSIGA VM
T	12.2	🕒	ÜKSILDANE LÄÄS M. McDonaghi draama Sadam
K	13.2	🕒	CASANOVA D. Sonnenlucky ballett (1.50) VM
K	13.2	🕒	ÜKSILDANE LÄÄS M. McDonaghi draama Sadam
N	14.2	🕒	KULDVÕTMEKESE LUGU Esietendus! Lastelavastus TK
N	14.2	🕒	WERTHER J. Massenet' ooper (2.45) VM
N	14.2	🕒	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
R	15.2	🕒	KULDVÕTMEKESE LUGU Lastelavastus TK
R	15.2	🕒	KULDVÕTMEKESE LUGU Lastelavastus TK
R	15.2	🕒	PAANIKA M. Myllyaho tragikomöödia (2.30) Sadam
L	16.2	🕒	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
L	16.2	🕒	KARTULIRAHVAS Esietendus! U. Lennuki draama SM
L	16.2	🕒	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
P	17.2	🕒	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
P	17.2	🕒	PUHASTUS S. Oksase draama (2.30) VM
P	17.2	🕒	CABARET J. Kanderi/F. Ebbe muusikal SM
T	19.2	🕒	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal (2.50) SM
T	19.2	🕒	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM
T	19.2	🕒	ÕHTU STRAUSSIGA VM

T	19.2	🕒	HARMOONIA M. Myllyaho tragikomöödia (1.45) Sadam
K	20.2	🕒	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
K	20.02	🕒	APPI! Ooper!? 1. tund Ooperitund (0.45) SM fuajee
K	20.2	🕒	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
N	21.2	🕒	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
N	21.2	🕒	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
N	21.2	🕒	UINUV KAUNITAR viimast korda! P. Tšaikovski ballett (2.30) SM
N	21.2	🕒	REMONDIMEES U. Lennuki draama Sadam
R	22.2	🕒	KARTULIRAHVAS U. Lennuki draama SM
R	22.2	🕒	PAPLID TUULES Esietendus! G. Sibleryas' tragikomöödia VM
R	22.2	🕒	ÜKSILDANE LÄÄS M. McDonaghi draama Sadam
L	23.2	🕒	HELISEV MUUSIKA R. Rodgersi/O. Hammersteini muusikal (2.55) SM
L	23.2	🕒	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus SM
L	23.2	🕒	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama VM
L	23.2	🕒	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus (1.20) Sadam
T	26.2	🕒	NINASARVIK OTTO O. L. Kirkegaardi lastenäidend (1.30) VM
T	26.2	🕒	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
T	26.2	🕒	PAPLID TUULES G. Sibleryas' tragikomöödia VM
T	26.2	🕒	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus (1.20) Sadam
K	27.2	🕒	KULDVÕTMEKESE LUGU Lastelavastus TK
K	27.2	🕒	LÕBUS LESK F. Lehäri operett (2.50) SM
K	27.2	🕒	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng (1.20) VM
K	27.2	🕒	KADUNUD KÄSI M. McDonaghi näidend (1.40) Sadam
N	28.2	🕒	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama SM
N	28.2	🕒	WERTHER J. Massenet' ooper (2.45) VM

RINGREISID

N	14.2	🕒	CASANOVA D. Sonnenlucky ballett (1.50) RO Estonia
----------	-------------	---	---

MÄRTS

R	1.3	🕒	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal (2.50) SM
R	1.3	🕒	SVIIT R. Hawdoni komöödia (2.10) VM
R	1.3	🕒	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
L	2.3	🕒	CABARET J. Kanderi/F. Ebbe muusikal SM

L	2.3	🕒	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama VM
L	2.3	🕒	PAANIKA viimast korda! M. Myllyaho tragikomöödia (2.30) Sadam
P	3.3	🕒	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
P	3.3	🕒	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM
P	3.3	🕒	WERTHER J. Massenet' ooper (2.45) VM
P	3.3	🕒	HARMOONIA viimast korda! M. Myllyaho tragikomöödia (1.45) Sadam
T	5.3	🕒	NINASARVIK OTTO O. L. Kirkegaardi lastenäidend (1.30) VM
T	5.3	🕒	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
K	6.3	🕒	KULDVÕTMEKESE LUGU Lastelavastus TK
K	6.3	🕒	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
N	7.3	🕒	PUHASTUS S. Oksase draama (2.30) VM
N	7.3	🕒	REMONDIMEES U. Lennuki draama Sadam
R	8.3	🕒	PAPLID TUULES G. Sibleryas' tragikomöödia VM
R	8.3	🕒	OBLOMOV I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
L	9.3	🕒	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
L	9.3	🕒	KAUNITAR JA KOLETIS Esietendus! Ballett SM
L	9.3	🕒	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama VM
L	9.3	🕒	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus (1.20) Sadam
P	10.3	🕒	KULDVÕTMEKESE LUGU Lastelavastus TK
P	10.3	🕒	TOSCA G. Puccini ooper (2.45) VM
P	10.3	🕒	HÄRRA AMILCAR Y. Jamiaque'i koomiline draama (2.40) SM
P	10.3	🕒	KARJÄÄR Uku Uusberg (2.20) Sadam
T	12.3	🕒	VÄIKESE ONU SAAGA B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
T	12.3	🕒	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus SM
T	12.3	🕒	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng (1.20) VM
T	12.3	🕒	KADUNUD KÄSI M. McDonaghi näidend (1.40) Sadam
K	13.3	🕒	MARY POPPINS R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal (2.50) SM
K	13.3	🕒	KARTULIRAHVAS U. Lennuki draama SM
K	13.3	🕒	REMONDIMEES U. Lennuki draama Sadam
N	14.3	🕒	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
N	14.3	🕒	APPI! Ooper!? 2.tund Ooperitund. Eesti teatrimuusika SM fuajee
N	14.3	🕒	KAUNITAR JA KOLETIS Ballett SM
N	14.3	🕒	PAPLID TUULES G. Sibleryas' tragikomöödia VM

N	14.3	🕒	ÜKSILDANE LÄÄS M. McDonaghi draama Sadam
R	15.3	🕒	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
R	15.3	🕒	LÕBUS LESK F. Lehäri operett (2.50) SM
L	16.3	🕒	MUSTA PORI NÄKKU M. Raua draama SM
L	16.3	🕒	ÕHTU STRAUSSIGA VM
P	17.3	🕒	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
P	17.3	🕒	HELISEV MUUSIKA R. Rodgersi/O. Hammersteini muusikal (2.55) SM
P	17.3	🕒	SVIIT R. Hawdoni komöödia (2.10) VM
P	17.3	🕒	KARJÄÄR Uku Uusberg (2.20) Sadam
T	19.3	🕒	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
T	19.3	🕒	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
T	19.3	🕒	NINASARVIK OTTO O. L. Kirkegaardi lastenäidend (1.30) VM
T	19.3	🕒	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
K	20.3	🕒	KULDVÕTMEKESE LUGU Lastelavastus TK
K	20.3	🕒	CABARET J. Kanderi/F. Ebbe muusikal SM
K	20.3	🕒	TAGASI EESTISSE U. Vadi draama VM
N	21.3	🕒	MOONLIGHT EXPRESS Jazzlavastus SM
N	21.3	🕒	INIMESE PARIMAD SÕBRAD R. Paku näitemäng (1.20) VM
N	21.3	🕒	RUMM JA VIIN C. McPhersoni pihtimus (1.20) Sadam
R	22.3	🕒	ÕHTU STRAUSSIGA VM
R	22.3	🕒	REMONDIMEES U. Lennuki draama Sadam
L	23.3	🕒	KALENDRITÜDRUKUD T. Firthi komöödia (2.25) SM
L	23.3	🕒	ÜKSILDANE LÄÄS M. McDonaghi draama Sadam
P	24.3	🕒	KULDVÕTMEKESE LUGU Lastelavastus TK
P	24.3	🕒	KAUNITAR JA KOLETIS Ballett SM
P	24.3	🕒	PAPLID TUULES G. Sibleryas' tragikomöödia VM
T	26.3	🕒	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
T	26.3	🕒	PETTSON JA FINDUS S. Nordqvisti lastenäidend TK
T	26.3	🕒	KOSMONAUT LOTTE H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
T	26.3	🕒	TAPPA LAULURÄSTAST H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
K	27.3	🕒	KUNKSMOORIMÄNG Lastelavastus (0.40) TK
K	27.3	🕒	KULDVÕTMEKESE LUGU Lastelavastus TK
N	28.3	🕒	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK
N	28.3	🕒	KESSU JA TRIPP R. Vaidlo lastelugu (0.50) TK

- N 28.3** ① 19 **KARTULIRAHVAS**
U. Lennuki draama SM
- N 28.3** ① 19 **REMONDIMEES**
U. Lennuki draama Sadam

RINGREISID

- L 23.3** ① 13 **KOSMONAUT LOTTE**
H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) Nokia KM

APRILL

- T 2.4** ① 11 **KUNKSMOORIMÄNG**
Lastelavastus (0.40) TK
- T 2.4** ① 19 **MUSTA PORI NÄKKU**
M. Raua draama SM
- K 3.4** ① 19 **OBLOMOV**
I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
- N 4.4** ① 19 **TAPPA LAULURÄSTAST**
H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
- R 5.4** ① 19 **KADUNUD KÄSI**
M. McDonaghi näidend (1.40) Sadam
- L 6.4** ① 19 **HÄRRA AMILCAR Viimast korda!**
Y. Jamiaque'i koomiline draama (2.40) SM
- L 6.4** ① 19 **JEVGENI ONEGIN Esietendus!**
P. Tšaikovski ooper VM
- L 6.4** ① 19 **REMONDIMEES**
U. Lennuki draama Sadam
- P 7.4** ① 12 **PETTSON JA FINDUS**
S. Nordqvisti lastenäidend TK
- P 7.4** ① 16 **KARTULIRAHVAS**
U. Lennuki draama SM
- P 7.4** ① 16 **ÜKSILDANE LÄÄS**
M. McDonaghi draama Sadam
- T 9.4** ① 11 **KULDVÕTMEKESE LUGU** TK
- T 9.4** ① 12 **KOSMONAUT LOTTE**
H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
- T 9.4** ① 19 **TAGASI EESTISSE**
U. Vadi draama VM
- K 10.4** ① 19 **MOONLIGHT EXPRESS**
Jazzlavastus SM
- K 10.4** ① 19 **PUHASTUS**
S. Oksase draama (2.30) VM
- N 11.4** ① 11 **KESU JA TRIPP**
R. Vaidlo lastelugu TK
- N 11.4** ① 19 **JEVGENI ONEGIN**
P. Tšaikovski ooper VM
- R 12.4** ① 19 **KAUNITAR JA KOLETIS**
Ballett SM
- R 12.4** ① 19 **PAPLID TUULES**
G. Sibleryas' tragikomöödia VM
- L 13.4** ① 12 **KUNKSMOORIMÄNG**
Lastelavastus (0.40) TK
- L 13.4** ① 19 **MUSTA PORI NÄKKU**
M. Raua draama SM
- L 13.4** ① 19 **JEVGENI ONEGIN**
P. Tšaikovski ooper VM
- L 13.4** ① 19 **ÜKS ASI Esietendus!** Sadam
- P 14.4** ① 12 **VÄIKESE ONU SAAGA**
B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
- T 16.4** ① 12 **MARY POPPINS**
R. B. Shermani/R. M. Shermani/ G. Stilesi muusikal (2.50) SM
- T 16.4** ① 19 **SVIIT**
R. Hawdoni komöödia (2.10) VM
- T 16.4** ① 19 **KARJÄÄR**
Uku Uusberg (2.20) Sadam

- K 17.4** ① 12 **NINASARVIK OTTO**
O. L. Kirkegaardi lastenäidend (1.30) VM
- K 17.4** ① 19 **CABARET**
J. Kanderi/F. Ebbe muusikal SM
- K 17.4** ① 19 **ÜKSILDANE LÄÄS**
M. McDonaghi draama Sadam
- N 18.4** ① 11 **PETTSON JA FINDUS**
S. Nordqvisti lastenäidend TK
- N 18.4** ① 19 **KALENDRITÜDRUKUD**
T. Firthi komöödia (2.25) SM
- N 18.4** ① 19 **ÕHTU STRAUSSIGA** VM
- N 18.4** ① 19 **ÜKS ASI** Sadam
- R 19.4** ① 19 **MOONLIGHT EXPRESS**
Jazzlavastus SM
- R 19.4** ① 19 **INIMESE PARIMAD SÕBRAD**
R. Paku näitemäng (1.20) VM
- R 19.4** ① 19 **ÜKS ASI** Sadam
- L 20.4** ① 12 **KULDVÕTMEKESE LUGU**
Lastelavastus TK
- L 20.4** ① 19 **KARTULIRAHVAS**
U. Lennuki draama SM
- L 20.4** ① 19 **CASANOVA**
D. Sonnenblucki ballett (1.50) VM
- L 20.4** ① 19 **TAPPA LAULURÄSTAST**
H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
- P 21.4** ① 12 **KOSMONAUT LOTTE**
H. Ernitsa/J. Pöldma/P. Pajusaare lastemuusikal (2.15) SM
- P 21.4** ① 12 **KULDVÕTMEKESE LUGU**
Lastelavastus TK
- P 21.4** ① 16 **OBLOMOV**
I. Gontšarovi kangelasballaad Sadam
- N 21.4** ① 19 **KAUNITAR JA KOLETIS** SM
- T 23.4** ① 19 **PAPLID TUULES**
G. Sibleryas' tragikomöödia VM
- T 23.4** ① 19 **KADUNUD KÄSI**
M. McDonaghi näidend (1.40) Sadam
- K 24.4** ① 11 **KULDVÕTMEKESE LUGU**
Lastelavastus TK
- K 24.4** ① 19 **CABARET**
J. Kanderi/F. Ebbe muusikal SM
- K 24.4** ① 19 **INIMESE PARIMAD SÕBRAD**
R. Paku näitemäng (1.20) VM
- N 25.4** ① 11 **VÄIKESE ONU SAAGA**
B. Lindgreni lugu lastele (0.46) TK
- N 25.4** ① 19 **KAUNITAR JA KOLETIS** SM
- N 25.4** ① 19 **TAGASI EESTISSE** VM
- N 25.4** ① 19 **RUMM JA VIIN**
C. McPhersoni pihtimus (1.20) Sadam
- R 26.4** ① 19 **MUSTA PORI NÄKKU**
M. Raua draama SM
- R 26.4** ① 19 **JEVGENI ONEGIN**
P. Tšaikovski ooper VM
- R 26.4** ① 19 **REMONDIMEES**
U. Lennuki draama Sadam
- L 27.4** ① 12 **HELISEV MUUSIKA**
R. Rodgersi/O. Hammersteini muusikal (2.55) SM
- L 27.4** ① 19 **SVIIT Viimast korda!**
R. Hawdoni komöödia (2.10) VM
- L 27.4** ① 19 **KARJÄÄR**
Uku Uusberg (2.20) Sadam
- P 28.4** ① 12 **KESU JA TRIPP**
R. Vaidlo lastelugu TK
- P 28.4** ① 16 **PAPLID TUULES**
G. Sibleryas' tragikomöödia VM

- P 28.4** ① 19 **BALLETIGALA** SM
- P 28.4** ① 19 **ÜKS ASI** Sadam
- T 30.4** ① 19 **REMONDIMEES**
U. Lennuki draama Sadam

MAI

- N 2.5** ① 19 **PAPLID TUULES**
G. Sibleryas' tragikomöödia VM
- R 3.5** ① 19 **REMONDIMEES**
U. Lennuki draama Sadam
- L 4.5** ① 19 **GREASE Esietendus!**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- L 4.5** ① 19 **CASANOVA**
D. Sonnenblucki ballett (1.50) VM
- P 5.5** ① 16 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- P 5.5** ① 16 **PAPLID TUULES**
G. Sibleryas' tragikomöödia VM
- T 7.5** ① 19 **TAPPA LAULURÄSTAST**
H. Lee / U. Lennuk (2.05) Sadam
- K 8.5** ① 19 **REMONDIMEES**
U. Lennuki draama Sadam
- N 9.5** ① 19 **KALENDRITÜDRUKUD**
T. Firthi komöödia (2.25) SM
- R 10.5** ① 19 **PAPLID TUULES**
G. Sibleryas' tragikomöödia VM
- P 12.5** ① 16 **ÕHTU STRAUSSIGA** VM
- K 15.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- N 16.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- R 16.5** ① 19 **HOOAJA LÕPPKONTSERT** KM
- R 17.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- L 18.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- K 22.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- N 23.5** ① 12 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- N 23.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- R 24.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- L 25.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM
- P 26.5** ① 16 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal SM

RINGREISID

- K 8.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal Nokia KM
- N 9.5** ① 13 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal Nokia KM
- N 9.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal Nokia KM
- R 10.5** ① 13 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal Nokia KM
- R 10.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal Nokia KM
- L 11.5** ① 13 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal Nokia KM
- L 11.5** ① 19 **GREASE**
J. Jacobsi / W. Casey muusikal Nokia KM

- L 18.5** ① 19 **HOOAJA LÕPPKONTSERT** Jõhvi KM
- L 19.5** ① 19 **HOOAJA LÕPPKONTSERT** Estonia KM

JUUNI

- R 7.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson Esietendus!**
Kontsert-tantsuetendus SM
- L 8.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus SM
- P 9.6** ① 16 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus SM
- T 11.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus SM
- K 12.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus SM
- N 13.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus SM
- T 18.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus SM
- K 19.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus SM
- N 20.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus SM
- R 21.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus SM
- L 22.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus SM

RINGREISID

- L 15.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus Nokia KM
- P 16.6** ① 19 **THRILLER - Tribute to Michael Jackson**
Kontsert-tantsuetendus Nokia KM

SM – Suur maja VM – Väike maja Sadam – Sadmateater

KM – Kontserdimaja TK – Teatri kodu

Muudatud mängukavas

Ikka juhtub, et kõik ei lähe plaanipäraselt. Hädavajalikuks osutunud muudatustest mängukavas annab teater teada oma kodulehel ja teeb oma parima, et info jõuaks külastajateni. Käesolev mängukava sisaldab infot seisuga 12.08.2012.

Sinu tark valik Tartus!

Luba endale üks linnapuhkus iidse ülikoolilinnas ja Eesti kultuuri hällis - otse Tartu südames!

Tutvu parimate pakkumistega hotellide London ja Pallas kodulehtedel:

www.londonhotel.ee
www.pallas.ee

LONDON **PALLAS**
HOTELL HOTELL

Hotell London
Rüütli 9 · Tartu
Tel: +372 7 305 555
london@londonhotel.ee
www.londonhotel.ee

Hotell Pallas
Riia 4 · Tartu
Tel: +372 730 1200
pallas@pallas.ee
www.pallas.ee

Teater Vanemuine tänab ASi Giga, Tartu linna ja Kultuuriministeeriumi

ATLANTIS

Emajõe kohale väljaulatav restoran Atlantis on Tartu üks vanimaid ja tuntumaid restorane. Olles juba pea pool sajandit pakunud kvaliteetset teenindust ning ajaga kaasaskäivat interjööri, jutustab see maja loo legendaarsest Kaunasest ning Eesti esimese ööklubi avamisest. Otse raekoja platsist üle silla, pakudes kogu Tartu kesklinna hõlmavat panoraamvaadet, on Atlantis alati süduste keskel ning jätkuvalt oluliseks kohtumiskohaks nii oma silmapaistva menüü kui ka maja poolt pakutavate teistegi meelelahutuste tõttu.

- Esinduslik restoran
- Eesti parima helisüsteemiga ööklubi
- Lustakas lastekohvik- ja hubane väliterrass
- Konverentsikeskus
- Kvaliteetne catering teenus

Rohkem infot:
www.atlantis.ee | info@atlantis.ee
Aadress:
Narva mnt. 2
Tartu

RESTORAN Volga

Athena Keskus ja Volga restoran kutsuvad Teid elu eredamaid hetki tähistama

- Sünnipäevad
- Lõpetamised
- Pulmad
- Pulmaaastapäevad
- Peielauad
- Konverentsid ja seminarid

Elegantne miljö
Uued maitseelamused
Suurepärase teenindus

Rohkem infot:
www.athena.ee | www.restaurantvolga.ee
info@athena.ee | sale@restaurantvolga.ee
Aadress: Küütri 1, Tartu

DORPAT KONVERENTSIKESKUS JA HOTELL

Konverentsi- ja peokeskus
seminaridest
pidulike bankettideni

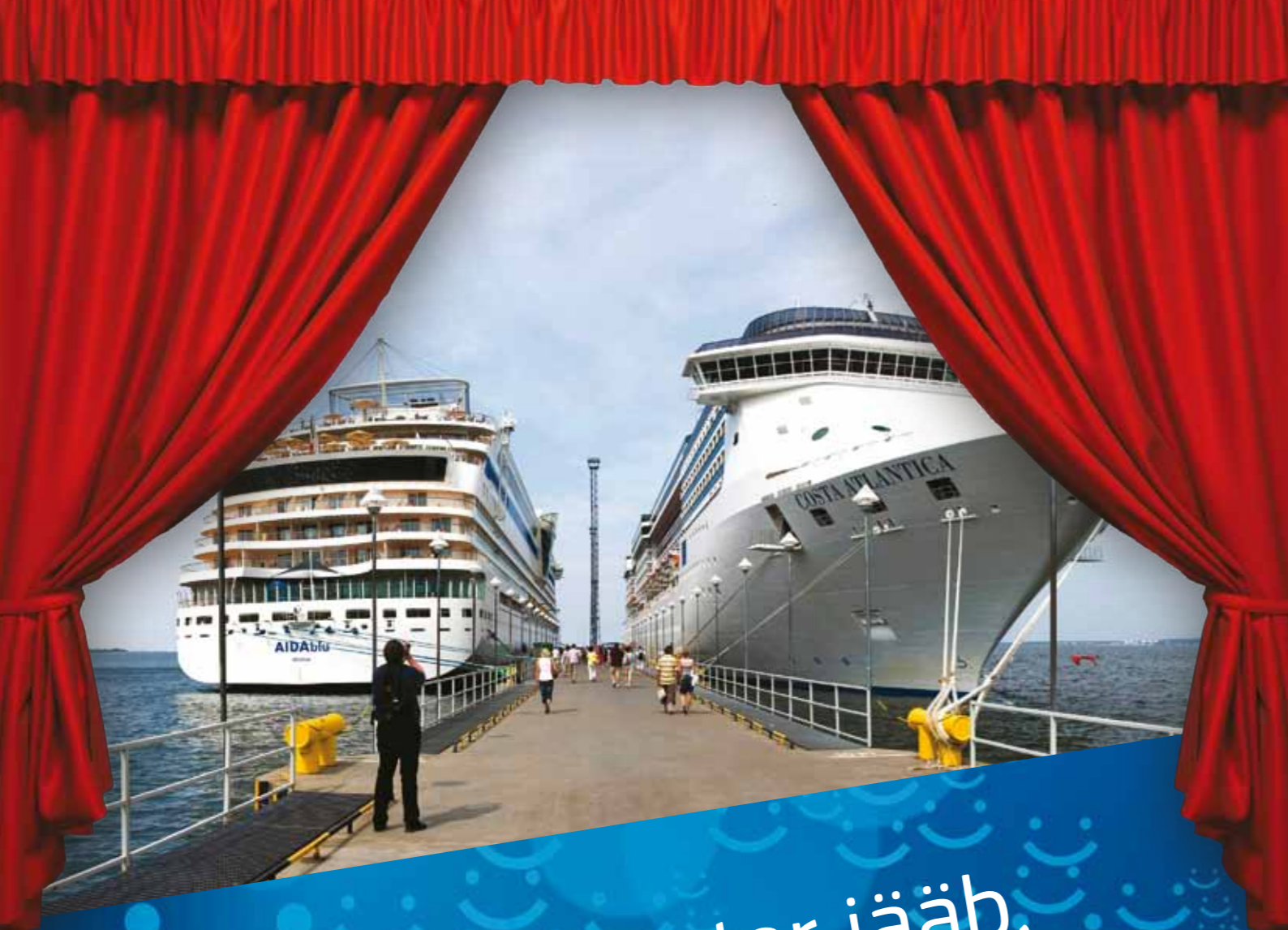
Hotell linna südames
205 mugavat tuba,
suurepärase vaade ja rahulik miljö

Restoran vaatega Emajõe
Toiduelamused buffeest
galaõhtusöögini

Spa
suur valik massaaže,
spa-ja iluhoolduseid

Teater on, teater jääb,
teater
olema peab!

Tallinna Sadam toetab Eesti kultuuri.
www.ts.ee

TALLINNA SADAM
Heade sõnumite sadam

Toome
teatri-
elamuse
lähemale

 AMSERV

VIÑA MAIPO

„Maipo linnas on sajandeid räägitud, et linna viinamarjaistanduste imepäraselt hea käekäik on ühe kindla traditsiooni teene. Igal aastal kogunevad Maipo elanikud kirikusse, et oma põldude eest palvetada. Üllatuslikult ongi viinamarjaistandused alates päevast, mil see komme alguse sai, kaitstud olnud.“

EHTNE PÜHENDUMUS

Kultuur kõnetab neid, kes kuulavad.